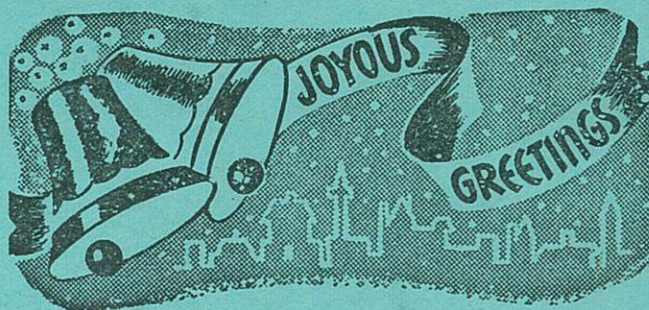

Žarja

GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI

Let's Ring
In Victory
In '43

The Dawn OFFICIAL
PUBLICATION
OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

83

REV. MILAN SLAJE:

POLOŽAJ SLOVENCEV V JUGOSLAVIJI IN ZAMEJNIH DRŽAVAH TER NJIH BODOČNOST

(Referat št. 2, kakor ga je določila slovenska sekcija JPO kot pripravljalni odbor za Slovenski narodni kongres 5. in 6. decembra, leta 1942 v Clevelandu, Ohio.)

Gornji naslov referata je, po mojih mislih, ponesrečen in mi nikakor ne ugaja. Orisati položaj Slovencev v Jugoslaviji objektivno, bi nas nujno privedlo do točk, ki bi vzbudile sovražnost v srbskih in deloma, tudi hrvatskih krogih, kar bi morebiti onemogočilo sporazum z njimi. Mi ne smemo izpustiti iz vidika ene stvari in ta je: Mi hočemo Jugoslavijo! Seveda pomlajeno in preurejeno Jugoslavijo. Torej se moramo skrbno ogibati vsega, kar bi nas oviralo na potu do tega cilja.

Seveda ni neznano, da v Jugoslaviji ni bilo vse rožnato in smo imeli marsikatero upravičeno pritožbo. Toda, o vsem tem, po mojem mnenju, ne kaže razpravljati na javnih shodih! To bi bilo na mestu, ako bi Srbi, n. pr., odločno odklanjali vsak sporazum z nami. — Ker pa je splošno znano, da se mnogi srbski krogi in celo nekateri člani jugoslovanske vlade v Londonu zavzemajo za Veliko Srbijo, lahko povemo že sedaj, odločno in brez vsakršnega olepšavanja, da se naši rojaki v bodoče Jugoslaviji, ako jim jo Bog da, ne bodo nikdar strinjali s kakšno srbsko ali hrvatsko orijentacijo, ampak samo le jugoslovansko, ki bi priznavala vse tri narodnosti za enakovredne in enakopravne. To je pač najmanj, kar Slovenci lahko zahtevajo in morajo zahtevati. Opozorimo tudi na dejstvo, da smo trenutno vsi trije, Hrvati Srbi in Slovenci, goli in brezmočni berači, ki moldejemo pri vratih velikodušnih zedinjenih držav za pomoč in da bomo prejeli, kar bomo prejeli, ne po kakšni lastni zaslugi, ampak, v prvi vrsti, vsled zmage hrabre ameriške armade. Naravno je, da smo mi vsi, posebno pa Srbi, ponosni na uspehe generala Mihajloviča. Prav tako smo pa ponosni na naše primorske Slovence, ki se v tisočih borijo v armadah zaveznikov. Njih domovinske ljubezni in želje po združitvi z ostalimi jugoslovanskimi brati ni mogel ubiti londonski paket 26. aprila 1915, ki je velikodušno nagradil Italijo z vsem slovenskim in hrvatskim Primorjem, do katerega ni imela najmanjše pravice ne pred Bogom, ne pred ljudmi.

Lojalnosti in ljubezni teh zaslužjenih Slovencev do Jugoslavije ni mogla uničiti niti zločinska rapallska pogodba, ki je slovenskemu in hrvatskemu Primorju navrgla še Goriško, Notranj-

ska s Postojno (torej tretjino Slovencev in Slovenije), nadalje Zader, Čres, Lošinj, Lastov in — vse skupaj porinila v nenasitno malho Lahonov. (Rapallska pogodba sklenjena med kraljevino SHS in Italijo 12. nov. 1920.) Morebiti bodo vsaj sedaj državniki Velike Britanije in tudi nekateri naši spoznali, kje da je prava lojalnost in zvestoba . . . Pripomnimo še lahko da, kakor smo se v preteklosti borili proti nemškim, laškim in madžarskim pašalikom, prav tako odklanjamo kak jugoslovanski pašalik, ampak hočemo biti enakovredni med enakovrednimi. Ali z drugimi besedami: Odklanjamo centralizem. Slovenija, ki je kulturno in gospodarsko enotna pokrajina, bi naj imela v bodoči Jugoslaviji najširšo autonomijo. Z eno besedo: Slovenci hočejo ohraniti svoj jezik in svojo kulturo, toda kadar bo šlo za skupne državne interese, bodo pa samo Jugoslovani in nič drugega, kakor so bili vse doslej. — Reklo se je, da tukajšnji ameriški Slovenci ne morejo urejevati notranje-državnih razmer v Jugoslaviji. To je res. Toda gornjo podlago jim pa lahko postavimo in utrdimo že sedaj, sporazumno s Srbi in Hrvati, ker vemo, da govorimo v tem pogledu v imenu vsaj 95% Slovencev v stari domovini.

Dejal sem spočetka, da se mi zdi naslov referata št. 2 nekako ponesrečen. Tudi s stališča, ako bi hoteli pokazati na naše pridobitve v novi državi, ki v gotovem pogledu niso bile majhne (n. pr. univerza v Ljubljani.) Potem bi se bil naslov bolje glasil: Položaj Slovencev pred Jugoslavijo in v nji. Ako opozorimo svet na vse velike krivice, ki so se nam godile v stari avstroogrski monarhiji, bomo še bolj podčrtali dejstvo, česa smo Slovenci zmožni, ako se nam da vsaj košček svobode.

Sploh pa bi naj bil eden glavnih referatov: zgodovina Slovencev; zastonj bi si na shodih in v časopisju pripovedovali drug drugemu, kaj smo in kakšne so naše pravice. Treba je to povedati zunanjemu svetu v prvi vrsti onim, ki bodo nekoč kovali usodo našega naroda. V kratki, jedrnatih in točni "Zgodovini Slovencev" bi mogli med drugimi zgodovinskimi fakti naštetih sledeče:

Boj Slovencev proti Nemcem in Lahom je bil od prvega početka — boj palčka proti velikanu Brdavsus. Vkljub številni premoči sovražnika,

ki ni prav nič izbiral sredstev, si je slovenski palček priboril — moralno zmago.

Od l. 789., ko je sin Karla Velikega Pipin premagal Slovence, do l. 1919. so bili ti pod posrednim ali neposrednim sprva frankovsko-nemškim, pozneje nemškim gospodstvom. V tej toliko let trajajoči nemški fevdalni dobi, je bil Slovenec v popolni oblasti nemških plemičev in grofov. Ti so bili resnični lastniki njegove zemlje, njegovega telesa in njegove duše. Iz svobodnih posestnikov so postali najemniki in užiteniki. Zemljišča niso smeli nikomer prodati, niti ga zapustiti. Stiskani na eni strani od nemških gospodov, katerim so morali robotati, dajati desetino in večne davke, na drugi strani, od 15. stoletja naprej, po Turkih, ki so skozi 300 let pustošili naše dežele, so bili naši predniki v tako brezupnem in obupnem položaju, da bi bili morali poginiti, ako bi ne bili — Slovenci, torej narod, ki je rodil Črtomire in druge slične junake. V vsem svojem "ponižanju in razžaljenju" je naš praded vzbujal celo v Nemcih toliko nehotnega spoštovanja in strahu, da so se nemški koroški deželni knezi do 15. stoletja uvajali v svojo službo na slovenskem gosposvetnem polju v — slovenskem jeziku. V vseh teh stoletjih preganjanja in sistematičnega zatiranja so Slovenci ohranili svojo samobitnost, svoj jezik, svoje običaje in svojo vero. Trmast narod, zares, klen in neupogljiv narod, inteligenen narod, narod, ki pač zasluži boljše usodo, kakor ma je bila dosedaj odmerjena. Vsa tako hvaljena nemška kultura ga ni mogla pridobiti in asimilirati, vsa nemška brutalnost uničiti. Res, da je krvavel — kako tudi ne — in mnogo slovenskega življa je tekom stoletij izginilo v nemškem morju. Toda, po več ko enajststo letih suženjstva, je jedro slovenskega naroda ostalo nedotaknjeno in življenjska sila njegova nezlomljena. Naravnost zgodovinski čudež je, da je mogel slovenski narod v vsem svojem trpljenju še sploh misliti na kako kulturno delo. In vendar je mislil in — deloval na kulturnem polju. Slovenski narod, ki je bil v Avstroogrski brez svoje univerze, skoro brez slovenskih srednjih šol, je dal svetu Prešerna, katerega soneti se morejo v vsakem pogledu meriti s soneti Italijana Petrarke; rodil je Cankarja, tega glasnika socialno postavljenih, slovenskega Pješкова — Gorkega, le da je njegovo zajetje življenja neprimerno globlje in njegov jezik odločno lepši; vzgojil je goriškega slavčka Gregorčiča, čigar zdrava lirika ne najde tekmeča med osladno-sentimentalnimi nemškimi liriki in — celo vrsto drugih. Ta narod, ki se je moral v potu svojega obraza boriti za vsakdanji kruh, je našel dovolj časa in sile, da si je ustanovil književno družbo sv. Mohorja, ki je

štela pred l. 1914. okoli stotisoč udov in knjige te družbe so se nahajale in čitale v vsaki kmečki in meščanski hiši. Dejal sem — čitale! Ker naš narod je znal brati in govoriti lepo slovenščino. V Slovincih je bilo samo 3.5% analfabetov (ljudi, ki niso znali brati in pisati.) "Visokokulturni" italijanski narod pa se je v istem času ponašal z nad 60% analfabeti v južni Italiji in so nemški kmetje govorili narečja, ki se tako razlikujejo od pismene nemščine, kakor se razlikuje kak afriški jezik od angleščine. Gospodarsko smo se visoko dvignili že v pokojni Avstriji, akoprav nam je ista delala ovire, kjerkoli je mogla. Razne denarne zavode, posojilnice, zadruga smo imeli skoro v vsaki vasi. V književnosti in znanstvu smo se mogli meriti z najkulturnejšimi narodi, naši zastopniki umetnosti so bili svetovnoznanani. Mi lahko dokažemo svetu, da smo popolnoma usposobljeni, da živimo življenje samostojnega kulturnega naroda v družini ostalih kulturnih narodov.

Le enega nismo poznali in nismo hoteli poznati in ne moramo tudi v bodoče, to je, raznih nadvojvod, grofov in sličnih plemenitšev, kakor se imenujejo. Nismo imeli svojih, še manj si želimo madžarskih, italijanskih in nemških. Narodom inferijarne ovčje mentalnosti so taki gospodje morda potrebni. Naš narod pa je vse preveč inteligenen in demokratičen, da bi si pustil ukazovati od kakih lenih in degeneriranih plemenitšev.

Nadvojvoda Oton in laški grof Sforza se menda zelo trudita, da bi nas Slovence vzela v svoje varstvo. Tema dvema gospodoma in vsem ostalim, ki gonijo slične želje, kličemo jasno, odločno in enkrat za vselej: Nikdar! V kolikor bo na nas, ne bomo nikdar trpeli, da bi en sam Slovenec še kdaj ječal v tujem robstvu. Slovenci ne potrebujejo nikakega tujega varuštva. Živeli so kot miren in delaven narod na svoji zemlji in niso nikdar iztezali rok po tujem. Zgodovina Slovencev je čista in neomadeževana od krvi nedolžnih. Ako nadvojvoda Oton in grof Sforza hočeta komu nakloniti blagoslov svojega vodstva, naj nemudoma zapustita Zedinjene države ter se podata v Nemčijo in Italijo ter svojim rojakom, ki kakor volkodlaki v sadistični nasladi lokajo slovensko kriv v slovenski deželi, tem naj govorita o kulturi in človečanstvu. Prav sedanja svetovna vojna dokazuje, da laški in nemški narod, kljub vsem težkim in svarilnim naukom, ki jima jih je dala zgodovina, še vedno nista postala dorasla, odgovorna in civilizirana. Narodi pa, ki še niso dosegli najprimitivnejše stopnje civilizacije in kulture, si ne morejo prisvajati varuštva nad civiliziranimi narodi, ampak sami bodo morali sprejeti

varuštvo istih vse do onega časa, ko bodo izpregledali, da se svet ne da vladati z ognjem in mečem.

Dne 8. januarja l. 1943 bo preteklo 25 let, kar je pokojni predsednik Zedinjenih držav Woodrow Wilson objavil svojih 14 točk, kjer govori v 10. in 11. o samoodločbi avstroogrskih Slovanov. Želje tega predsednika slavnega spomina se niso docela uresničile. Vsled londonskega pakta in rapallske pogodbe je stotisoče naših rojakov prišlo pod tujo peto. V kabinetu pokojnega Wilsona pa je bil mož, ki še živi, ki je največji

mož sedanje dobe in o katerem smo prepričani, da je bil istih idej ko pokojni Wilson. To je sedanjí predsednik Zedinjenih držav Mr. Franklin Delano Roosevelt. Na njega se obračamo s ponižno prošnjo, da po tolikih stoletjih suženjstva reši ubogi, toda pošteni in zmožni slovenski narod smrti in pozabljenja.

(Naprosilo se me je, da naj izdelam gornji referat za Narodni kongres. Torej ga priobčujem v "Zarji." (Za kakšen temeljit referat pa seveda ni bilo dovolj časa.)

NOVOLETNI POZDRAVI IN OBLJUBE

DRAGE članice! Prva letošnja številka Zarje prihaja med Vas z najprisrčnejšimi željami, da bi bilo Vaše življenje srečno in vse Vaše delo uspešno tekom leta 1943. V letu, ki se je pravkar poslovilo od nas, je naš narod doma umiral in vesti o strašnih zločinih nad našimi sestrami, našimi brihtnimi, nedolžnimi otročiči v domovini so globoko ranile naša srca in v nas vzbudile še večjo ljubezen in usmiljenje do naših zatiranih bratov.

Ob novem letu uvrstimo med številne lepe obljube in sklepe tudi to, da ne bo minil dan, ko bi ne mislile na one, ki so še ostali in se dnevno borijo za tisto idejo, za katero so šle tudi naše Ameriške Države v boj na življenje in smrt. Naše slovenske matere tukaj, ki so vzgojile krepke in čvrste sinove, kateri so danes pomešani v vojni vrstah, so se že oddolžile svoji dobri novi domovini. S težkim srcem so dale svoje ljubljene, ko je prišel čas ločitve in še težje prenašajo dneve, ko se ti hrabri mladeniči zbirajo na suhem, na morju in v zraku, da pokončajo tiste trume, ki se v svoji zaslepljenosti borijo za fašizem in nacizem, izrodek bolnih možgan. Vsem našim bojevnikom za pravico in svobodo naj bo usoda naklonjena, da se bodo kmalu vrnili v normalno in mirno življenje med nas.

Tekom tega leta bomo zbirali darove za naš zaslužnjen narod in naj ne bo nobenega tako zakrknjenega srca, da bi odklonil tistim, ki pridejo prosit za svoje rojake, ki so bili pregnani in ustrašani na najsurovejši način. Mi, ki živimo v svobodni deželi, si lahko marsikaj ugodnosti privoščimo, a danes pa naj vsa naša nakupovanja spremljajo misli na one, ki v resnici nimajo niti najpotrebnejše in zadostne hrane. Odštejmo svoj narodni davek, da nas ne bo kasneje pekla vest ako bomo mislili le nase in našo udobnost. Kakor je bilo geslo Ciril Metodove Družbe: "Mal položi

dar, domu na oltar" tako naj bo sedaj naše geslo tukaj, kjer svobodno živimo in danes v splošnem primeroma dobro služimo. Me, gospodinje, še nismo sicer na plačilni listini a ves denar za nakup potrebščin in živeža gre skozi naše roke in ako varčno in preudarno gospodinjimo, že lahko vržemo nekaj kvodrov v šparovček za naš narodni fond.

Kot članice ugledne ženske organizacije imamo več različnih dolžnosti. Ena izmed teh je pomagati z dobro agitacijo za članstvo. Posebno velika in lepa prilika se nudi med našo mladino, katero moramo pripeljati do te zavednosti, da se ne bo sramovala naše narodnosti. Junaški odpor naših v stari domovini je postavil nas Slovence na svetovno pozornico in zapazili smo, da so se vrnili med naš narod tukaj tudi nekateri od tistih, ki so bili pozabili svoj materin jezik — če je to sploh mogoče. Torej danes naj se naša mladina nič ne sramuje biti slovenske krvi in če se bo potrudila obiskovat naše slovenske tečaje, kjerkoli jih požrtvovalni ljudje vzdržujejo, ji bo naš jezik služil kot čudodelni ključ za spoznavanje močne slovenske družine. Pripeljimo naše deklice v naročje naše spoštovane organizacije, ki ne pobira samo assessmentov ampak skrbi za ohranitev vseh naših narodnih dobrin in potom svojega lepo urejevanega mesečnika vzbuja občudovanje in zanimanje med drugimi državljani.

Vojni čas je povzročil gotove spremembe v družinskem življenju. Matere so odšli po raznih opravkih v tovarne. Tak korak je treba predvsem dobro premisliti in matere, ki so članice te Zveze, naj ne žrtvujejo vzgoje svojih otrok na račun dolarja. Kjer so otroci prepuščeni sami sebi, tam bo gotovo mati tista, ki bo kasneje obžalovala svoj korak. Vse matere niso najboljše vzgojiteljice, to je res, a otroci brez nadzorstva in dobre

vzgoje bodo mater dolžili če jih doleti kakšna nesreča. Pokvarjenost med otroci, ki so prepuščeni sami sebi, se jako širi in zato prosimo vse članice naše ugledne in spoštovane organizacije, da ne zanemarijo tistih, katerim so dale življenje. Čas tako hitro beži in iz otrok bodo kmalu stali pred nami odrasle deklice in sinovi, ki bodo lahko ponos ali pa nesreča za mater samo. Katera je članica ženske Zveze mora predvsem skrbeti za vzorno življenje svoje družine. Leta tako naglo minevajo in če bo to leto zadnje v našem življenju, skrbimo, da bomo lahko dajale račun od našega dela in dejanja.

Srečno Novo leto vsem, ki še ljubijo našo besedo, ki obžalujejo usodo našega naroda in verujejo v njegovo vstajenje in končno zmago. Zedinjenim državam Amerike in njenim zaveznicam pa skorajšno zmago nad krutemu trpljenju v katerem je sovražnik zaslužnil uboge — nedolžne narode. Uredništvo.

REV. K. ZAKRAJŠEK:

MOLITEV IN OROŽJE, PA BO ZMAGA NAŠA!

“Praise the Lord and pass the amunition”! pojo danes po vsej Ameriki vsepovsodi! Najpopularnejša pesem dneva je. Lepa je!

“Pass the amunition!” — Dajte nam orožja, kolikor morete in kakoršnega le morete: tanke, bombnike, strojnice, puške, bajonete, krogelj in šrapnelov vseh mogočih vrst, kanone!

Toda “Praise the Lord!” najprej! Dajte nam najprej molitve! Brez molitve vse orožje ne bo pomagalo! Ne bo zmage! Mi potrebujemo nekaj drugega najprej! — Molitve!

Te besede jemlje ta mična pesem iz srca in ust naših vojakov, ki hite na fronte po vsem svetu v obrambo naše domovine in za svobodo sveta, za zmago krščanskega novega reda nad Hitlerjevim in Mussolinijevem in Japonskem novem redom poganstva in sužnosti.

Toraj — naši vojaki prosijo: MOLITVE in orožja, pa bodo zmagali za nas!

Razposlal sem nabiralne pole vsem predsednicam in tajnicam vseh podružnic ženske Zveze. Nisem jih poslal uradno na društva. Prepustil sem to dobri volji predsednic in tajnic.

Prav te dni, ko to pišem, se tiskajo tukaj v Washingtonu dvojne krasne slike za Molitveno Fronto.

Ena, majhna za molitveno knjižico, z vsakdanjo molitvijo za zmago in našo novo in staro domovino. To bo dobil vsak član za svojo mašno knjižico.

Druga je večja, tako velika, kakor je list “Zarja” za na steno, z napisom “Marija, zdaj nam pomagaj!” Pod sliko so besede: “Spomin na stra-

Prispevki v sklad za odpomoč ubogim

v stari domovini

Št. 56, Hibbing, Minn., darovala Julia Mehle	\$ 5.00
Št. 88, Johnstown, Pa., neimenovana....	1.00
Prejšnji izkaz	1,369.74

Skupaj do 1. dec. 1942\$1,370.74

Prisrčna hvala darovalkam. Apeliram na vse podružnice, da prispevate v ta blagi namen. Storite prej ko mogoče, ker potreba je velika. Upamo, da ne bo več dolgo, ko bomo zopet imele mir in radi tega moramo biti pripravljeni, da priskočimo takoj z denarno pomočjo. Ne zapustimo uboge sirote, ki nas prosijo za milodare.

JOSEPHINE ERJAVEC.

šne dni,” in besede “Naša družina je članica Molitvene Fronte.”

Ko boste dobile svoje glasilo v roke, bodo slike že razposlane. Ali ste jih v Vaši hiši dobili? Jih je Vaše društvo dobilo, da jih je razdelilo med članice, ki so se pridružile tej Fronti?

Obe sliki predstavljata Slovenijo vso v ognju, vso opustošeno, vso požgano. Sredi tega ognja pa stoji še cerkev na Brezjah. Trume slovenskih izgnancev ženo v tujo sužnost. Prestrašeni obrazi ubogega ljudstva se pa v tej svoji strašni nesreči upirajo na sliko Marije Pomagaj za pomoč.

Lepa slika razmer doma, ki bo lep okrašek vsake ameriške slovenske hiše in družine.

Veste kaj, članice, dajte rokave zavihati ta mesec in naslednji mesec! Pokažite se! Pokažite, da ste tudi ve še danes cele slovenske matere in slovenska dekleta.

V zadnji številki sem Vam naslikal lepo sliko prave slovenske matere. Vidite, takele morate biti tudi Ve.

Saj imam še nabiralnih pol, kolikor le hočete! Kar pišite po nje.

Kateri posameznik ali katera družina bi se pa hotela sama naravnost tukaj napisati v Zlato Knjigo, pa kar korajžo! Kar pišite in pošljite imena članov svoje družine!

Toraj:

PRAISE THE LORD — to naj naredi edino Molitvena Fronta! Potem pa PASS THE AMUNITION! — to pa naredila država!

Vsak nekaj!

TISOČ-LETNI TUJCI NA SLOVENSKI ZEMLJI

RIJETEN gozdni hlad je nama s prijateljem Francetom lajšal strmo in vijugasto pot od gostilne "Zur Quelle" navzgor proti Turjaku. Ko sva se zedinila v mnenju o "čudnem" nastopu

tamkajšnje gostilničarke, sva prenesla svoj pogovor na Turjačane — grofe Auersperg-e — in na

njih grad, o katerih sva že toliko čitala in v šoli slišala. Naravno je, da sva bila v željnem pričakovanju vsega, kar bodeva videla na lastne oči. Da si osveživa svoje znanje o podrobnostih predmeta, sva drug drugega izpraševala o tem in onem, kar sva vedela o Turjaku in Turjačanih. Vsebina tega izpraševanja in pripovedovanja

Leo Zakrajšek
je bila v glavnem:

Nemci Auerspergi so prišli v Slovenijo okrog l. 900., morda nekaj desetletij prej, a lahko pa tudi nekaj desetletij pozneje, torej pred več kot tisoč leti. Svoje ime so dobili po divjem volu, kojega glavo so si vzeli za svoj grb, ki ga imajo, kolikor je pač vreden, še danes. Svoj prvi grad so si postavili ob robu Ljubljanskega Barja ne daleč od sedanjega. Ta kraj pa jim ni bil po volji in l. 1067. je grof Konrad sezidal prvi grad na sedanjem mestu. Nekaj let pozneje se je med dediči, kakor je to še danes dogaja, vnel srdit prepir in celo boj in v tem boju je bil grad razdejan. Vzelo je kakih 50 let, predno je bil grad obnovljen in sicer leta 1190. Pozneje so Turjačani prišli navzkriž z oglejskim patriarhom Volkmerjem in grofi Ortenburgi in grad je bil v teh bojih zopet razdejan, a to pot je bil kmalu obnovljen. L. 1511. pa ga je porušil potres do take mere, da ga ni bilo mogoče več obnoviti. Grof Trojan je okrog l. 1520. sezidal novega, ki še danes stoji. Sezidan je v obliki trikota in vsak kot tvori močan stolp. V stolpu na pročelju (volovski stolp) so glavna vrata, ki so z močnim železom okovana.

V bojih proti Turkom so Turjačani igrali važno vlogo. Herbert Turjaški je bil pravi strah za Turke. Bil je ubit v bitki l. 1175. Njegovo truplo je bilo pokopano v Ljubljani in njegovo glavo menda še vedno hranijo na Turjaku kot važno rodbinsko relikvijo. Andrej Turjaški pa je na 22. junija 1593. premagal Turke pri Sisku. In ker je bil ta dan sv. Ahacij, je dal v spomin na to zmago sezidati cerkev sv. Ahaca na 749 metrov visoki gori nad Turjakom. Cerkev stoji še danes in je še vedno priljubljena in zelo obiskana izletniška točka.

V času, ko se je širilo luteranstvo v naših krajih, so se mu tudi Auerspergi pridružili in ga pomagali širiti. Med drugimi protestantskimi pripovedniki so v grajski kapeli pridigali tudi Slovenci Jurij Dalmatin in drugi.

Nekateri zgodovinarji slovenskega slovstva celo trdijo, da je Jurij Dalmatin v turjaškem gradu prevajal sveto pismo na slovenski jezik. Ako je to res, so tako Turjačani nehote pripomogli k ustvaritvi in razvoju slovenskega književnega jezika (pisane besede).

"Kljub temu in kljub njihovem tako dolgotrajnemu bivanju na slovenski zemlji, so Auerspergi ostali Nemci po mišljenju, duhu in besedi in gledajo na nas Slovence še vedno kot nekdanje njihove tlačane, kakor gleda človek na stvar, ki mu je bila nasilo odvzeta. Zato bi jih bilo treba nagnati tja, kjer so njihove simpatije," je povdarjal prijatelj France.

Med tem sva dospela na vrh klanca in koj nato na glavno cesto, ki vodi iz Ljubljane na Velike Lašče in naprej proti Kočevju. S tem sva pa dospela tudi v trg Turjak, ki leži večinoma na levi strani ceste in ne izgleda dosti kot trg, bolj kot večja vas. Na desni strani pa se je nam pokazalo ogromno zidovje gradu — Turjaka s svojo znano staro in ogromno lipo pred njim.

RAZOČARANJE

S prijateljem sva si bila edina, da si hočeva ogledat velike in razkošne grajske sobane in dvorane z dragocenimi slikami, opravo itd., znano turjaško obednico, pisarne itd. toda v prvi vrsti je bila najina želja, da si ogledava strašne srednjeveške ječe v levem stolpu, od katerih so mnoge globoko v zemlji, dalje mučilne aparate, jetniške verige in sploh vse, kjer in kamor je ohola in brezsrčna nemška gospoda zapirala in mučila slovenske tlačane dolga stoletja za vsak najmanjši prestop, a često pa tudi na podlagi krivičnih in izmišljenih obdolžitev, pretvez in namenov, kar ni bilo posebno težko, kajti tlačan Slovenec je bil brezpraven in njegova beseda ni veljala prav nič, pa če je tudi bila resnična kot svetlo sonce, smatrala se je za laž in psovko, ki je še povečala divjanje nemških izkoriščevalcev, tlačiteljev in pohotnežev. Ta nemška gospoda se je valjala v največjem razkošju, katero je ustvarjal slovenski tlačan s svojimi žulji in znojem in stradanjem, a če je izrazil svoj protest le z besedico, le z migljajem, so grajšinski hlapci in krvniki padli po njem kot po divji zverini in ga strli in pohodili kot črva v prahu. In ko je tek napredka strl graščinsko oblast in moč in kmeta rešil težkega jarma tlačan-

stva, se je nemška gospoda potuhnila, se v veliki večini umaknila v svoje palače po mestih, čakala in kovala načrte kako in kdaj bo Slovence in druge slovanske narode zopet vklenila v suženjski jarem.

Ko sva s prijateljem dospela do grajskih vrat in vratarju izrazila svoje želje za ogledanje gradu, je na kratko odgovoril:

“Ni mogoče, sedaj je ‘Herrschaft’ (gospoda) tukaj na počitnicah.” In pri tem je s palcem preko rame kazal na veliko gručo gospode, ki je bila zbrana pri popoldanski zakuski okrog velike mize na dvorišču.

Kaj sva hotela? Razočarana sva odšla na vrt sosedne gostilne, da se odpočijeva in za silo okrepčava in potolaživa svoje veliko nejevoljo.

“Kaj hočeš?” je pretrgal najin neprijeten molk France, ki je bil kot pesnik tudi velik kos modrijana.

Življenje ni drugega kot neprestana veriga razočaranj, ki spremljajo človeka vse življenje iz dneva v dan, iz leta v leto. Če ta veriga včasih nekoliko popusti in za kak čas odneha, si pa lahko gotov, da te bo koj nato prijela in udarila toliko močnejše. Menda te ja ne bo taka malenkost spravila ob dobro voljo? Turjaški grad bo ostal, kjer je, ko tebe in mene ne bo več, tako boš imel še sto prilik, da si ga ogledaš. Poglej ta prekrasni dan, to nebeško sonce, ki bo nocoj zašlo tja za vaš Krim, a se bo jutri zopet vrnilo in prineslo nov dan, nove prilike, novo življenje in nova upanja in nove cilje. Ti se pa držiš kot da bi vsak čas imelo biti konec sveta. Fant, kje je tvoj pogum?”

“Imaš prav! Ampak od Preserja do Turjaka je pa že predolga pot, da bi mi bilo vseeno, če si danes ogledam Turjak ali ne,” sem ugovarjal.

“Ali misliš, da je meni vseeno. Tudi jaz ga še nisem videl, čeravno sem blizu njega in bi ga tudi danes ne prišel gledat, da ni bilo tebe. A če ga danes nisem videl, ga bom pa drugič. Nič za to.”

Med tem je gostilničarka prinesla naročeno četrtinko čvička in prijatelj je natočil ter moj kozarec predme porinil.

“Pij in zavriskaj in vesel bodi, da si na tem lepem svetu, ki pa se vseeno gladko ne vrtil, čeprav je okrogel.”

Trčila sva, se zasmejala na glas in razočaranje je bilo pozabljeno. Plačala sva in odšla.

Med tem se je sonce že precej nagnilo proti zatonu in vzhodna stran zaspanega zelenega Mokreca je bila že v senci. In ker Turjak sam leži okrog 525 m. nad morjem, je ta točka nudila lep razgled čez nepregledne gozdove, ki so razprostirali daleč tja preko Mokreca in naprej proti bloški planoti.

“Večina tega ogromnega bogatstva pripada Auerspergom, a to je samo del njihove posesti,” je pripomnil France očitajoče, “a naš človek pa beži v tujino, ker doma nima možnosti za obstanek. Kdaj bo zavladala pravica na svetu, bi jaz rad vedel?”

RAZLIČNA NAREČJA IN NAVADE

“Če hočeva biti doma do večerje, kakor je tvoja mati naročila, se ne smeva obotavljati. Tvoj Kot je precej daleč od tukaj. Le stopi!” sem priganjal prijatelja, ne da se mi je posebno mudilo, le prijateljevi dobri materi ne bi rad delal neprikl.

S pospešenim korakom sva jo udarila po klancu navzdol nazaj proti Želimljam. Ker je šla cesta skozi precej gosto zaraščen gozd, na katerega je Mokre in sosedno hribovje metalo gosto senco, je naju obdajal trd mrak. Misli na Turjaški grad in na vlogo, ki jo je igral v teku minulih tisoč let za vso to okolico in njene posameznike so napolnjevale ozračje najine okolice z neko tesno skrivnostjo, ki nama je jemala voljo za pogovor. Molče sva hitro korakala navzdol iz ovinka v ovinek. Šele ko sva dospela v odprto in svetlo dolino, sva se te tesnobe iznebila ter nato polagoma dobila voljo za medsebojni razgovor.

“Ali si opazil, da ljudje gori na Turjaku že zopet nekoliko drugače govore kot mi Ižanci? Tako blizu smo si, pa je vendar že razlika,” je France pričel razgovor, ker mu je najin molk očevidno že presedal.

“Še večja razlika pa je v naših krajih. Tako na pr. podpečani in jezerci spadajo v našo župnijo, pa vendar dosti besed vse drugače vlečejo in zategujejo. Še bolj izrazita pa je razlika v tem oziru med Preserjem in Goricami onkraj Ljubljane proti Brezovci, to je med Fistanci in Sokarji. Za primer naj ti povem, da mi Goričane in njihove sosede dražimo s to-lo rečenico: ‘Sok, sok, bele hlače, bel klobok’. — V pravilno našo ‘fistanščino’ predstavljeno bi se to reklo: ‘Močnik, močnik, bele hlače, bev klebuk.’ — No, prijatelj, to mi razloži, od kod ta tako velika razlika pri tako majhni razdalji, da bi Fistanc skoraj moral imeti tolmača za pogovor s Sokarjem, ali pa obratno. Ti, ki si si že toliko knjig ‘požrl,’ pojasni mi to,” sem hotel prijatelja spraviti v zadrego.

France je nekaj časa molčal ter nato priče razvijati svoje misli:

— Če hočemo razumet, to, kar je danes, moramo poznati ono, kar je bilo včeraj, lansko leto, pred sto leti, pred petsto leti itd.

— V naši dobi, to je v dobi časopisov, železnic, brzojava, telefona, avtomobilov in celo zrakoplovov, se nam marsikaj zdi čudno, never-

jetno in celo smešno, kar je bilo še pred kakimi stoletij vsakdanje, jasno in razumljivo ter naravno. To zlasti velja za kraje, ki so imeli malo stikov in zvez z večjimi in prometnejšimi središči. Konji in kočija so bili tedaj samo za gospodo, vozček in kljuse si je že malokateri kmet lahko privoščil. Glavna vozilna sila za kmeta je bil jarem volov. Zato se je skoro ves osebni promet vršil peš po stezah in bližnicah.

— Pri takih razmerah je bilo naravno, da se kmetijski človek ni mogel komodno voziti v mesto "na uro gledat," ali po svetu hoditi "za prazen nič," kakor pravijo starejši ljudje še danes. Le na vsake kvatre, ali celo na vsake štiri kvatre, ali pa še tedaj ne, se je pojavila potreba in prilika, da je človek vzel potniško palico v roke, si odrezal četrt kruha, ali pa si v rutico zavezal fižola ali boba ter jo mahnil "čez tri gore, čez tri vode, čez tri zelene travnike" . . .

— Poleg tega pa za pot ni bilo denarja in tudi časa ne. Časa je bilo škoda, denarja pa še bolj. Denarja često ni bilo niti za sol in ne za "cvirnj," kam šele za zamudno in drago potovanje. Le sila je delala izjeme. — Tedaj se je smatralo, da je navaden zemljan rojen zato, da gara od zore do mraka, od pondeljka do sobote, vse življenje. In ako je sedmi dan — v nedeljo — ostala kaka urica prostega časa, je bil vsakdo vesel iz srca, da se je odpočil. Kadar je kak groš slučajno preostajal, je šel gospodar v družbo možakarjev k oštirju in si privoščil polič vina. Za druge člane družine je pa bilo že velik priboljšek, če so se mogli udeležiti pomenkov pod vaško lipo, a po zimi pa okrog sosedovega zapečka, kjer so se pretresali vsi dogodki in vprašanja minulega, oz. bodočega tedna.

— Razumljivo je torej, da se je za navadnega človeka svet nehal z njegovim najvišjim hribom, to je, da je segal nekako samo do tam, do koder so nesle njegove oči — z njegovim horizontom (obzorjem).

— Graščina in župnišče sta bila dva glavna mejnika v njegovem življenju. Preko teh mejni-

kov je redko imel opravka in odgovornosti. Ako je torej z graščakom kot predstavnikom posvetne oblasti in z župnikom kot svojim duhovnim voditeljem in prestavnikom cerkvene oblasti imel čiste račune, se je smatral srečnega in zadovoljnega. Razlika med graščakom in župnikom pa je bila ta, da je kmet-tlačan graščaka v najboljšem slučaju smatral za potrebno zlo, a v splošnem pa za tujega pritepenca, izkoriščevalca, krivičnika in nasilneža, dočim je skoro vselej smatral župnika za svojega prijatelja in zaščitnika.

— Naravno je, da je zato vsaka fara tvorila nekak svet sam zase, zlasti še, če je bila njena zemljepisna lega taka, da so gore, reke, močvirja itd. ločili njene farane od sosednih far kot je bil to slučaj pri nas na Ižanskem, pri vas v Preserju in tudi v Borovnici. Tako so Ižanci živeli sami zase, Fistanci sami zase, Coklarji sami zase. Medsebojni stiki so bili redki in največkrat malenkosti.

— Med Ižanci in Fistanci je bilo pa zelo važno tudi to, da so Ižanci spadali pod svojo ižansko, oziroma turjaško graščino, dočim so preserci in borovničani spadali pod Bistro. Kljub temu torej, da smo bili sosedi, nismo imeli skupnih vsakdanjih interesov. Preserci in borovničani so bili vključeni en in isti jarem, nad katerim je Bistra vihtela svoj bič, a nad našim jarmom pa je naš ižanski, oziroma turjaški bič žvižgal svojo pesem.

— Ižanci so malo vedeli, kaj delajo in kako mislijo Fistanci, in obratno. In ker je to stanje trajalo cela dolga stoletja, in ker smo bili podvrženi različnim vplivom, borovničani in preserci od vrhniške strani, a mi Ižanci od ljubljanske strani, si je vsak izmed nas ustvaril svoje narečje, svoje običaje in navade.

Med tem prijateljevim pripovedovanjem se je popolnoma zmračilo in prijeten večerni hlad je nasledil hudi vročini poletnega dne. Večerni zvonovi so se oglasili pri farah in podružnicah ter odmevali "čez hrib in plan," ko sva se s prijateljem bližala Kotu.

— 0 —

Ivan Zupan:

MATI, KADAR VOJNA MINE

Mati, kadar vojna mine,
spet pri Vas doma bom jaz;
srce mi bo strastno bilo,
ko bom zrl v Vaš obraz!

Srečno bova zopet dneve,
kakor nekdaj vživala,
ljubko bova se objela,
v solze radost zlivala.

Mati, kadar vojna mine,
jaz Vam bom povedal vse;
ko je tukaj smrt grabila,
znance in prijatelje.

In kako so še pred smrtjo,
mislili ti na svoj dom. —
Njih težave, zadnje zdihe,
mati, vse razložil bom.

Mati, kadar vojna mine,
in sovražnik bo pregan;
radost bode vse navdala. —
Oj napoči že ta dan!

Da že enkrat v kraj domači,
bi se vrnil v rodni svet! —
Srečen, da, presrečen bodem,
ko Vas vidim, mati, spet!

Ženski svet

LISTEN, HANS

Ljudje, katerim je mir pri srcu, se trudijo na različne načine, da bi čim prej pospešili konec te strašne vojne. Med take človekoljube moramo prištevati tudi pisateljico in žurnalistko Dorothy Thompson-ovo. Ona je z dušo in srcem za pravi red in mir v družini narodov ter skuša s peresom in govorom vplivati, da bi se to klanje kmalu končalo. Več kot dvajset let je živela v Nemčiji in ker se je zanimala za jezik in za duševno razpoloženje tega, danes podivjanega naroda, ga ona skuša na svoj način pripeljati do spoznanja. Med marcem in septembrom je ta gospa vsak petek posvetila radijsko uro svojemu prijatelju Hans-u — po naše Janezu. S tem namišljenim Hansom se je Dorothy prav dobro poznala in zato je prepričana, če se z njim prijateljsko pogovarja in razpravlja razne dobe, uspehe in razvoj nemškega ljudstva, bo pridobila njegovo zaupanje in ga pričala, da je skrajna nesmisel umirati za Hitlerja, ki ni pri pravi pameti in je privandral iz Avstrije.

“Pred vojno sva imela s Hansom enake nazore o Evropi in svetovnih vprašanjih. Nama enako mislečih Nemcev tedaj ni manjkalo. Bazičnih naziranj ni nihče izmed nas od tedaj spremenil, zato sem čutila, da ko govorim s Hansom, govorim z ostalimi Nemci njegove vrste.”

Pisateljica Thompson dobro pozna miselnost in čustva tega naroda in znane so ji socialne razmere Evrope in radio je tudi v vojnem času tisto sredstvo, ki seže do onih, ki niso več v pismeni zvezi z nami. Naša vlada je odobrvala te pogovore, katere je pisateljica vselej prej predložila. Z njo so sodelovali razni protestantovski in katoliški duhovniki in možje, ki zavzemajo v javnosti odlična mesta.

“Za štiri svobode se borimo in jaz bi jih dodalo še več, med vsemi pa samoodločbo narodov. Narodi naj si svobodno izberejo način, kako bodo živeli, a isto pravico morajo priznati tudi ostalim narodom. Živi in pusti živeti tudi drugim. Nemogoče je imeti en princip za naše prijatelje in drugačnega pa za naše nasprotnike. Principi so podlaga trajnemu sporazumu.”

“Četrto leto vojne se začenja. Se spominjaš, Hans, kaj vam je Hitler vse obetal pred tremi leti? Vse pojde z bliskovito naglico in brez prelivanja krvi. Ali mu to še verjameš? Prijateljske pogodbe so se začele kršiti, ko je prvi nemški vojak stopil na Poljsko zemljo. Anglija ni prelomila svoje obljube in ni umanjala. Držala je svojo besedo in stopila je v vojno, kakor je prej zapretila Hitlerju. Prva tri leta bliskovite vojne so za nami in sedaj se začenja naša vojna. Moli, Hans, da bomo mi in naši voditelji ohranili čiste cilje in namene. Obljubim ti boriti se za nov in boljši svetovni red.”

Knjiga je med književniki vzbudila veliko zanimanja in našla jako lepa priznanja od raznih kritikov. Med nami poznamo pregovor, da lepa beseda lepo mesto najde in če je kaj resnice v tem, potem bodo lepe in pametne besede pisateljice Thompson naše odmev v duši nemškega ljudstva, kateremu je skušala dopovedati njegovo zaslepljenost in zmoto.

ALI NAJ BOG USLIŠI FRANCO-TA?

Kdorkoli čita o hudodelstvih nad preganjanimi Judi, se mora čuditi, kako morejo ljudje, ki so živeli v civilizaciji, živeli v poštenih družinskih krogih in se učili verskih resnic, početi take zločine, kakor jih vrše nad Judi. Hujši od kanibalov, še mrtvih ne puste v miru, ampak njih kosti in zemeljske ostanke spreminjajo za razno vojno uporabo. Zdravniki jih pokončavajo, po sto Judov na uro, z vbrizganjem zračnih mehurčkov. To je višek Hitlerjeve duševne pokvarjenosti in potem si upa Franco prositi Boga, da bi naklonil zmago taki propalici kot sta Hitler in Mussolini. To se upira zdravemu človeškemu razumu in pravičnosti, ampak človek, ki je član vere, ki ima deset takih božjih za-

povedi, ki vsebujejo vse, kar ohrani človeka v božji milosti, bi vsaj v teh časih moral premisliti, kaj zine.

V svojem govoru je omenil, da je posledica prve svetovne vojne barbarski komunizem in tega pobijata Hitler in Mussolini s svojim novim redom. To pa je red, to, bi rekla jaz. Učili smo se, da kamor je stopilo hunsko kopito, tam ni več rastle trava. Danes pa lahko tako obrnemo, da kamor ti norci pridrvijo, ne ostane živa duša. Slovenci nosimo v srcih za večno utisnjene naše trge in vasi, ki so nam jih razbili in požgali Franco-vi pajdaši. Kako tužna so naša srca, kadar premišljujemo tragično smrt naših zancev, prijateljev in krvnih sorodnikov. Ta novi red Hitlerja in Mussolinija nam je prinesel smrt in razdejanje. Priznam, da se tudi komunisti niso pravično obnašali, vsaj ne med revolucijo. Marsikatera nedolžna žrtev je prezgodaj stopila pred nebeška vrata.

STRAŠNA DRAGINJA NA GRŠKEM

Včasih se je reklo, da za denar se vse dobi, pa le ni res. Lahko ima človek denar in vendar ne more kupiti, ako dotičnih reči zmanjka. Na Grškem je zmanjkalo raznovrstnih potrebščin in kar je najhujše, je z manjkalo živeža. Kar imajo v zalogi je vse tako drago, da revež misliti ne sme. Zato pa tam lakote umirajo, kar je posebno vredno obžalovanja. Dosti hrane so poslali tje bogati Grki. Dosti jih je v Ameriki, a pot tje in pa pomanjkanje ladij otežkuje večjo in izdatnejšo pomoč od tukaj.

Odbor za grški relif je sestavil cene v ameriškem dolarju, da vidimo kaj pomeni draginja. Hleb kruha stane \$22.40; en funt stejka \$34; ducat jajc \$27; funt sladkorja \$22.50; pet funtov krompirja \$14.25; funt riža \$14; funt makaronov \$37.50; zavojček mila, ki ga tukaj plačamo po pet centov je tam \$11; obleka za \$25 v Ameriki je tam \$1,500; čevlji vredni \$5 se tam dobijo za \$400.

Pomislimo, kako smo srečni tukaj, ko se navadni delavec lahko dostojno obleče in vsak dan do sitega naje. Res imamo tudi tukaj draginjo, a v primeri z Grško se še ne smemo pritoževati. To vse je prinesla vojna in dolžnost slehernega človeka je, da pomaga odpraviti to strašno zlo s sveta. Posebno ženske moramo začeti rabiti svoje možgane in čuvati svet, da ne zabrede v ponovne težave, kadar bo enkrat oznanjen mir.

STRAH PRED POMANJKANJEM IN REVŠČINO

Pred leti mi je neka Nemka razlagala, kako silno dober je Hitler za preprostega človeka. No, sem si mislila, ta je res udaril na pravo struno in imel bo več poslušalcev in vdanih src, kakor vsi prejšnji kralji in cesarji skupaj. Bogatinov je v vsaki deželi le majhno število in revež ima pa povsod dovolj sebi enake tovaršije in ti vsi pojdejo za Hitlerjem. Danes pa bi se menda vsak rajši otresel teh toliko povzdigovanih Hitlerjevih dobrot, samo če bi si mogel svobodno izbirat vrhovno državno oblast. Kar je Hitler obljuboval in kar je dal se zelo razlikuje. Ukradeno blago nima teka in to je, kar je nemški narod prejemal. Zdaj ni dobro več kje vzeti in ljudje sprevidevajo, da se po Hitlerju ne bo prišlo do zaželjenega blagostanja.

V Ameriki imamo na krmilu človeka, ki mu je navaden delavec res pri srcu. Za časa predsednika Roosevelta je navadno ljudstvo prejelo toliko ugodnih postav in socialnih sprememb, da mu brez skrbi zaupa in sledi. Že leta 1939 je naš predsednik odobril odbor veččakov, ki so začeli delati načrte za odpravo nezaposlenosti in revščine. Ta odbor se imenuje: “National Resource Planning Board” z začenicami “NRPB.” Kakor nam je znano, je delavec dobival nekaj tednov podporo, kadar je izgubil delo. Seveda, ta podpora je včasih znašala le dva ali tri dolarje tedensko ali začetek je bil, en korak za izboljšanje brez posebnega po-

ložaja. Odbor NRPB ima v programu zavarovanje vsakega državljana. Do hrane, strehe, obleke, zdravniške pomoči, počitka, dela, izobrazbe, družinskega življenja in bazičnih svobodščin je opravičen vsak državljan. Mladini mora biti dana prilika izobrazbe in noben otrok ne sme pustiti šole na račun kakoršnekoli zaposlitve. Delovni teden naj ne trajala več kot 40 ur in delovno leto naj ne obsega več kot 50 tednov. Dva tedna sta odločena za počitek. Vse te točke sedaj rešuje ta odbor in enkrat nam bo pa sam predsednik razložil v svojih tako popularnih domačih pogovorih.

Večkrat smo se strahoma vprašali, kaj bo, ko se bodo začele vračati trume vojakov in ko bodo vojni kontrakti potekli. Na vse to je mislil naš predsednik in če pojde vse po zasnovanih načrtih, ne bo ta sprememba povzročila nikakoršnih kriz več.

Na Angleškem je podoben načrt z enakimi nameni izdelal in predložil parlamentu Sir William Beveridge. Vsa taka socijalna izboljšanja silno jezijo Hitlerja, ker je vedno povdarjal, da je le nacizem edina rešitev za človeštvo.

OB 16-LETNICI SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE

Kakor da je bilo včeraj, tako se mi zdi čas, ko se je po naših slovenskih listih kritiziralo in hvalilo korak, katerega so si podstopile napraviti same ženske. Do tedaj je bilo naše ženstvo jako dobro zastopano v moških društvih, a kaj samostojnega pa ni nihče od njih pričakoval. Oglasila pa se je podjetna Mrs. Marie Priland, ki je zasnovala prvotne načrte za žensko organizacijo in ker je dala ideji svoje srce in dušo, ji je vse tako lepo in srečno uspelo, da je po šestnajstih letih lahko ves narod ponosen na to bujno cvetočo žensko skupino. Res je, da se drži katoliških načel, in vsled tega ne družijo vseh žen, ki so tudi jako vzorne Slovenke, a S. Ž. Z. je vedno pripravljena sodelovati z vsemi za vsako potrebno in dobro akcijo. S svojimi lepim poslovanjem, kar je za sluga dobrih in požrtvovalnih odbornic in delovnih članic, si je ta Zveza pridobila splošen ugled in spoštovanje. Dokler ni bila Zveza ustanovljena, se ameriške slovenske žene nismo mogle nikjer pokazati kot skupina sama zase. Danes pa imamo tukaj naslov SZZ, ki mora biti upoštevan tudi med drugimi narodnostmi.

Tekom šestnajstih let je Zveza napravila mnogo za naš ugled pred tujimi narodnostmi in tudi sedaj bi morala ta vrla skupina, ki šteje trinajst tisoč članic povzdigniti svoj glas kot protest za zločine, ki jih Nemeč in Italijan počenjata nad našim malim narodom. Na smrt bičane in na najogabnejši način izkoriščane slovenske žene in dekleta kličejo po osveti in le me v svobodni deželi jim moremo olajšati njih tužni položaj, ako zastavimo svojo besedo na pristojnih mestih, kjer se deli pravica.

Zadnje čase se večkrat kaj čita o Slovencih in Sloveniji, a resnica je, da večina Američank prav malo ve za našo staro domovino in za naš nesrečni narod. Ameriške ženske so dobro organizirane. Vsaka je v enem ali več klubih in vsi ti tvorijo razne federacije. V Ameriki ima ženska velik vpliv in ravno vsled tega se mi zdi jako potrebno, ako bi naša Zveza kot ženska organizacija razposlala potrebne informacije vsaj na predsednice velikih ženskih skupin. Razložiti bi jim bilo treba položaj naših že po prvi svetovni vojni zasuznjenih bratov, katere je tuj gospodar sistematično zatiral. Pod laškimi jarmom so izginile vse naše kulturne organizacije, naš tisk je bil uničen in naša beseda zatrta celo pri službi božji. Pri zatiranju našega jezika so celo pomagali sami božji namestniki, kar je še posebno žalostno, ker slovensko ljudstvo je bilo verno ljudstvo.

Jugoslovanski biro v New Yorku je izdal obsežen zapisnik o bojih Jugoslavije, odnosno Slovenije. Gradivo je sestavil dr. Boris Furlan, ki je kot advokat in profesor veščak za zbiru takega gradiva. On ni samo navdušen Slovenec, ampak je bil sam težko prizadet, ko je moral vsled silnih razmer v Venezi-ji Giulii-ji razdreti svoj dom in na novo začeti življenje v Ljubljani, v Jugoslaviji. Ako bi mogla S. Ž. Zveza informirati Amerikanke raznih narodnosti, bi s tem ugladila pot za naše bodoče korake. Grof in grofica Sforza sta pridno na delu in če ne bomo tudi mi malo

pohiteli, bodo vsa naša upanja in pravične zahteve splavale po vodi.

Slovenska ženska zveza je mlada in kot šestnajstletno dekletje je polna moči in zdravja. Kadar se ženske zavzamejo za kakšno reč, gre vse kot po vrvi. Ženske morajo stopiti v akcijo sedaj, ko se gre za združenje vseh Slovencev v eno veliko družino, katero želimo uvrstiti v državo za kakoršno se bodo odločili vsi naši jugoslovanski bratje.

PRVI SNOPIČ SLOVENSКИH NARODNIH POPEVK

Veselo sem bila presenečena, ko sem med mojo pošto našla bogato zbirko naših najbolj priljubljenih in povsod poznanih narodnih pesmic. Knjižica je jako lično vezana in primerne oblike. Naslovno notranjo stran krasi srček, katerega objemata nageljček, roženkravt, rožmarin, kakor to poje naša narodna pesem. Po navodilu svoje zaslužne matere je to sličico zrisal Slovenec Ted Priland, kateremu želimo mnogo napredka in uspeha na polju te umetnosti.

Pesnice je zbrala urednica Mrs. Albina Novak. Vsi dobro vemo, kako je zapošlena in poleg vsega prevzame še tako delo v roke. Gotovo ima kakšno čudodelno palčico, s katero zavijti, da je toliko različnega in zamudnega dela storjenega.

Ta snopič pesmi je bil izdan kot spomin na naš narod ob šestnajstletnici, katero je S. Ž. Z. lani praznovala. Čitala sem, da je pesmarica izšla v le omejenem številu in prepričana sem, da bodo naše zavedne članice kmalu zahtevale, da se iztis ponovi in tudi zbirka poveča, ker naš narod ima še bogato zalogo pesmic, katerih v tujini še nismo pozabili.

Knjižica je prav lepo darilce tudi za našo mladino, posebno za tiste, ki prepevajo v slovenskih pevskih društvih in so jim znane melodije in besedilo v tej lepi in bogati zbirki. Vsak otrok naj dobi tako pesmaričico kot spomin na narod h kateremu spada. — T. K.

Frances Ponikvar:

SLOVENSКИ KONGRES

Slovenci smo majhen narod, a kljub temu ima naš narod vse vrednosti, da se ohrani in vlada samega sebe, prav kakor drugi veliki narodi. Danes bije Slovenija boj na življenje in smrt, kajti sovražnik jo razkraja v notranjosti in stiska od vseh strani.

Ubogo ljudstvo, akoprav miroljubno in potrpežljivo, ne more pretrpeti vseh muk, ker mera njih trpljenja je prevelika. Zato se ni čuditi, ako se postavijo v bran ter prizadevajo sovražniku težke rane, a pri tem sami umirajo.

Da se na kakšen način pomaga tem našim nesrečnim bratom v domovini, je bil v ta namen sklican kongres ameriških Slovencev dne 5. in 6. decembra, 1942 v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. v Clevelandu. Z vseh strani širom Amerike so se zbrali delegatje, kot zastopniki raznih organizacij in cerkva, zavedajoč se resnosti in važnosti njih poslanstva. Zborovanje je kmalu pokazalo, da so prišli skupaj zaradi ljubezni do domovine in svojih dragih, ne pa kot kakoršnikoli osebni interesi. Tu si videl vse sloje, med seboj prijateljsko razmotrivojoče, kaj bi se lahko dalo storiti za v pomoč in združenje vse Slovenije. Zlasti je bilo na kongresu mnogo ženstva, kar je dokaz, da se tudi one zanimajo za javne probleme in da hočejo po svoji moči doprinesiti k boljši bodočnosti našega naroda onkraj morja.

Začetek obrambe je torej storjen. Samo dal Bog, da bi ameriški Slovenci tudi v naprej hodili po začrtani poti sloje in bratstva. Da bi vselej opustili razna navskrižja, kadar bi se šlo za skupno korist naroda, ker le na ta način bo mogoče doseči velike načrte, kateri so bili sprejeti na tem prvem kongresu. Sicer bo imel izvrševalni odbor, ki je bil točasno izvoljen in ki obstoja iz enajst članov novo ustanovljenega narodnega sveta, težko in odgovorno delo, združeno z velikimi stroški.

Ako smo torej v resnici za pomoč in osvoboditev naših bratov onkraj morja, je in bo potrebno za to stvar sodelovanja slehernega narodno čutečega Slovenca in Slovenke. Pomagajmo naši novi domovini Ameriki k zmagi in zaeno ne pozabimo nikdar na trpečo Slovenijo.

“KRALJICA S. Ž. Z.”

V ZADNJIH kampanjskih člankih smo omenili, da bo zmagovalka prihodnje kampanje prišla na konvencijo na Zvezine stroške in da se bodo vršili posebni obredi en večer tekom konvencije, ko bo dotična članica proglašena za “Kraljico SŽZ.” To pot pa želimo posvetiti malo več prostora, ker smatramo stvar za precej važno.

Ko govorimo o “Kraljici SŽZ,” mi ne mislimo s tem, da bo to kakšna aristokracijska manifestacija, ampak mi vemo, da bo ta naslov podeljen eni izmed naših marljivih delavk, katere trud in žrtve bodo dobile zaslužno odlikovanje. Biti “Kraljica SŽZ” pomeni veliko za posamezno članico, za podružnico h kateri spada, dalje za državo v kateri posluje dotična podružnica in nad vse za Zvezo, katera je ponosna na svoje požrtvovalne članice.

Morebiti si nekatere predstavljate, da za vas sploh ni mogoče priti do najvišje časti pri Zvezi, ker v vaši naselbini ni toliko prilike za agitacijo. V nekaterih slučajih je to že res, ampak mi vemo iz preteklih poročil, da se je mnogokrat pojavila uspešna delavka tudi v manjših mestih in naselbinah. Zato ni treba razmišljati, kako bo šlo ali če bo sploh mogoče, ampak kar enostavno si začrtajte pot, ki vas more pripeljati do zmage in lahko se zgodi, da vam bo sreča vse skozi naklonjena.

Pri mnogih naših podružnicah so po večini včlanjene starejše članice, oziroma matere, in hčerke pa še kar čakajo in odlašajo s pristopom. Ako bi se vse povsod matere zavzele, da morajo biti tudi hčerke pri edini ženski organizaciji v tej širni Ameriki, bi s tem korakom marsikatera podružnica podvojila svoje število ali pa še več kot to.

Sedaj je tisti čas, drage rojakinje, da se zavedamo pomena svoje organizacije. Saj vemo in vidimo, da naša Zveza strmi za vsem, kar je lepega in vzvišanega za povzdigo naše narodne kulture in da se omogoči njen smoter potrebujemo še večje organizacije. Zato naj si vsaka vzame za svojo narodno dolžnost storiti kar je v njeni moči za napredek organizacije.

Polovica dobe, ki je bila odločena za kampanjo je že minila. Čas res hitro beži in kar naenkrat bodo v kraju prihodnji meseci in zaključek je 31. marca, 1943.

Torej ne drugi teden ali drugi mesec, ampak še ta teden, že ta mesec, stopimo skupno na delo vsaka po svojem najboljšem prepričanju in priliki. Pogoji so sledeči:

V mladinski oddelek se sprejemajo deklice

Mrs. Agnes Mahovlich od št. 16, South Chicago, Ill., ki je bila “Kraljica SŽZ” na konvenciji leta 1936 v Milwaukee.

od 4 do 18 let starosti, ki plačajo samo deset centov na mesec in v odrasli oddelek se sprejemajo dekleta in žene od 14 do 55 let starosti, ki plačujejo samo 25 centov na mesec in potem se dobiva mesečnik “Zarja” brezplačno. V slučaju smrti članice, bodisi v mladinskem ali odraslem oddelku se pa izplača do sto dolarjev k pogrebni stroškom. Za pristop ni potreba biti prosilka zdravniško preiskana pač pa velja njena častna izjava, da je zdrava.

Pristopnina je prosta za nove članice.

Nagrade: Katere pridobi tri nove članice je opravičena do krasne Zvezine broške kot nagrada. Vsaka zavedna članica bi morala imeti to lepo broško. Za pet novih članic se pa dobi dva dolarja v gotovini. Ista nagrada se izplača za vsakih nadaljnjih pet članic. Članica, ki bo pa pridobila največ novih članic, bo prišla na konvencijo in Zveza bo zanjo plačala potovalne stroške, kjer bo tudi prejela mnogo lepih nagrad kot “Kraljica SŽZ.” Naslednjih šest agitatoric bo dobilo častno odlikovanje “Princezinj SŽZ” in bodo tudi prejele lepe nagrade.

Podružnica, ki bo pridobila največ novih

članic bo pa dobila krasen trofej z engraviranjem o uspehu in deset dolarjev v gotovini. Druga nagrada podružnicam je sedem dolarjev in pol v gotovini in tretja nagrada je pet dolarjev ali Zvezin čarter.

Dve članici mladinskega oddelka štejeta za eno članico pri delitvi nagrad.

Posebna prošnja naši mladini in klubom: Kampanjski odbor sestoji iz članic prosvetnega odbora in članic naših pevskih, dramskih, športnih in drugih klubov, kakor tudi kadetk in članic kegljaške lige. Ako bi vsaka izmed članic, ki spadajo k eni ali drugi izmed imenovanih skupin pridobile samo eno novo članico, kako pomorne bi bile na lep uspeh!

Toplo se priporočam vsem zvestim članicam in odbornicam, da bi se potrudile vsaj za eno članico vsaka v prihodnjem mesecu!

Za kampanjski odbor:

ALBINA NOVAK, načelnica.

IZ GLAVNEGA URADA

Letna seja izvrševalnega in nadzornega odbora se prične 20. januarja ob desetih dopoldne na glavnem uradu. Podružnice, ki imate kaj važnega za poročati, pošljite tozadevno pravočasno, namreč do tega dne.

Kampanja. Prosi se kadetke naših vežbalnih krožkov in članice raznih klubov, ki tvorijo kampanjski odbor, da bi se potrudile kar največ mogoče za lep uspeh tekoče kampanje. Opozarja se vas, da na prošnji, kjer je prostor za ime predlagateljice, da tam označite svoje ime in h kateri skupini spadate, da bo pravilno poročano v kampanjskem poročilu, ki izhaja v Zarji vsak mesec. Ni več kot prav, da dobi vsaka članica priznanje za svoje delo in posebno zanimivo bo, ako se bo bralo kaj več imen od naših kadetk in članic pevskih, dramskih, športnih in drugih klubov.

Želela bi, da bi bilo kaj več zanimanja med članicami in posebno med mladino. S tem bi gotovo ustregle naši urednici in predsednici odbora za Mladino in razvedrilo Mrs. Albini Novak, ki se z vso vnemo trudi, da bi bil lep zaključek.

Da bo pa več zanimanja med kadetkami, obljubim jaz posebno nagrado tisti kadetki, ki bo dobila do konvencije največ novih članic. Dekleta, oziroma kadetke, potrudite se in ne zamudite prilike pripeljati v svojo sredo novih deklet.

Tajnice pozor. V zalogi imamo še nekaj poslovnih knjig za tajnice in blagajničarke, katere so zelo pripravne za dotične uradnice. Knjiga stane \$2.50 in ako naročite dve, sta pa

\$4.00. Ako bi te knjige naročile danes, bi nas stale veliko več, zato svetujem vsem tajnicam, da jih naročite dokler je še zaloga. Denar za knjige lahko pošljete z mesečnim asesmentom. Naročilo naj se pošlje takoj na glavni urad.

IZID DRUGI MESEC KAMPANJE

Educational Committee

Prosvetni odsek—

	Nove članice	
	Odrasle	Mladinske
Načelnica Col. Albina Novak.....	2	—
Frances Ponikvar (25)	—	—
Frances Susel (10)	3	1
Anna Petrich (54)	—	—
Emma Shimkus (24)	—	—

Kadetke—Cadets

Betty Vershay (20)	3	—
Olga Erjavec (20)	1	—

Posamezne agitatorke—

Individual Workers

Agnes Mahovlich (16)	9	7
Mrs. Anton Terlep (20)	7	4
Mary Otonicar (25)	7	4
Mary Hrovat (15)	6	5
Frances Rupert (14)	6	—
Agatha Dezman (12)	5	1
Sophie Sever (25)	5	—
Julia Zupancic (5)	4	—
Josephine Bait (14)	3	1
Frances Medved (14)	2	3
Josephine Dolinar (2)	3	—

Podružnice—Branches

Št. 20, Joliet, Illinois	12	5
Št. 14, Nottingham, Ohio	12	4
Št. 25, Cleveland, Ohio	12	4
Št. 16, So. Chicago, Ill.	9	7
Št. 12, Milwaukee, Wis.	9	3
Št. 15, Newburgh, Ohio	6	6
Št. 5, Indianapolis, Ind.	6	—
Št. 10, Collinwood, Ohio	3	1
Št. 32, Euclid, Ohio	3	1
Št. 2, Chicago, Illinois	3	—
Št. 95, So. Chicago, Illinois ..	3	—
Št. 97, Cairnbrook, Pa.	3	—

Odrasle članice:

V oktobru	55
V novembru	55—110

Mladinske članice:

V oktobru	21
V novembru	20—41

Skupaj novih članic

Skupaj novih članic151

Želeč vsem članicam in odbornicam zadovoljno novo leto ter vodstvu sedanje kampanje največjo srečo, ostajam s pozdravom,

JOSEPHINE ERJAVEC,
glavna tajnica.

ZA RDEČI KRIŽ

“Počasi—pa sigurno,” tako gre z nabiranjem v tisoč dolarški fond, katerega zbiramo za Rdeči križ. To poročilo je bilo zaključeno 10. decembra in to radi priobčitve v Zarji. Možno je, da so med tem časom poslale še druge podružnice. Od zadnjega izkazila smo prejeli od sledečih:

Št. 5, Indianapolis, Ind. — Po en dolar: Josephine Zupančič in Julia Zupančič, ml.	\$ 2.00
Št. 14, Cleveland (Nottingham), Ohio, je na glavni seji odobrila svoto \$25. Od iste podružnice so poslale po \$5: Mrs. Frances Rupert in Mrs. Louis Srpan. Po \$1: Mrs. Sterlekar in Mrs. Casserman, skupaj	37.00
Št. 19, Eveleth, Minn. je poslala	2.00
Št. 27, North Braddock, Pa., je poslala lepo svoto	15.00
Št. 47, Cleveland, Ohio je prispevala nadalje	3.00
Št. 63, Denver, Colo., je poslala svoto	5.00
Št. 64, Kansas City, Kans., prispevala	5.00
Prejšnji izkaz	668.25
Skupaj do 10. dec. 1942	\$737.25

V zadnjem delu Zarje je seznam vseh podružnic, ki so poslale v ta sklad od začetka nabiranja do 10. decembra. Vsak dobro ve, kako širokopotezno je delo, ki ga izvršuje ameriški Rdeči križ in vsak tudi ve, da se morajo dobrodelne ustanove podpirati, ker njih sredstva prihajajo od dobrosrčnih darovalcev. Ponovno apeliram na naše podružnice, da pošljete vsaj majhno svoto za Rdeči križ, da bomo prišli do zaželjene kvote—en tisoč dolarjev. Pošljite na glavni urad ali pa na naš urad.

A. NOVAK, urednica.

IZ OBISKA V COLORADI

Piše Mrs. Mary Stušek
predsednica št. 49, Noble, Ohio
(Nadaljevanje in konec.)

John ni črknil besedice, da bomo šli še kam drugam tisti dan (11. julija, 1942) in sem mislila, da gremo proti domu. Kako se začudim, ko je naenkrat obrnil na levo in pognal avtomobil v hrib, po ozki, samo za en avtomobil široki cesti. “Kam gremo pa zdaj,” vpraša moj mož. — “Na Cave of the Winds,” pravi John. — “Kaj je pa to za en šment?” si mislim. Toda, ko je začelo iti v hrib med pečami, pa v tako strmino, da me je bilo kar strah pogledati nizdol, je pa že prav malo manjkalo, da nisem začela premišljavati, kdaj sem bila zadnjikrat pri spovedi.

Vendar smo srečni prilezli na 1200 čevljev visok skalnat prostor, kjer se nahaja vhod v eno izmed najlepših podzemeljskih jam, takozvano “Cave of Winds.” Pri blagajni smo kupili vstopnice, ki so \$1.12 za osebo, nakar so nam dali spremljevalca, ki nas je najprej zaprisegel, nato pa odpeljal v globočino.

Prostori so čarobno razsvetljeni. Pot, četudi ozka, je suha in čista, in vodnik opozori, kjer je strop nizek, da si pripravljen, ker marsikje je pot tako ozka in tesna, da ne more več kot ena oseba skozi, pa še ne predebela. Krasota, ki jo vidiš v teh prostorih, se ne more popisati, in hoteča, nočeš, priznati moraš, da nihče drugi kot Vsemogočni Stvarnik more ustvariti kaj tako čarobnega.

Ko smo si ogledali prostore, kar vzame približno eno uro časa, smo se podali zopet na prosto. Nato smo vzeli par slik in se po drugem potu zopet odpeljali v dolino. Kot pripovedujejo, so te jame našla dva mala dečka leta 1880. To sta bila brata John in George Pickett, ki sta bila na šolskem pikniku. Jame so zaradi svoje lepote in značilnosti hitro zaslovene in so danes priznane za ene najlepših na svetu.

Prišedši v Colorado Springs, smo se dobro napili “soda” vode, ki izvira iz hriba, in smo se nato podali proti domu. Da ne bomo preveč trudni za drugi dan, ker smo imeli nove načrte za izlet, smo se kmalu podali k počitku.

V nedeljo smo šli zgodaj k maši, da smo imeli potem več časa za izlet. Namenjeni smo bili v Canon City in Royal Gorge. Res smo takoj po maši odrinili na pot. Z nami je bila Mrs. Grebenc, sestra od Johnove žene, Mrs. Trattar. Vreme smo imeli krasno in voznik dober, torej ni čudno, da se je kmalu zaslila tista domača: Na Gorenjskem je fletno! Ko smo se naveličali ene, smo začeli drugo in tako so se vrstile druga za drugo in čas je hitro potekal in okrog enajste ure smo se pripeljali v Canon City.

Ogledali smo si državno jetnišnico. Poslopij je več in vse je uvrsteno praktično in urejeno za varnost jetnikov. Jedilnica je prostorna in lahko sedi 600 oseb naenkrat pri mizah. Kuhinja kot jedilnica in shrambe za jedila je vse brezmadežno čisto. Videli smo tudi moderno pekarijo opremljeno z električnimi stroji. Spalnice so tudi zračne in vse povsod je bilo vse v najlepšem redu.

Vodnik, ki nas je vodil in razkazoval prostore, je hvallil udobnost jetnikov. Jaz sem si pa mislila, pri vsej tej udobnosti, da so vendar jetniki, in tako sem se tudi izrazila. Vodnik, prileten mož iz Toledo, Ohio, pa pravi: “Marsikateri si tega ne zasluži.” Pokazal nam je še smrtno hišico, ki stoji ločena od drugih poslopij, pa le od zunaj, ker notri ni nikogar veselilo iti, nakar smo zapustili žalostni kraj, ubogih žrtev razmer, ker v resnici so usmiljenja vredni. Bog ve kakšne okoliščine so jih privedle v ta prostor. Največkrat brezbožna vzgoja in slabi vzgledi in slaba tovarišija. Saj rojen ni nihče slab, pač pa ga pokvari svet. Tako smo se kar oddahnili, ko smo bili zopet na prostem.

Sedaj pa na Royal Gorge. Tako namreč se zove najvišji most na svetu, katerega smo si želeli ogledati predno zapustimo Colorado. Po kake pol ure vožnje smo dospeli na višino, kjer se iz ene skalne višine na drugo, preko prepada vzpenja most, ki je po mojem mnenju dolg okrog 600 čevljev. Gotova nisem, ker si nisem zapisala. V Gorge ali Globini pa teče voda, reka in železnica. Ko smo bili na mostu smo začuli piščal od lokomotive in kmalu se je iz skal

Na sliki so Mrs. Mary Stušek, Mr. John Trattar, Mrs. Frances Grebenc in Mr. John Stušek.

prikazala železnica, ki pa zgleda iz visočine kot igrača, kakor jo imajo majhni fantički, posebno ob božičnem drevescu.

Ko greš po mostu se ziblje in če je še kak avtomobil slučajno na mestu, se pa ziblje še bolj pogosto, kot bi bil v zibelki.

Za pot preko mosta in nazaj računajo 50 centov za avtomobil pa en dolar in pol. Ko smo prišli nazaj, smo dobili nekaj slik od mosta in se nekoliko okrepečali, potem se pa napotili nazaj proti Canon City, kjer smo si šli ogledat še benediktinski samostan, kjer se nahajajo Rev. Ciril Zupan. Samostan je res na lepem kraju in kot smo videli v kratkem času, ki smo ga še imeli na razpolago, je vse pod najboljšim vodstvom.

Ker je bil ravno tisti večer cerkveni bazar in piknik v Puebli, smo sklenili, da gremo še tja za kratek obisk predno zapustimo Pueblo. Res smo se po večerji podali na bazar. Takoj smo imeli okrog sebe stare in nove znance. Srečali smo Mr. in Mrs. Rasket, Mr. Germ, Mr. in Mrs. Feer, Mrs. Skul, Mrs. Pechak in še več drugih. Mrs. Rasket nam je pridno predstavljala prijazne Coloradčane in Coloradčanke.

Pozdravili smo se tudi z Rev. Rojcem, mladim, toda zelo priljubljenim župnikom slovenske fare. Najbolj pa me je razveselilo, ko sva srečala Rev. Cirila Zupana. Prav srečno sem si štela, da sem imela priliko spoznati starosta slovenske duhovščine v Ameriki in še posebno zato, ker so moj bližnji rojak v stari domovini. Od njih doma do moje hiše ni več kot kake pol ure hoda. Zato je bilo svidenje še bolj veselo, ker sva se lahko nekoliko po gorenjsko pomenila.

Čas je šel vse prehitro naprej in morali smo se posloviti, ker Rev. Ciril Zupan so se še tisti večer odpeljali nazaj v Holy Cross Abbey, Canon City, kjer je sedaj njih bivališče. Obljubili pa so nama, da če Bog da zdravja, se vidimo drugo leto v Euc'idu, kamor bodo prišli na obisk k Rev. Bombaču, župniku fare sv. Kristine.

Pa tudi mi smo bili še dovolj utrujeni, zato smo se poslovili od znancev in prijateljev z željo, da se še vidimo. Doma smo posedeli pozno v noč in se pogovarjali, ker čas najjinega obiska je šel h koncu, drugi dan namreč sva bila odločena, da se podava proti domu.

V pondeljek smo vstali precej rano. Jaz sem morala pobirat šila in kopita in urediti kovčege; Rezi se je vrtela v kuhinji; Tone in John pa še nekoliko pokramljala, ker Bog ve kdaj bo zopet priljožnost.

Pa tudi medve sva obujali vsakovrstne spomine in tako mi je Mrs. Trattar povedala, da je bila na obisku v Clevelandu ob otvoritvi Slovenskega narodnega doma na St. Clairju, in je bila ena izmed boterc, kakor tudi v Lorain, Ohio. Stanovala pa je pri sestrični Mrs. Joseph Zrimek, kjer se je tudi spoznala z njenim sedanjim soprogom John Trattarjem. On je bil takrat v Pittsburghu, Penna. Doma je pa iz Tržiča pri Mokronogu. Dekliško ime Mrs. Trattar je bilo Rose Pugel. Sedaj pa živita s soprogom v Puebli, Colorado, na 1028 Carteret. Tako sva se nekoliko pomenili pred odhodom.

Od Wickliffe, Ohio, do Pueblo, Colorado, je dolga pot in se je ne more premeriti kot bi šel k sosеду v vas. Predno smo šli do postaje smo se še slikali, da bomo imeli za spomin. Nato sta naju John in Rezi odpeljala na postajo. Tam sva imela še priliko spoznati ravnatelja Mr. A. R. Thomas-a, slovenskih staršev sina, ki se s pridnostjo in vztrajnostjo povzpela do tako odgovorne službe.

Nismo dolgo čakali, pa je prisopihal vlak. Segli smo si v roke in se objeli z vročo željo, da se kmalu vidimo, nakar se je začel vlak pomikati in naju peljal proti Denverju. Pot nas je peljala mimo Colorado Springs in sva še enkrat iz daljave pozdravila vse lepe gore in snežnike. In vse je kmalu ostalo za nami in vlak je brzel naprej. Drugi dan zvečer sva bila pa spet v Wickliffe, Ohio.

Najlepše spomine sva odnesla iz Puebla. Ni nama žal za čas, ne za denar, in če Bog da zdravje in srečo, bova še šla. Oo takrat pa bodite iskreno pozdravljeni vsi znanci in prijatelji.

Iskrena vam hvala za prijaznost in postrežbo. Posebno pa vama, John in Rezi, ključeva: Bog vama povrni stotero in na svidenje!

ANTON in MARY STUŠEK

†TILKA LAMPRECHTOVA - DUŠICA:

BELE VRTNICE

(Nadaljevanje)

"Veš kje je klinika?"

"Vem."

"Oddelek za bolne na pljučih?"

"Vem."

"Torej poišči sobo št. 10 in vprašaj za gospodično Vando."

"Gospodično Vando."

"Ali boš zapomnil?"

"Bom."

"Dobro. Tu imaš šopek, pazi, da ga ne pokvariš. Tu imaš za bonbone." Stisnil mu je v eno roko šopek, v drugo nekaj drobiža. Dečko se je veselo nasmehnil in komaj da je rekel "hvala," že je bil zunaj. Drago mu je počasi sledil. Dobesedno "počasi." Kajti, — ko je došel v bližino klinike je deček že hitel nazaj. Nekoliko zaudno je pogledal deček zdravnika, kakor bi hotel vprašati, zakaj ni nesel šopka sam, ko gre vendar isto pot. Drago je dečka ustavil:

"Si oddal?"

"Sem."

"Kaj je rekla?"

"Rekla je: "Ah, — krasne vrtnice" in "hvala."

"In ni vprašala, kdo pošilja?"

"Ne!" je dejal dečko in čez čas umno dostavil: "Najbrž je uganila!"

"Saj bo res!" je pritrdil Drago dečkovi modrosti in mu prijazno pokimal. Dečko je pozdravil in stekel naprej.

"Bog ve, — ali je res uganila?" je mrmral Drago grede. Še med de'om ga je motilo to vprašanje. Komaj je pričakoval čas pregleda. Pa tudi zdaj še ni bil gotov, ali bo kaj zvedel, ker je naravnost vprašati vendar ne more.

Vanda je uganila, kdo ji pošilja šopek. Kajti poslata ji "bele" vrtnice, je mogel le samo asistent. Ko je sedaj vstopil in kakor navadno vprašal, kako se počuti, se je nasmehnila in rekla:

"Dobro, saj zdaj imam tudi jaz svoj šopek vrtnic in upam, da me tudi vikali ne boste več."

Nekaj časa je molčal, nato pa govoril vprašujoče:

"Rekel bi vam — ti, — a bojim se . . ."

"Bojite se, da bi vas napačno umela. Ne bojte se! Dobro razumem pomen "belih" vrtnic."

"Kaj so vam povedale bele vrtnice?"

"Povedale so mi, da je nekdo, ki me ima rad in se — boji ljubezni, svoje in moje."

"Vanda, — ne bojim se ljubezni, ampak — strasti. Nisem samo človek, ampak tukaj, za vas sem predvsem zdravnik in z zdravniškega stališča moram presojeti tudi to zadevo. Kot zdravnik stojim na stališču, da je zakon, — oziroma materinstvo za jetične ženske — poguba. Vsakdanja praksa me uči, mi pove več kot dovolj. Zakonska žena je na ta način v vedni nevarnosti, ker je pač odvisna od — prizanesljivosti moža. Zato obsojam vsakega moža, — ki vzame v zakon bolešno ženo. Kar velja za druge — velja ravno tako tudi zame. Zato bom pač ostal samec . . ."

"Ne razumem vas. Čemu bi morali vi ostati samec?"

"Vanda, ali me res ne razumete? Kaj so vam povedale vrtnice?"

Vanda ni odgovorila, a jasno je videl v njenih očeh njen odgovor. Sklonil se je bližje k njej in govoril hitro in razburljivo:

"Obljubil sem sam sebi, da ne bom poročil bolnega dekleta, tudi če bi jo vzljubil. Obljubil pa sem si istočasno, da nikdar ne bom sklepal zakona — brez ljubezni. Nečastno

se mi zdi eno in drugo. Ko sem srečal vas, Vanda, sem vedel, da je zapečateni moja usoda. Vaše sanje so bile resnične, — peljal vas bom čez ozko brv do obale — tja do cvetne poljane, — vi pojedete naprej, — jaz pa bom ostal pri svojem delu.”

Umolknil je in tudi Vanda je molčala pod vtisom njegovih besed. Potem pa je nehote vzdihnila:

“Torej bom morala res sama čez cvetno ravan?”

“Ne — spremljala vas bo moja ljubezen!” je rekel Drago toplo in jo poljubil na čelo. Nato pa je hitro odšel. Gledala je za njim in zašepetala ganjena:

“Drago, — vredna hočem biti tvoje ljubezni. — Tebi enaka hočem biti!” Čutila se je srečno, saj ji je vendar njen “junak” razodel svojo ljubezen, da, idealno, nesebično ljubezen, ji obljubil zvestobo in vendar — so se njene jasne oči zalile z solzami. Jokala je dolgo — dolgo!

Kdo bi razumel žensko dušo? Zahrepeni po čisti, nesebični ljubezni, a ko to doseže, še želi, da bi ljubezen in svoje bogastvo delila drugim. Vzdrami se v njej materinski poklic. Žena, mati hoče postati, čeprav ve, da bo ta poklic od nje zahteval žrtev in morda življenje.

Polagoma pa se je spet pomirila. Obnovila je njegove besede in začela snovati načrte za bodočnost. Vsi prejšnji so bili nemogoči, neporabni, saj so se vsi zlivali v eno iskreno željo: Ustanoviti družino. Kakor vse deklice, tako je tudi Vanda sanjarila o tihi, družinski sreči. Zdaj pa je uvidela, da ji je drugače odločeno. Torej je treba napraviti nov načrt.

Vedno bolj mirno in trezno je mislila, vedno jasneje je zrla v bodočnost, dokler ni dozorel v njej nov načrt. Ta načrt je bil lep in vzvišen, a tudi težak poklic, na katerega je mislila, zahteve žrtve in nesebičnosti. Pa to je hotela — saj je hotela biti njemu enaka. Čutila je, da se je odločila za težko breme, a zaupala je na moč ljubezni in na pomoč božjo. Sklenila je roke in molila vdano in zaupno:

“Pomagaj, o Bog, daj mi zdravja, da morem izvršiti, za kar sem se odločila! . . .”

Angel, ki je stal ob njej, se je nasmehljaj. Tiho je dihal v zrak in že je spanec zaprl njene oči. Angel božji pa je odplaval v nebo pred božji prestol in pripovedoval Bogu o svoji varovanki, o njenih načrtih. In Vsemogočni se je smehljaj načrtom neznatnih malih bitij, ki si nalagajo bremen, ki presegajo njihove moči.

Od tega dne naprej ni padla nobena beseda več v tej zadevi. Vendar je asistent večkrat zahajal k Vandini in se mudil po eno uro in še dalje pri njej.

To seveda ni ostalo tajno. Sumljivo se je zdelo ljudem še posebej zato, ker je bilo splošno znano, kako zdravnik skopari s časom in kako malo se je doslej zanimal za ženske. Začeli so šepetati o njem in Vandini, in ker so videli in vedeli premalo, so začeli spraševati Miro.

Mira se je smejala njih radovednosti. Priznala je, da se asistent res vsak večer dalj časa mudi pri Vandini, ampak da bi bilo med njima več ko prijateljstvo, to ni misliti.

“O čem pa govorita cele ure?” so vpraševali radovedno dalje.

“O čem govorita?! O marsičem, kar me ne zanima; asistent pač največ o svojem poklicu, o zdravniški znanosti, o svoji praksi. Vanda o umetnosti, literaturi, glasbi in o raznih sodobnih vprašanjih. Oh, le nič se ne bojte, ne bo jima zmanjkalo gradiva! Kar čudno je, kako se strinjata, kako soglašata v vseh stvareh. Vedno imata enako mnenje; misli enaka so misli drugega.”

“Potem se tudi ljubita,” so trdili znova.

“Če se, naj se pa; to ni nikomur nič mar!” se je otesla Mira vseh.

Mira se je dobro razumela z Vando in ji ni zavidala asistentove naklonjenosti, kakor ostale pacientinje. Čemu tudi? Bila je zaročena in sreča ji je bila vkljub boleznimi mila. Vedno sveže živordeče vrtnice so jasno pričale o ljubezni in zvestobi njenega zaročenca. Kdor je srečen, privoščiči isto srečo tudi drugim. Sicer pa si Mira niti sama ni bila prav na jasnem o razmerju med asistentom in Vando. Res je prihajal vsak večer in ostajal dalj časa, a nič ni bilo v njunem obnašanju takega, kar bi dalo misliti, da je med

njima kaka intimnejša vez. Tudi vedno sveže vrtnice, katere je vsak teden prinašal 12 leten deček, so ji dale misliti, a njih bela barva je pobijala vsak sum. Ko so že vsi, ki so se za to zanimali, bili prepričani, da se tu nekaj plete, je Mira še vedno vztrajala v mnenju, da lepi in prikupljivi asistent nima smisla za ljubezen, da je njegovo srce prehladno za to nežno čustvo.

Pripovedovala je o vsem Vandini in ji v tolažbo pripomnila: “Veš, to je sama nevoščljivost. Vsem ugaja asistent in ker so spoznale, da ga ne morejo doseči, ker je vedno tako resen, govorijo slabo o njem. Sicer pa tudi jaz mislim, da je nekoliko domišljav in preveč ponosen — ne, to ni, ampak . . . Sama ne vem, kako naj izrazim svoje mnenje. Tako brez srca je . . .”

Tu se je Vanda nasmehnila. Drago — pa brez srca. A ni ji ugovarjala; čemu tudi? Naj mislijo drugi, kar jim drago, ona je vedela, da ima tudi hladni asistent toplo srce in da je temu srcu — razum gospodar. Težko je tako srce vzdriniti in težko ga je ljubiti, a ona ga je vzljubila, umela, ona edina. Lahko bi mu gospodovala, a noče, noče, ker ve, da bi mu to prineslo nemir. Prava ljubezen ne hrepeni po gospodovanju, prava ljubezen želi le — prinašati žrtve.

Ko je zvečer Drago spet prišel k Vandini, mu je povedala vse, kar ji je zaupala Mira. Ko je končala, jo je vprašal:

“Torej Mira in drugi menijo, da sem brez srca. Kaj pa misliš ti, Vanda?”

“Jaz sem prepričana o nasprotnem in — srečna sem v zavesti, da sem edina, ki ve resnico.”

“Ali pa se ne motiš? Mogoče ima Mira prav?”

“Ne! Ko bi ne imel srca, bi se pač ne mogel toliko žrtvovati za ljudi, ne bi mogel dan na dan vztrajati v svoji gorečnosti in požrtvovalnosti. Ampak ljudje so kratkovidni in sodijo po svoje.”

“Mogoče sodijo prav. Res sem z vsemi močmi v službi, v poklicu za njih blagor, ampak to dela moj razum, moja volja. Moje srce pa . . .? Vanda, ravno ti bi imela vzrok misliti, da nimam srca.”

“Drago!” Očitaneje je bilo v glasu, s katerim ga je prvič tako nazvala. “Čemu vznemirjaš svojo komaj poleglo razdvojenost? Čemu drezaš v stvari, ki morajo ostati take, kakršne so?”

Drago pa je naslonil glavo v dlan in bruhnil iz sebe: “Da, — brez srca sem, sicer ne bi mogel žrtvovati tebe in tvoje sreče — svojim načelom.”

Dobro, da ni videl, kako bolesten izraz je preletel njen obraz, dobro, da ni videl njenih oči. Videl bi v njih svojo obsodbo. Saj je Vanda tako hrepenela, da bi srce prevpilo glas razuma, da bi človek zmagal nad zdravnikom. Pa že je spomnila svoje obljube, svojega načrta. Ne sme biti sebična! Ne sme vezati peroti visoko stremečemu orlu. Zlastno žrtvijo mu bo lajšala njegovo; njen mir vpliva blagodejno na njegovo razdvojenost notranjost. Nežno ga je prijel za glavo in jo pritegnila k sebi. Rahlo božajoč ga, je šepetala:

“Drago, tvoja ljubezen je zame dovolj velika sreča, druge in drugačne ne maram!”

Tedaj je dvignil glavo in vprl svoj temni, globoki pogled v njene jasne oči in ves srečen vzkliknil:

“Vanda, moja Vanda!”

*

Od tega dne naprej sta se, če sta bila sama, tikala. Drago je kaj rad govoril o svojih čustvih. Olajšal si je dušo pred njo in v njenem miru vedno našel tolažbo in moč. V začetku je bilo Vandini to težko, polagoma pa je dosegla, da je lahko govorila o tem brez strahu, da izgubi oblast nad samo seboj. Njena duša je končno dosegla nadoblast nad hrepenenjem njenega srca.

Tako so minevali dnevi in meseci. Nekega dne se je Vanda domislila, da je čas, da spregovori o ločitvi. Njeno zdravje se je zboljšalo, in dasi je bilo tu prav prijetno, se je enkrat treba posloviti. Njeno izboljšano zdravje jo je opominjalo na njeno obljubo, ji budilo željo uresničiti svoj načrt.

Da, sedaj, ko je kolikor toliko zdrava, sedaj hoče tudi

ona posvetiti svoje zmožnosti bližnjemu. Na razvalinah str-
tih upov, mladostnih sanj je postavila temelj novim. Ču-
tila je v sebi dovolj moči, da to izvrši.

Ko je zvečer prišel Drago, mu je omenila o ločitvi. Naj-
prej je bil ves iz sebe:

“Zakaj, čemu?”

“Pomiri se, Drago, enkrat se vendar morava ločiti.
Kolikor več časa bova skupaj, toliko težja bo ločitev. Po-
čutim se dobro in sramotno je, živeti v brezdelju, ko je ven-
dar toliko dela vsepovsod. Delo me kliče in temu klicu se
hočem tudi jaz odzvati.”

“In kaj nameravaš?”

“Zaenkrat nič. Najprej moram vedeti, kako daleč se-
žejo moje moči in moje zmožnosti. Šele potem bom poiskala
delokrog, ki mi bo odgovarjal.”

Ni mu hotela odkriti svojih načrtov. Vedela je, da bi
se uprl, da bi ugovarjal. Iz raznih pogovorov je spoznala,
da ne zaupa preveč v njeno telesno moč in da se boji, da se
bolezen ponovi. Ona sama pa je čutila, da ji bo duševna
moč dopolnila, kar ji drugače manjka.

Govorila sta dolgo v noč in ukrenila vse potrebno. Mira,
ki je med pogovorom vstopila, se je čudila, da tako mirno
razpravljata o odhodu. Bila je še bolj prepričana, da asi-
stent nima srca in v duhu je pomilovala “ubogo Vando.”

Ampak tisti zadnji — poslovljni večer — je Mira ven-
dar začela dvomiti o hladnem srcu asistenta. Bila je na
balkonu in vrata v sobo so bila samo priprta. Slišala je,
kako je vstopil asistent v sobo in govoril:

“Vanda, zadnji večer, zato sem prišel prej . . . Rad bi
ušil še nekaj lepih trenutkov v tvoji bližini.”

“Da, zadnji večer. Le nekaj hipov še; te hočeva posve-
titi najini ljubezni. Pojdiva na balkon, krasen večer je . . .”

Ker je imel balkon dva vhoda, se je Mira neopaženo
odstranila. Le to je še videla, da sta z roko v roki vstopila
k ograji in začela tih pogovor. Mira se je previdno odda-
ljila. Privoščila jima je lepe trenutke.

Bili so res lepi tisti trenutki. Često sta se v poznejšem
življenju spominjala tega večera.

Bila je krasna, pozno jesenska noč; nebo je bilo posuto
z milijoni zvezd, med njimi je oblastno krožila blede luna
in razsvetljevala zemljo, ki se je pripravljala na zimski po-
čitek. Nekaj otožnega je velo iz nje, nekaj, kar se je tako
ujemalo s čuvstvom dveh mladih src na balkonu. Nekaj
časa sta šepetala, nato pa ju je prevzel skrivnostni večerni
molk. Utihnili sta in se zamislila. Čemu govoriti? Saj
govori narava.

Postal je hladn oin Vanda se je stresla.

“Hladno ti je, pojdiva v sobo,” je rekel skrbno.

“Ne, preveč lepo je tu. Ostaniva še,” je prosila tiho.
Prikimal je, odšel za hip in prinesel iz sobe njen plašč in jo
ogrnil. Potem pa sta spet slonela in prisluškovala šepetanju
večernega diha in šepetanju svojih src . . .

II.

V naročju gora leži mala, a zelo lepa vas. Ozka dolinica
je podobna zibelki; v njej je vas, ki jo varujejo hribi. Gore
krasijo temno zelene smreke, med njimi tu in tam kraljuje
vitka jelka, ali pa se košati mogočni mecesen. Le vrnovi
gora so goli in sivo kamenje žari v soncu. S teh vrhov se
vidi daleč okrog po Sloveniji — tja do očaka Triglava in da-
leč po Koroški — tja do Gospe svete. Vaščani radi obisku-
jejo vrhove. Tu so tako blizu vsega, kar ljubi njih pripro-
sto planinsko srce: blizu Boga in blizu domovine.

V ta gorski raj se je namenila Vanda. Tu je upala
najti, kar je zaenkrat najbolj potrebovala: mir, čisti zrak in
lep razgled.

V tišem zatišju narave je Vanda resno presodila svoj
položaj, svoje telesne in dušne moči, svojo bodočnost. Ko
je bila na jasnem v vsem, je uredila še vse potrebno, potem
pa se je popolnoma prepustila svobodnemu uživanju krasne
narave. Ves dan je posedala ob robu gozda, ob studencu,
ali na planjavi. Bila pa je jesen, cvetke, zadnje cvetke so
vene in umirale, in listje je padalo z dreves. Pred njeno
sobico je rastle mogočna, stoletna lipa. Vsako jutro jo je
Vanda občudovala in z neko žalostjo je zrla, kako pada list
za listom z njenih vej. Končno je padel tudi zadnji poru-
meneli listič in lipa je stala vsa gola, brez lepote.

Veseli vaščani tega niso opazovali, Vanda pa je z ža-
lostjo zrla to umiranje. Zdelo se ji je, da je to izraz njene
duševnosti. Vsa se je vdala tožnim mislim in neredko so
se te misli končale s solzami. Ni se upirala — ne otožnosti,
ne solzam. — Čemu? Tukaj ni bilo nikogar, pred katerim
bi se morala zatajevati, tu je lahko izjokala vse, kar je bilo
nakopičenega v njeni duši. Kmalu bo treba spet z vso ener-
gijo začeti boj, boj za življenje, boj za obstanek, boj za
načrte, da jih uresniči, boj zoper lastno slabost in čuvstve-
nost. Zato pa je treba poprej vse izplakati iz duše. In tu v
gorski samoti je tako lahko plakati. Solze kar vro — ne
samo iz oči, ampak tudi iz duše in jo čistijo. Ah, in tu ni bi-
lo nikogar, ki bi iskal v njenih očeh sled solza, nikogar, ki
bi s skrbjo opazoval izraz njenega lica, nikogar, ki bi se
vznemirjal zaradi nje in njenega početja. Tako je mislila
Vanda in se brezskrbno vdala otožnosti in solzam . . .

(Dalje prihodnjic)

SLOVO STAREGA LETA . . .

Bil leto dni sem jaz med vami,
ločitve moje zdaj je čas.
Tu s “časom” — in koso na rami
poslednjic stopam še pred vas.

Služabnik bil sem le usode,
poslanec večnosti sem bil.
Mi dnevi bili so oprode, —
po njih poslanstvo sem vršil.

Dal cvet sem vesni, sonce letu,
jeseni sad in zimi mraz.
Po vsem vesolnjem se je svetu
izvrševal vsak moj ukaz.

Dajal vam novo sem življenje,
prinašal neizprosno smrt,
delil sladkosti in trpljenje,
up mnogim sem prinesel strt.

Sem videl srečo in ljubezen,
zvestobo, blagost in krepost,
a videl muke, laž, bolezen,
človeka strašno vso slabost.

Sem videl setev, videl žetev,
sem videl seme, videl sad:
ni dala blagoslova kletev,
pšenice ni rodil osat.

Kdor hoče uspeh, naj seje delo!
Za slogo naj se seje mir!
In bratstvo le tedaj bo uspelo,
ko mine vsa zavist, prepri!

Naj vaše bo v bodoče geslo:-
Krivici — boj; pravici — čast!
Potem življenje bo prineslo
največjo radost in pa slast.

Vse, kar je bilo, pozabite! —
V bodočnost naj vam zre oko! —
Vsi v slogi bratski se združite —
in novo leto — srečno bo!

Št. 1, Sheboygan, Wis.—Naša letna seja je zadovoljno iztekla. Seveda članice niso bile vse navzoče, kar je oviralo slabo vreme, zato je umestno, da podam važne zaključke, da se boste znale po njih ravnati:

Naše seja se bodo odslej vršile vsak drugi torek v mesecu v cerkveni dvorani. Članica, ki bo odsotna od prihodnje seja brez opravičenega vzroka, mora plačati 25 centov v ročno blagajno. Vsaka članica je deležna vseh koristi, katere daje Zveza. Podružnica pa bolnim članicam nakloni tri-mesečni asessment po enkrat na leto. To je tistim bolnicam, ki so vsaj dva tedna bolne in so pod zdravniško oskrbo za tisti čas in spadajo k podružnici vsaj eno leto, da so upravičene do te podpore.

Tri mesečni asessment se pokloni tudi vsaki "novi mamici" kot porodna nagrada.

Vsak tak slučaj ali slučaj boleznii se mora javiti naši tajnici.

Opominjam vas tudi na to, da vsaka članica plača 30 centov na mesec, namreč 25 centov se pošlje za vsako članico na glavni urad in 5 centov ostane v ročni blagajni za kritje uradnih stroškov ter stroškov v slučaju pogreba in pa drugih nagrad. Vsaka članica je dolžna redno plačevati svoj asessment. Podružnica bo založila asessment samo za dva meseca in ako članica ne poravnava v tretjem mesecu, je suspendirana in tajnica bo vsako preje opomnila, da ne bo nobenega izgovora, da ni vedela o tem sklepu.

Na glavni seja je tajnica čitala ime-na vseh članic, ki so ostale na dolgu pri podružnici in so bile suspendirane. Kolektanje asessmenta je eno najtežjih poslov tajnice in zato je težko dobiti tajnico, ker vsaka ve, kaj jo čaka. Zapomnite si, cenjene sestre, da ni dolžnost tajnice kolektat po hišah, ker to je vendar dolžnost vsake posamezne članice. Vzemite to pojasnilo in obvestilo v naznanje in se ravnajte po njem v tem novem letu in odločite tudi, da boste redno obiskovale seja, kar bo za splošno korist in napredek nas vseh.

Najlepše se zahvaljujem našim po-zrtnovalnim kuharicam Ursuli Mervar, Louise Bowhan in Mrs. Selko za okusen prigrizek po zadnji seja. Najlepša hvala tudi Miklavžu za veselje, ki ga nam je delal po seja.

Iskreno se zahvaljujem vsem odbor-nicam za sodelovanje v preteklem le-tu. Žal nam je za vse tiste, ki so se odpovedale in upamo, da bodo še na-prej delovale v prid podružnice. Naj-lepša hvala sestrama Mary Čampa in Louise Ribič. Odbor za leto 1943 je sledeč:

Predsednica Anna Zavrl, podpredsednica Mary Godec, tajnica Kristina Rupnik, blagajničarka Margaret Fischer, zapisničarka Anna Modic, nadzor-nice: Marie Prislant, Mary Eržen in Anna Goličnik, rediteljica Ursula Mervar.

Naša podružnica je članica lokal-

nega odbora št. 4, JPO-SS, dokler isti obstoja.

Najlepše pozdrave in želje za srečno novo leto pošilja

Anna Zavrl, predsednica.

Poročilo lokalnega odbora št. 4 JPO Slovenska sekcija Sheboygan, Wis.

Na prvi jesenski seja lokalnega odbora št. 4 JPO-SS je bila z velikim odobravanjem sprejeta sledeča resolucija:

"Lokalni odbor št. 4 JPO-SS v Sheboyganu, Wisconsin, katerega tvori enajst društev, izreka najlepšo zahvalo Mr. Janku N. Roglju, bivšemu direktorju publicitete JPO-SS za njegove lepe članke, pisane v prilog narodnemu pomožnemu fondu, katerega zbira ameriška Slovenija v pomoč revnim in zatiranim rojakom v stari domovini.

"Žal nam je, da je sobrat Rogelj prenehal s svojim delom, ker narod pogreša njegovo iskreno in vspodbudno besedo. Narod ve, da je s svojim obširnim delom za našo pomožno akcijo imel mnogo truda, zato mu je v srcu hvaležen. Ker je pa v takih slučajih tudi javna beseda umestna, mu naš odbor v imenu vseh svojih društev izreka javno priznanje in zahvalo za njegov trud.

Za odbor:

Marie Prislant, predsednica;

Johanna Mohar, tajnica;

Martin Jelenc, blagajnik.

Joseph Jeray,

predlagatelj resolucije."

Odbor se najlepše zahvaljuje pred-sednici našega odbora Marie Prislant, ker se je potrudila in za Jugoslovanski pomožni sklad dobila \$500 od tukajš-njega Sheboygan County War Chest organizacije. Posebno nas je zveselilo to darilo vsled tega, ker ga ni nihče pričakoval, ker je bila "War Chest" kampanja zaključena že pred štirimi meseci.

Naš novi odbor uspešno deluje že nad eno leto in pol v blagi namen pomagati revnim rojakom v stari domovini. Do sedaj smo blagajniku JPO-SS, Mr. Leo Jurjevču v Chicago, Ill., poslali svoto \$769.77. Ako vštujemo še goriimenovano svoto \$500 ter svoto \$52, katero je podružnica št. 1 SŽZ pose-bej poslala, je naša sheboyganska nase-lbina skupno prispevala v narodni pomožni fond \$1,321.77, kar je za našo majhno naselbino izredno visoka svota.

Vse to se je lahko doseglo z lepim složnim sodelovanjem naših društev in njih vrlih zastopnikov, ki zaslužijo za svoje zanimanje vse priznanje.

Ostajam z narodnim pozdravom,

Johanna Mohar,
tajnica in zapisničarka.

Št. 2, Chicago, Ill.—Jesenski koncert našega pevskega zbora, vršec se 22. novembra, 1942, je sijajno uspel. Naj-lepša hvala vsem, ki so se udeležili, kakor tudi pevkam, ki so podale lepo zabavo naši naselbini. Čestitke in že-lje za mnogo nadaljnjih lepih koncer-tov.

Glavna seja je bila dobro obiskana. Pevski zbor ima sledeč odbor: Pred-sednica Josephine Železnikar, pod-predsednica Mary Garbais, tajnica Lillian Kozek, blagajničarka Mary Poldne, zapisničarka Mary Sinkovec, nadzornice: Mary Pretnar, Julia Ziebert in Mary Kovačič.

Voščim vsem skupaj srečno novo leto!

Mary Garbais, podpredsednica.

Poročilo tajnice št. 2

Hvala sestram za lepo udeležbo na decembrski seja, po kateri smo videle premikajoče slike, katere je kazala Ward Baking tvrdka. Slike so izobra-ževalnega pomena, ker pokažejo, kako nastanejo vitamini v hrani. Po pred-stavi je vsaka članica dobila eno štru-co kruha brezplačno.

Prebrano je bilo tudi vabilo na ju-goslovanski dan, ki se je praznoval v Sherman hotelu dne 15. decembra, ka-tere slavnosti se je udeležilo več naših članic.

Odbor za leto 1943 je sledeč: Pred-sednica Josephine Zeleznikar, pod-predsednica Mary Sinigoj, tajnica Lillian Kozek, zapisničarka Mary Kovačič, blagajničarka Mary Tomažin, nadzornice: Lena Picman, Alva Jerin in Elizabeth Zefran, rediteljica Mary Mladič.

Čestitke Mildred Spolar in Jennie Puhek, ki sta dobili obiske od tete štokljke.

Bolni sta sestri Frances Skala in Josephine Ziebert. Slednja je bila v avtomobilski nezgodi poškodovana in se nahaja na potu okrevanja. Ljubo zdravje želim vsem bolnim sestram.

Na svidenje na seja 7. januarja, ko bodo ustoličene odbornice in serviran bo prigrizek.

Srečno novo leto vam želim,

Lillian Kozek, tajnica.

Št. 3, Pueblo, Colo.—Dne 19. decem-bra je poteklo 16 let, odkar je bila ustanovljena Zveza. Kratka so bila leta, vendar smo imele različne spre-membe. V teh letih so bili težavni ča-si, pa vendar se je prestalo in dokler ni prišla na vrsto nesrečna vojska, smo lahko potrpele. Nismo prelivali toliko solz in tudi nam ni bilo tako težko pri srcu, kakor nam je sedaj. Kako se materi topi srce v žalosti, ko jemlje slovo od sina, kateri je bil vse njeno upanje in pomoč. Molimo Boga, da nam kmalu podeli ljubi mir.

Glavna seja naše podružnice se je vršila 2. decembra. Žal, da ni bilo več članic pričujočih. Res se mi čud-no zdi, da ni bilo večje udeležbe na glavni seja. Upam, da mi ne boste zamerile, ker sem se odpovedala pred-sedniškemu uradu, v katerem sem bila dolgo vrsto let. Tudi odslej se je storila vse v svoji moči za dobrobit podružnice in Zveze. Prav lepo se za-hvaljujem odbornicam, s katerimi smo složno delovale, kakor tudi članicam, ker so se navadile točno plačevati me-sečnino. Le tako naprej in ne bo no-bene pritožbe,

Drage sestre, povem vam, da smo prav lepo napredovale v zadnjih šestih letih. Dne 1. decembra, 1942 smo imele v blagajni \$547.47. Kupile smo za \$400 vojnih bondov. Za uboge v stari domovini smo darovale svoto \$25 in za Rdeči križ svoto \$10. Prispevamo tudi za razne druge dobrodelne svrhe. V času depresije se je blagajno skoraj izčrpalo, toda naše agilne članice in odbornice so se zavedale, da je blagajna potrebna in šle na delo, da se je pomnožila. To se vidi, da v slogi je moč! Zato vas prosim, drage sestre, bodimo vzajemne in složne, potem bomo tudi srečne.

Kampanja za nove članice je že par mesecev v teku in do sedaj smo še kar naprej mlačne v tem oziru. Le glejmo, da ne bomo zadnje, saj nagrada so prav lepe, da se izplača potruditi. Le začnimo, da bomo tudi pri nas kaj storile v počast prihodnje konvencije Slovenske ženske zveze, ki se vrši v pomladi.

Prosim vas tudi, da redno pridete na seje, ker bomo mnogo več koristile podružnici in Zvezi. V našem mestu Pueblo, so začele ženske delati tudi v tovarnah, kjer se izdelujejo vsakovrstne vojne potrebščine. Delodajalci zatrjujejo, da ženski spol v marsičem prekaša moške delavce. To je res lepo, da se ženske pokažejo, da so pridne pri vsakem delu. Srečna je vsaka, ki ima moč in zdravje, da pomaga, kjer je treba, ker drugače ne bo zmaga iz teh resnih časov.

Srečno in zadovoljno novo leto!

Margaret Kozjan, bivša predsednica.

Št. 10, Cleveland (Collinwood), O.—

Na glavni seji je bila zelo lepa udeležba, kar znači, da se zanimamo za podružnice, le v enem slučaju ne, namreč v odbor pa noče nobena sprejet.

„Le ta stari odbor naj ostane,“ tak predlog je soglasno potrjen vsako leto. Jaz sem zagotovo mislila zapustiti svoj urad letos, pa ga ni bilo mogoče. Veste, 11 let kolektat po hišah se tudi človek naveliča. Jaz bi z veseljem opravljala tajniški posel, ako bi se članice zavedale svojih dolžnosti in točno plačevale mesečnino. Ali to kolektanje po hišah je moja smrt. Sprejela sem le pod pogojem, da ne bom več po hišah kolektala. Katera ne bo plačala par mesecev, bo suspendirana, pa naj bo stara ali mlada, ker enkrat se mora napraviti konec tem sitnostim ali pa pustim urad sredi leta. Torej bodite dobre in upoštevajte mojo prošnjo vse tiste, katerih se tiče.

Odbor je ves dosedanji, samo predsednica in podpredsednica sta si menjali urade. Sedaj je sestra Mary Urbas predsednica in sestra Frances Tomšič podpredsednica. Sestra Tomšič se je odpovedala, ker je zaposlena sedem dni v tednu in je res nemogoče delati pri društvu in drugod. Vsem nam je žal, da je pustila, ker je bila res ena najboljših predsednic. Obljubila je, kadar bo mogoče, da bo rada delala za podružnico.

Frances, zelo Te bomo pogrešale. V imenu podružnice se Ti najlepše zahvaljujem za vse, kar si dobrega storila za našo podružnico in posamezne članice. Sedanja predsednica, sestra Mary Urbas je bila že dolgo let pod-

predsednica in je zelo aktivna, zato sem prepričana, da bo prav dobra predsednica. Odbor deluje zelo složno, samo če boste članice sodelovale z njim.

Na seji smo tudi razprodale 50 pesmaric. Članice so bile zelo zadovoljne in knjižica je res nekaj zanimivega in za spomin nekaj najlepšega. Tudi mladina se zelo zanima za pesmarice in rada prepeva slovenske pesmi. Naše kadetke so jo prav vse kupile.

Vile rojenice so obiskale družino Eugene March in pustile zalo hčerko, prvorojenko. Srečni družini izrekamo iskrene čestitke! S tem dogodkom je postala sestra Benevol stara mamica.

Poročati moram žalostno novico, da je preminula naša zvesta sestra Paulina Suša. Družina jo bo težko pogrešala, kakor tudi naša podružnica, posebno pa naše kadetke in ta male deklice, ker ona jim je marsikateri dolarček podarila. Bila je res plemenitega srca in njeno največje veselje je bilo delovanje naših mladih deklet, zato so ji tudi slovesno izkazale zadnjo čast. Večer pred pogrebom je stala ob njeni krsti častna straža, šest odraslih kadetk in šest malih deklic vezbalnega krožka in tudi na pokopališče so jo častno spremile.

Draga sestra Pauline Suša! Bila si velika dobrotnica pri naši podružnici, kakor tudi zvesta članica. Počivaj v miru, me se Te pa bomo spominjale v molitvi. Prizadeti družini izrekamo globoko sožalje.

Nevarno operacijo je srečno prestala Mary Spilar. Zdravje se ji polagoma vračuje. Bolna je tudi sestra Uršula Zrimšek. Vsem bolnim želimo ljubelega zdravja.

Srečno in zdravo novo leto 1943 želim vsem. Bog daj, da bi nam prineslo novo leto mir in blagostanje!

Frances Sušel, tajnica.

ZADNJI POZDRAV MOJI LJUBLJENI SESTRI PAVLINI

Mesto venca na krsto moje prerano umrle sestre pošiljam na JPO svoto \$25 z geslom: „Počastimo spomin mrtvih s tem, da pomagamo živim.“

V noči med 2. in 3. decembram, 1942 je v Clevelandu preminula zavedna Slovenka, Pavlina Suša. Pokojna je bila rojena pred 53 leti kot zadnji otrok v družini Jakopa in Marije Lovrenčič v Sodražici na Dolenjskem. Presrečna mlada leta je preživela doma pri svojih dobrih stariših. Vedno je bila vesela in šaljiva in svojim mladim tovarišicam v domači šoli je bila jako dobra prijateljica.

Po končani ljudski šoli je še nadaljevala svojo izobrazbo pri častitih sestrah v Št. Petru pri Mariboru na Štajerskem in v internatu Uršulink v Ljubljani. Ves čas je bila dobra in nadarjena učenka. Posebno veselje in izvanredno spretnost je kazala za razna umetna ženska ročna dela in škoda, ker ni mogla nadaljevati, za kar je imela res poseben dar.

Kot mlada nevesta je prišla v Štorje na Kras in pod pritiskom ekonomskih razmer se je po par letih odločila s svojim možem za Ameriko. Dobra in

slaba leta so se vrstila in puščala razne posledice v njenem delovanem življenju. Mlada je rada prepevala in delovala na društvenem polju a gospodinjske in materinske skrbi so ji porabile ves čas, da je ostala doma.

Varčna in pridna sta si z možem postavila prijazen dom, kjer sta dobro odgojila štiri pridne otroke. Vsa ta leta v tujini jo je vlekle srce nazaj in res je malo pred vojno šla na obisk, da bi se sama prepričala, če bi na tako lepo urejenem posestvu ne mogla ostati sedaj, ko so ji otroci že odrastli. Vrnila se je razočarana s sklepom, da v Italijo nikdar več.

Ravno ko bi se bila lahko malo odpočila in veselila v družbi svojih malih vnučič, pa je potrkala smrt in jo položila mnogo prezgodaj na mrtvaški oder. Nikdar nisem pričakovala, da bo njena sicer trdna narava tako kmalu podlegla bolezni, posebno, ker je imela dobro zdravniško pomoč in postrežbo. Globoko užaloščena sem prečitala brzojav. Kako žal mi je bilo, da ji nisem s svojo navzočnostjo mogla olajšati zadnjih trenutkov, ko je usihalo njeno življenje. Tolaži me zavest, da so otroci pri dobrem kruhu in imajo še krepkega očeta, ki jim bo v tolažbo ob tej težki izgubi matere.

V soboto dne 5. decembra je bila pokojnica položena v ameriško zemljo, kjer bo njen grob varen pred oskrunjenjem laskih banditov, kar bi doma gotovo ne bil.

Tukaj žalujejo za njo mož Karol Suša, otroci Charles, Frank, Jožek in Zinka. Chisholm, Minn., živi še sestra Marija Pakiž, vdova, in v New Yorku Terezija Kerže.

V starem kraju je imela pokojna Pavlina mnogo sorodnikov, od katerih se ne ve, če so še pri življenju, kajti po naših krajih so se odigravali strašni boji in tragedije.

V Žigmaricah je živela sestra Francka Pirc, vdova, v Sodražici je bil brat Anton, trgovec in na Vrhnikih je živel brat Ivan, advokat.

Vsem članicam Slovenske ženske zveze priporočam svojo pokojno sestro v molitev in blag spomin. Ob tej priliki se prav toplo zahvaljujem vsem tistim, ki ste pokojno tolažili in obiskovali ter ji lajšali težko trpljenje za časa njene bolezni. Bog plačaj vsem skupaj!

Terezija Kerže.

Št. 12, Milwaukee, Wis.—Decembrska seja je bila dobro obiskana. Ponovno so bile izvoljene vse bivše odbornice razven ene nadzornice, ki je sedaj Mrs. Anna Grahek.

Odslej se bodo vršile mesečne seje na tretjo sredo v mesecu. Toda prihodnja seja se vrši dne 6. januarja ob pol osmih zvečer v Tivoli dvorani. Prosim sestre, udeležite se v polnem številu.

V novembru je bilo na seji klicano ime sestre Lenarchich, ki pa ni bila navzoča in v decembru je bila klicana sestra Frances Haložan, in je tudi ni bilo na seji. Za mesec januar je nagrada pet dolarjev za tisto članico, katere ime bo klicano in bo navzoča na seji.

Lepa hvala članicam, ki so prinesle razne stvari na sejo, katere so dobile sledeče sestre: Margaret Muhič, Ma-

rica Kopač, Maggie Pistotnik in Mary Knaffelc. Naša predsednica in podpredsednica sta prinesli božična darila vsem odbornicam, za kar jima iskrena zahvala.

Preminula sta dve članici. Sestra Fanny Raister je bila stara komaj 26 let in druga je bila sestra Frances Zagar. Naj jima bo lahka ameriška gruda. Preostalim naše globoko sožalje.

Priporočam sem članicam, da obiskujete naše bolne sestre, katerim želimo ljubelega zdravja.

Vse najboljše želim vsem tistim, ki praznujete svoj rojstni ali imen dan v januarju in še posebno naši Agathi Dežman, ki praznuje na prvega januarja.

Blagoslovljeno in zadovoljno novo leto želim vsem glavnim odbornicam in članicam Slovenske ženske zveze!

Mary Shimenz, tajnica.

Št. 13, San Francisco, Cal.—Naše bodoče seje se vršijo na drugi četrtek v mesecu. Upam, da bo v novem letu boljša udeležba na sejah in da boste skrbele, da imate plačan assessment. Ni prav, da vas moram stalno opominjati in klicati pa telefonu in na zadnje še ne prinesete. Jaz moram vsak mesec točno poslati na glavni urad. V bodoče ne bom čakala delj kot dva meseca za nobeno in katera ne bo imela plačan assessment v tretjem mesecu, bo suspendirana in to po lastni krivdi.

Na svidenje na seji 14. januarja. Lahko boste kupile tudi krasno pesmarico, katero je izdala naša Zveza. Knjižice so krasne in prav poceni za tako lepo vsebino.

Voščim vam veselo novo leto!

Lina Marinčič, tajnica.

Št. 14, Cleveland (Nottingham), O.—Drage sestre! Prosim, udeležite se seje v januarju, kjer boste slišale poročilo o poslovanju v zadnjem letu. Imamo tudi druge važne zadeve za urediti.

Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da se daruje \$25 za Rdeči križ in k tej svoti sta dodali sestra Frances Rupert \$5, sestra Srpan \$5, sestra Mary Caserman \$1, in sestra Antonia Sterlekar \$1. Hvala vsem skupaj v upanju, da bo mnogo posnemalk. Naša dežela sedaj potrebuje vsestransko pomoč od nas in ni več kot prav, da se odzovemo in pomagamo kar je v naši moči. Mi Slovenci in Slovenke smo poznani za ubogljiv in požrtvovalen narod, zato storimo vse povsod svojo dolžnost.

Znano je vsem članicam, da je v teku kampanja za nove članice. Matere, prosim vas, vpišite svoje hčerke in pripeljite tudi svoje sorodnice in prijateljice. Za tri nove članice boste prejele krasno Zvezino broško, katero boste s ponosom pripelle in nosile v spomin za vaše delo. S tem boste tudi pomagale do večjega napredka organizaciji, katera vas prosi za pomoč. Več nas bo članic, večja bo naša zasluga in moč. Me ne smemo pustiti, da bi naše delo zastalo, pač pa moramo delati za močnejšo Zvezo in bodoče uspehe. Naša dolžnost je doprinesiti kaj za naš narod. Edino me v Ameriki imamo odprto pot za ženska udeleževanja v vseh delih in tega se moramo zavedati. Ni mi treba opisovati

o koristih te organizacije, ker je že dobro poznana po njenih plemenitih delih. Veliko je že Zveza storila za naš narod, veliko delo nas še čaka, da pomagamo domovini, kadar bo mogoče. Torej, niti ene Slovenke bi ne smelo manjkati pri tej koristni in lepi organizaciji.

Sedaj vas prosim, drage sestre, da pridete redno plačati assessment. Sedaj ne morem več kolektat po hišah, ker enkrat nimam na razpolago dovolj gazolina in drugi vzrok je, ker delam. V sobotah me dobite doma skoraj gotovo in ako pridete druge dneve, lahko pustite knjižico in denar v prostoru pri vratih tako da vam ne bo treba dvakrat hoditi in knjižico dobite prihodnjič nazaj. Pobiram tudi vsakega 25. v mesecu v Slovenskem društvenem domu in na seji vsak prvi torek sem navzoča že ob sedmih. Kateri je bolj pri rokah, lahko plača tudi v trgovini sestre Mary Strukel na 921 E. 185. cesti. Ona je mati naše podpredsednice in bo rada sprejela denar od vas in istega meni izročila ob priliki. Tako vam ne bo treba zaostajati ali zgubiti časa po nepotrebnem.

Odbornice za leto 1943 so sledeče: Predsednica Julia Bolden, podpredsednica Anna Hasty, tajnica Frances Medved, 18701 Cherokee Ave.; blagajničarka Pauline Sajovec, zapisničarka Rose Ulle, nadzornice: Frances Globokar, Frances Grčman in Jennie Hrvatina, zastavonošinja Antonija Sterlekar.

Voščim vsem skupaj zadovoljno novo leto!

Frances Medved, tajnica.

Št. 18 Cleveland (Collinwood), O.—Dolžnost me veže, da se tem potom prisrčno zahvaljujem vsem članicam št. 18 za izkazano zaupanje na glavni seji. Kolikor bo v moji moči, upam izpolnjevati vestno tudi v bodoče v prid naše organizacije, toda obenem pozivljam vse članice za ko-operacijo, ker le na ta način bo podružnica vztrajala na pravi podlagi. Posebne mesečnih sej, kjer se ukrepa vse potrebno, naj bo vsem sosestram v veselje in dolžnost!

Obveščam vse članice, da se bodo v novem letu vršile seje na vsak drugi torek v mesecu in ne več kot doslej, ko smo zborovale na prvi torek. Vzrok premetitvi je prejemanje Zarje, kjer berete opomin za sejo, kakor tudi druge podatke in obvestila glede obstoja podružnice in Zveze, kar vse gotovo čitate z zanimanjem.

Ponovno apeliram na članice, ki se selite, da sporočite svoj novi naslov, pa bo vse v redu.

Glavno sejo smo zaključile v veseljem razpoloženju. Izmenjava božičnih daril, potem praznovanje dvojnih rojstnih dni, za kateri sklad je prispevalo med letom lepo število članic. V čast nam je bilo dati priznanje za služnino članicama gospej Kristini Pirnat in gospodični Mary Paulin, ki sta bili v letu 1942 pohvaljeni v clevelandskih časopisih za njih izum in posebno delo. Vse to nam naj utrdi zaupanje v sosestrsko složnost, katero bomo izvrševale v letu 1943! Upam, da bomo potem meseca majnika v najboljši vzajemnosti praznovali 15-letni-

co, dasi mogoče bolj skromno, ker število članstva presega marsikje večjo številko. Toda prisrčne in vdane so kljub temu misli nas vseh!

Odbor za leto 1943 je sledeči: Predsednica Nettie Strukel, tajnica Josephine Praust, nadzornice: A. Zibert, Alice Kokal in Lena Tekaučič.

Z iskrenimi pozdravi in srečno novo leto!

Josephine Praust, tajnica.

Št. 19, Eveleth, Minn.—Na letni seji je bil izvoljen sledeči odbor za leto 1943:

Predsednica Mary Lenich, podpredsednica Elizabeth Rakovetz, tajnica Rose Jerome, blagajničarka Antonia Erklauts, zapisničarka Matilda Reberts, nadzornice: Ivana Ozanich, Frances Zakrajšek in Mary Novak.

V bodoče se bodo vršile seje na vsak drugi četrtek v mesecu ob pol osmih zvečer in ne več na prvo sredo kot v preteklosti. Seje se bodo vršile v cerkveni dvorani. Članice ste prošene, da se udeležite prihodnje seje v polnem številu, ker bomo imele nekaj posebnega. Ker bo prva seja v tem letu, pridite vse. Doslej je bila udeležba vse premajhna za naše seje. Slišale boste poročilo nadzornega odbora.

Srečno novo leto želim vsem članicam in naši Zvezi pa mnogo novih članic!

Matilda Reberts, zapisničarka.

Slavnost kadetk št. 20, Joliet, Ill.
8. novembra, 1942 sijajno uspela.

(Nadaljevanje)

Parada se je začela pomikat okrog pol enajstih. V prvi skupini so bili v paradi mestni policaji na motornih kolesih; nato JTHS National Championship godba pod vodstvom profesorja A. McAllister; R. O. T. C. Military Unit, pod vodstvom Captain Charles Shurre; vojak, mornar in dve bolniški strežnici.

Potem so pa ponosno stopale kadetke od podružnice št. 16, pod vodstvom kapitanke Gladys Buck. To je bil prvi nastop za kadetke v našem mestu v novih uniformah in so se res lepo postavile. V paradi je bil tudi ženski oddelek od Veterans of Foreign Wars, pod vodstvom Fred Pearson. Dalje so bili Boy Scouts od naše fare in članice mladinskega oddelka št. 20 v narodnih nošah, nekaj pa v navadnih oblekah.

V drugi skupini so bili: godba fare sv. Jožefa pod vodstvom Mr. Harlem DeValt. Nato vojaški botri in botrice, oče in mati, brat in sestra, tete in strici, botri, "Matrons of Honor," "Maid of Honor," slednje so bile oblečene v krasnih dolgih oblekah in so bile častne spremljevalke. Na zadnje sta pa bila v paradi boter in botra ter dve mascots, ki sta nosili svilnato blazino, na kateri je bil lavorjev venec z lepo belo pentljo. (Lavorjev venec je bil v znak častne zmage kadetk št. 20). V sredi dveh mascots je pa bila kadetka Frances Ancel, ki je nosila novo ameriško zastavo.

Ko je parada prišla do cerkve, so tam že čakali vojakji od R. O. T. C. kot častna straža. Napravili so pred cerkvijo špalir za goste in pred njimi so stale v špalirju tudi kadetke od št. 16. Vojaki so potem napravili špalir z dvignjenimi sabljami, kar je napravilo

krasno sliko in najlepši vtis na navzoče.

V cerkvi je bil prostor določen za vsako skupino posebej in reditelji so pazili, da so bili vsi pravilno sprejeti in zavzeli določene prostore.

Zastava in drogovci so bili blagoslovljeni pred sveto mašo. Prizor je bil veličasten. Obrede so izvršili častiti gospod župnik Rev. Butala ob asistenci Rev. Alexander-a Urankar in Rev. Kuzma. Darovana je bila slovesna sveta maša in cerkveni pevci so lepo peli in profesor Rozman je veličastno orglal. Slavnostno pridigo je imel Rev. Aleksander Urankar OFM iz Lemonta, Ill., in to v angleškem in slovenskem jeziku.

Takoj, ko je bila blagoslovljena zastava in drogovci (staffs), je kapitanka Josephine Mahkovec spremlila glavno predsednico Mrs. Marie Prislund pred oltar, ki je potem iste izročila kadetkam, ki so prišle do nje po štiri v vrsti in se v istem redu vračale v klop. Kadetke so tudi prejele sveto obhajilo med mašo in med njimi so bile tudi namestnice.

Bil je ginljiv prizor, ko je bila dolga vrsta kadetk pri obhajilni mizi. Ura je bila že okrog ene popoldne, predno je maša minila in kadetke niso pokazale najmanjši znak utrujenosti. Kjer je dobra volja, se vse preмага.

Po sv. maši so se vsi podali v dvorano sv. Jožefa, kjer se je vršil banket. Dvorana je bila tako natlačena, kakor še menda nikdar poprej, ob nobeni dosedaj prirejeni slavnosti. Pripravljeno je bilo za 400 ljudi, toda bili smo zelo presenečeni, ko smo videli, da je še čakala dolga vrsta ljudi, da dobe svoj prostor.

Ko je bilo vse zasedeno, je bilo 600 ljudi okrog miz, kar je rekord za vsak banket. Dvorana je bila v resnici prenapolnjena. Med banketom je igrala "Symphony" orkestra pod vodstvom profesorja Dorazil iz Chicage. Igrali so krasne dunajske komade.

Po končanem kosilu se je pričel program, katerega je odprla predsednica Isabelle Musich, s pozdravom na vse navzoče. Pred banketom so gospod župnik Rev. Butala opravili molitev. Ko je bila predstavljena stoloravnateljica, se je nadaljevalo s programom. "Pledge of Allegiance" izgovarjala kapitanka Miss J. Mahkovec, nakar so kadetke vstopile v črko "V." Nadaljevalo se je z živimi slikami, ki so predstavljale našo domovino Jugoslavijo v vseh treh narodnostih. Slovenijo je predstavljala v narodni noši Miss Evelyn Mutz, Hrvaško Miss Jean Bebar, Srbijo pa Albina Potočnik; splošno Jugoslavijo pa Mildred Gregorich.

Druga slika nam je predstavljala Jugoslavijo, kako je danes križana: pod križem je slonela vdova, črna oblečena deklica Miss Rose Mary Horvatin, sirota Miss Theresa Mikolic. Tretjo sliko pa trije narodi zopet združeni pod Jugoslavijo, ki imajo zaupanje v Marijo in ameriško zastavo. Slovenija ima razpete roke, kažoč na ameriško zastavo.

Miss Lillian Bebar je v prvi sliki zapela "God Bless America" v zadnji sliki poleg ameriške zastave pa "Ave Maria." Dalje med programom je pela "White Christmas."

Na programu so bile tudi razne plesne točke, pod vodstvom Therese Metesh in sicer v Military tap so bile članice mladinskega oddelka Miss Eileen Ferkol, Marion Metesh, Sylvia Metesh in Gloria Ann Papesh. "Toe" ples je proizvajala Miss Joan Setina; balet Miss Eileen Ferkol ter tap Miss Theresa Metesh in Gloria Ann Papesh.

Malo smešno igrice so igrale Miss Mildred Erjavec, Isabele Musich, Agnes Schmidberger in Helen Zadel.

Pevski zbori so bili: kadetke iz South Chicaga, iz Jolietu in pevska skupina članic iz Rockdale. Sole so pele Miss Mary Anna Kosteletz, Bernardine in Marie Vranicar, Dolores in Florence Zupancich ter Miss Henrietta Brunskol. Na violino je igrala Mrs. Frances Rogina ob spremljevanju Mr. Anthony Rozmana.

Govorniki na programu so bili: Glavna predsednica Mrs. Marie Prislund, urednica Zarje, Mrs. Albina Novak, Mrs. Emma Planinšek, predsednica podružnice št. 20; župan mesta Joliet, George T. Jones, župnik Rev. Butala, pomožni župnik Rev. George Kuzma, ravnatelj in urednik največjega angleškega dnevnika v Will okraju "Joliet Herald-News," Mr. John Lux, direktor Championship godbe Mr. A. R. McAllister, učitelj kadetk, Mr. Fred Pearson, glavni tajnik KSKJ Mr. Josip Zalar, glavni tajnik DSD Mr.

Frank Wedic, urednik tednika Mr. William McCabe, glavna blagajničarka Zveze, Mrs. Josephine Muster, maršala parade, Mr. John L. Jevitz in Lieut. Ralph R. Maloney, predsednik društva Najsvetejšega Imena Mr. Andrew Hochevar ter končno nadzornik ljudskih šol v Will okraju Dr. Gayle Hufford.

Zaključni program je bila pesem, ki jo je zapel Bobby Nemanich. Četudi je bil program obširen, je bil vendar vseskozi zanimiv.

Botri in botrice za ta dan so bili po sledečem redu: Military botri in njih spremstvo. Commander-In-Chief Mrs. Marie Prislund in Mr. Joseph Zalar. General, Mrs. Albina Novak in William R. McCabe. Lieutenant General Mr. in Mrs. Frank Muster; Major General Mrs. Mary Tomažin, Chicago, Ill.; Brigadier General Mrs. Mary Kunstek in Mr. Anton Kunstek; Colonel Mrs. Anna Korevec in Mr. Louis Korevec; Lieutenant Colonel Mrs. Anton Terlep; Major Mrs. Anne Stukel in Mr. Edward Stukel; Captain Mrs. Jennie Benedik in Mr. Luke Benedik; First Lieutenant Mrs. Elizabeth Kostelec; Second Lieutenant Mrs. Katherine Bayuk, Ottawa, Ill., in Mr. Math Bayuk; Master Sergeant Mrs. Antoinette Wedic in Mrs. Frank Wedic; oče Mr. Simon Šetina; mati zastave Mrs. Emma Planinšek; brat in sestra zastavi Mr. in Mrs. Anthony Golobitsch.

Boter zastavi Mr. Joseph Erjavec, botra Mrs. Josephine Erjavec. Dalje so bili botri Mr. in Mrs. Joseph Perush, Mrs. Caroline Gregorich in sin Joseph, Mr. in Mrs. Frank Struna, Mr. in Mrs. Jacob Pluth, Mr. in Mrs. John Petric, Mr. in Mrs. John Zlogar, Mr. in Mrs. Frank Terlep, Mr. in Mrs. Anton Nemanich, Mr. in Mrs. Andrew Hochevar, Mr. in Mrs. Louis Setina, Chicago, Ill.; Mr. in Mrs. Joseph Spelich, Mr. in Mrs. John Dragovan, Mr. in Mrs. Leo Adamich, Mr. in Mrs. Matthew Krall, Mr. in Mrs. Joseph Jagodnik, Mr. in Mrs. Frank Gutnik, Mr. in Mrs. John Rusina, Mr. in Mrs. Frank Rogel ter Mr. in Mrs. Anton Glavan.

Tete in strici zastavi so bili starši kadetk, in sicer sledeči: Mr. in Mrs. Frank Mahkovec, Mr. in Mrs. John Musich, Mr. in Mrs. John Gombac, Mr. in Mrs. John Kuzma, Mr. in Mrs. Frank Bostjancic, Mr. in Mrs. Joseph Govednik, Mr. in Mrs. Joseph Horvat, Mr. in Mrs. Frank Kunich, Mr. in Mrs. Frank Levanduski, Mr. in Mrs. Joseph Matkovich, Mr. in Mrs. Michael Metesh, Mr. in Mrs. John Papish, Mr. in Mrs. Joseph Schmidberger, Mr. in Mrs. Louis Todorovich, Mr. in Mrs. John Vershay.

Dalje za častno spremstvo "Matrons of Honor" so bile: Mrs. Anna Glavan, Mrs. Josephine Judnich, Mrs. Mary Russ, Mrs. Anna Stefanich, Mrs. Barbara Zelko, Mrs. Mary Popek, Mrs. Catherine Zadel, Mrs. Frances Horwath, Mrs. Jennie Muster, Mrs. Lottie Jevitz, Mrs. Justine Gregorich, Mrs. Albina Glavan, Mrs. Jennie Konopek, Mrs. Jennie Sprengel in Mrs. Antonia Sustersic.

Dalje "Maids of Honor" kot častno spremstvo so bile Gloria Annunzi, Ann Barbic, Lillian Bebar, Agnes Buchar,

ČESTITKE KADETKAM IN PODRUŽNICI ŠT. 20 v JOLIETU, ILL.

Kakor znano, je vežbalni krožek jolietške podružnice odnesel zmago na zadnjem Mladinskem taboru v Clevelandu, O. To zmago so kadetke in podružnica praznovala v nedeljo, 8. novembra. Ob tej priliki so bili blagoslovljeni Zvezini drogi za kadetke in pa ameriška zastava, ki je bila ovenčana z lavorjevim vencem, botrovalo ji je pa nič manj kot 93 botrov in botric.

Poleg članic in kadetk domače podružnice, so se slavnosti udeležila tudi vsa prijazna društva v Jolietu, kakor tudi mestne in vojaške oblasti. V cerkev smo korakali v senci "vojaških sabljic," iz cerkve pa med špalirjem domačih kadetk in onih od podružnice št. 16 iz South Chicaga, ki so za to slovesnost nastopile prvič v krasnih novih uniformah.

Po kosilu—vsa čast kuharicam za okusno prirejene delikatese—se je pričel res zanimiv program. Žal mi je, da nisem mogla ostati do konca. Popoldanski program kot vsa slavnost za ta dan, je bila zamišljena tako obširno in tako imenitno, da vse one, ki so pri programu sodelovale, zaslužijo največje priznanje za dobro izvršeno delo. Znano nam je že, da se Joliet postavi. Tako kot se je ono nedeljo, se pa menda še ni nikdar. Torej naš poklon in vsem skupaj najlepše pozdrave!

Marie Prislund.

Leona Cernetich, Theresa Dragovan, Lillian Grayhack, Josephine Horvatin, Lee Juricic, Frances Kren, Mitzi Morris, Helen Panian, Dolores Pasdertz, Agnes Skul, Josephine Ramuta, Helen Zaversnik in Dolores Zelko.

Tako so slavile v nedeljo, 8. novembra kadetke podružnice št. 20 svojo zmago "Championship," ki so si jo priborile v Clevelandu, O. Za ta naslov so prejele tudi brzojavne čestitke izven mesta in sicer od glavne uradnice članice prosvetnega odseka Mrs. Frances Ponikvar iz Clevelanda, O. in od Mrs. Barbare Kramer iz San Francisco, Cal.

Malo je takih slavnosti, toda ta slavnost je bila v resnici ena najlepših, ki bo vzbujala še mnoge spomine v prihodnjih letih.

Ni več kot prav, da se na tem mestu spominjamo tudi tistih članic, ki so prej in potem, kakor tudi na slavnosti pridno delale ter pripravljale jedila za pogostitev. Ni lahko delo, imeti v oskrbi tolikšno število ljudstva. Toda, ker so izkušene v tej stroki, jim je pač bilo v zadovoljstvo, ker so uživale in se veselile uspehov, ki so jih ta dan doživele kadetke.

Ker je bilo premalo prostora v dvorani, so morale kadetke prepustiti svoj prostor gostom ter hitro pomagati streči drugim, kar je jako lepo vplivalo na vse navzoče.

Tako je minul zopet eden vesel dogodek v življenju kadetk podružnice št. 20 in ta prireditvev je bila njih zadnja za leto 1942.

Vsem, katere so na kak način prispevale za to slavnost, pa prav prigradna hvala od kadetk podružnice št. 20!

Josephine Erjavec.

* * *

Ker je bila urednica tudi navzoča na tej veličastni slavnosti, zato bo tudi ona dodala svoje vtise v prihodnji izdaja, ker v tej ni prostora za vse. Za to pot naj bo omenjeno le toliko, da je bilo vse pripravljeno v častljivem duhu in tudi izpeljano stoddostno v zadovoljstvo vsem navzočim. Živel Joliet in naše neumorne delavke za prospeh SZZ! Vam se ne najde para tako hitro, tudi v Clevelandu ne, čeprav je največja slovenska naselbina.—A. N.

Št. 21, Cleveland (West Park), O.—Na dan naše glavne seje je zgedalo, kakor da se je vse zarotilo proti naši seji. Bil je silen snežni vihar, ki je divjal kakor divja Hitler po naši stari domovini. Za to ni zamere, ker ni bilo udeležbe in tako nismo imele seje, kot bi jo, ako bi bila boljša udeležba.

Sklenjeno je bilo, da ostane vse po starem do prihodnje seje. Torej upam, da bo vreme udobno in da boste prišle v velikem številu, ker se lahko spremeni kar vam ni v zadovoljstvo.

Prav lepa hvala sestram Mary Hosta, Anna Klun, Josephine Weiss in Rose Kovač, ki so nas pogostile s takookusnim povečerkom. Srčna hvala Kosak in Cecelia Katherine za tako lepo darilo. Bog vama poplačaj!

Na rokah imam tudi lepo urejene pesmarice, katere je izdala naša Zveza. Res bi morala vsaka hiša imeti to knjižico, ker v njej so same domače pesmice, katere so vsem znane. Jaz jih imam še nekaj v zalogi in katera

želi kupiti, naj se zgasi pri meni ali na seji.

Vsak teden se poslavljajo sinovi od svojih mater. Naša predsednica, sestra Mary Hosta je poslala že tretjega sina k vojakom. Odsel je tudi sin sestre Anna Sustaršič in sestre Frances Flis. Bog daj, da bi se kmalu vrnili ljubi sinovi k svojim materam. Bog jih blagoslovi s skorajšno zmago!

Na dopustih so bili sinovi sester Anna Zupančič, Rose Zupančič, Mary Sinkovec in Theresa Poturica. Srečno svidenje in toliko bolj žalostna ločitev.

Poročila se je naša mlada sestra Rozalija Kavc. Njen srečni ženin je prihitel od vojakov, da zagotovo dobi zalo nevesto. Obilo božjega blagoslova in sreče želimo vse članice!

V bolniški postelji se nahaja naša zvesta članica Mary Jurca. Bog daj vsem bolnim sestram ljubega zdravja.

Ponovno vas vabim na prihodnjo sejo, da bomo pravilno začele novo leto!

Da bi bilo srečno in zdravo novo leto, vam želi

Ančka Pelčič, tajnica.

Št. 23, Ely, Minn.—Tem potom prijazno prosim vse članice, ki rade zastojate pri plačevanju asesmenta, da bi bile bolj točne v bodočnosti, ker za tajnico je zelo sitno delo čakati, da se domislite za plačati in da bi hodila na dom pobirati, je pa tudi zame zelo neudobno delo. Prosim vas, da bi bile po novem letu bolj naklonjene tajnici in ji pomagale točno izvrševati posel. Hvaležna vam bom za upoštevanje tega opomina.

Voščim vsem skupaj zadovoljno novo leto,

Barbara Rosandich, tajnica.

Št. 26, Pittsburgh, Pa.—Najprvo želim vsem sestram Slovenske ženske zveze srečno in zadovoljno novo leto. Da bi nam Bog dal veliko uspeha in napredka.

Pričakovale smo večje zanimanje od strani članic vsaj za glavno sejo, ker vse dobro veste, da se takrat sklepa in razmotriva o važnih zadevah in načrtih za novo leto in vsaka nekaj pove in s tem se pride do boljših zaključkov. Po seji govoriti je prepozno, kar večkrat škoduje kot koristi. To ne omenim samo radi naše podružnice, pač pa v splošnem. Toda kljub temu, da ni bila zaželjena udeležba, je bila glavna seja precej živahna in tudi po seji je bila prijetna zabava. Izvoljen je bil sledeči odbor za leto 1943:

Predsednica Antoinette Stajdohar (Blondie), podpredsednica Frances Sumich, tajnica Katherine Sneller, blagajničarka Helen Gula, zapisničarica Mary Balkovec, nadzornice: Helen Berdik, Frances Zugell in Frances Sumic.

Lepo prosim vse članice, ki dolgujete na asesmentu, da se zavedate svojih dolžnosti in plačate zaostali dolg, da bodo računi zaključeni v redu.

Torej na svidenje 12. januarja v navadnih prostorih!

Katherine Sneller, tajnica.

Št. 27, North Braddock, Pa.—Veselo leto 1943 želim vsem skupaj! Odbor za letos je kot sledi:

Predsednica Anna Tomašič, podpredsednica Mary Mramor, tajnica in blagajničarka Josephine Rednak, nadzornici: Neža Dinda in Mary Stefanški. Vse bivše in nove odbornice in članice prav lepo prosimo vse članstvo, da složno sodeluje za napredek naše podružnice in Zveze v novem letu.

Na seji je bilo določeno, da bo odslej vsaka članica plačevala po 35 centov na mesec. Od te svote pošlje tajnica 25 centov za vsako na glavni urad in 10 centov gre v domačo blagajno, tako bomo vse enako prispevale za uradne stroške. V preteklem so nekatere članice mnogo prispevale a druge zopet nič, kar pa ni bilo pravično. Sedaj niso časi za prireditve ali veselice in tudi s tiketi se vas ne bo nadlegovalo. Upam, da boste vse uvidele to potrebo in storile svojo dolžnost, za kar se vam najlepše zahvaljujem.

Seje se vršijo vsako prvo nedeljo v mesecu pri nadzornici sestri Neži Dinda na 1630 Shower Way, to je preko ceste od gazolinke postaje. Katera ne ve za ta kraj, naj se pa ustavi pri tajnici na 1719 Poplar Way.

Na svidenje 3. januarja!

Anna Tomašič, predsednica.

Pozdravljene sestre št. 28

Minulo je že precej časa, odkar sem se zadnjič oglasila v priljubljenem listu Zarja. Lepo je čitati, kako živahno se giblje naše članstvo in kadetke. Želeti bi bilo, da bi se tudi naš krožek bolj zanimal za uspeh. Priporočljivo bi tudi bilo, da bi podružnice po svojih okolicah darovale za svete maše za vojake, ki bi se brale za skorajšno zmago Amerike v tej kruti vojski.

V decembru so pri vseh podružnicah volitve novih odborov. Prišle ste v lemem številu ter tudi si izvolile dober odbor. Dal Bog v bodočem letu vselejše in srečnejše dni. Povrni nam Bog ljubi mir, katerega svet tako potrebuje.

Pri naši podružnici sprejemamo skoraj vsak mesec nove članice, kar je vse hvalevredno. Le tako naprej! Mlada dekleta so bodočnost naše organizacije!

Mary Stefanich, zapisničarica.

Članicam št. 28

Prosim članice, da plačate mesečnino ob času, da bodo knjige v redu ob začetku novega leta.

Naša organizacija lepo napreduje. Vsa čast glavnim odbornicam kakor tudi krajevnim odbornicam za točno poslovanje.

Vse sestre pozdravljam in želim srečno novo leto vsem skupaj!

Anna Stanfel, tajnica.

Št. 30, Aurora, Ill.—Zadnji mesec nam je smrt vzela Terezijo Ivan, za katero žaluje ne samo družina, pač pa jo pogreša tudi podružnica, saj je bila vesele narave in je rada darovala v korist podružnice. Naše globoko sožalje. Pokojni pa večni mir!

Zadnja seja je bila dobro obiskana. Z volitvami smo zadovoljne. Po seji smo imele tudi več iger in obiskal nas je tudi Miklauž, ki je razdelil darila, tako nam je večer prehitro minil. Res, kjer je slova, je tudi razvedrilo in tega zelo potrebujemo v teh časih.

Sestra Menke je dobila pismo od sina, ki je v Egiptu pri zdravniškem ko-

ru. Sinova sestre Antonije Ahačič in Mary Junc sta dovršila letalsko šolo, pa bosta ostala na svojih mestih ter poučevala druge kadete. Tude eden izmed mojih treh sinov je dovršil šolo ter je menda na zadnjih skušnjah z bombardirjem kot pilot in je tudi pisal "Mama, ne bo več dolgo, ko bom . . ." Zadnje besede ni zapisal, saj ve, da mati zna brati tudi iz samih pik. "Pojdi moj sin, stori svojo dolžnost do domovine in človeštva! Naj vas Bog spremlja povsod ter naj vas zmagoslavne pripelje nazaj v materin objem!"

Zelo se mi dopade pesmarica "Zapojmo!" Koliko lepih spominov nam obudi na našo mladost, ko smo popevale po hribih in dolinah, po njivah in pri potočku, ki je žuborel prav pred mojim domom. O, kako kristalno čisto voda je bila v njem do prve svetovne vojne. Za časa vojne so zakopavali mrtve konje v rebri nad vasjo. Voda v tisti potok ali virek je gotovo prihajala tudi izpod tistega hriba, kajti kadar je prišlo hudo deževje, je voda bruhala kose mesa tistih zakopanih konj. S tem je bil ta potok zgubil tisto okusno in čisto vodo. Kakšen je zdaj, ne vem . . . Rada bi ga še videla, toda ne vem.

Pesem "Zeleni gozd je lovčev raj" mi tudi obuje spomin na priljubljeno učiteljico. Koliko je imela dela, predno smo se naučile, ko smo imele predstavo "Posredovalnica za službe." Jaz sem imela vlogo Lena Zadremal. Lepo ime, kaj ne? O zlati, lepi časi!

Članice naše podružnice, le pridite na sejo vsak mesec v tako lepem številu kot je bilo že parkrat nazaj, pa bo prav za vse.

Veselo novo leto želim vsemu članstvu Slovenske ženske zveze!

Frances Kranjc.

Št. 32, Euclid, O.—Cenjene sestre: Najprvo se želim zahvaliti naši urednici, ki me je lepo pohvalila v zadnji Zarji, ko je bila priobčena slika moje edine hčerke-neveste. Moj soprog Andrej je tudi vesel, da je bila slika priobčena. Tako je naše življenje na tem svetu, človek se trudi za svoje otroke in če imaš samo eno hčer, pa se še tista poroči, si pa sama, kakor bi iz zraka padla, tako mi je včasih dolgčas.

Naša decembrska seja je bila še dokaj zanimiva. Fogrešale smo predsednico Frances Perme, katero je prehlad ravno takrat položil v bolniško posteljo, kar upamo, da kmalu okreva. Sejo je torej vodila podpredsednica Barbara Baron. Le škoda, da se članice bolj ne ogrejejo za seje in to važno odgovornost vzamejo vse prepovršno. Društveno življenje bi moralo res biti ena skupina, ki deluje v dobrobit vsake posamezne članice, in ki ima privlačnost za ženski spol. Pri naši podružnici smo res mirne vrste, vse potrpiamo in vsako besedo si vzamemo preveč k srcu, ako ni tako kot si vsaka želi posamezno.

Drage sestre, me moramo imeti oni čut, ki nam veleva, da moramo vsaka nekaj potrpeti, nekaj žrtvovati za korist bližnjega, to je društvo. Zato spadamo k društvom, da imamo prijatelje za vsako nesrečo in ž njimi delimo svojo usodo in svojo radost.

Pri naši podružnici smo meseca no-

vembra izgubile članico, ki je bila skrbna za svoj dom in za društva. Pokojna sestra Jennie Tomšič je rada prišla na seje in pri njenem sprevedu se je jasno videlo, da je imela mnogo znanecv in prijateljev. Njej je bil slovenski jezik najljubši in je prav rada učila deklamacije. Vsa čast zavedni materi, ki uči svoj jezik svojim otrokom. Bog ji daj večni mir in pokoj! Soprogu in družini pa naše globoko sožalje.

Naj še omenim, da nas je na zadnji seji obiskal Miklauž in naj bo žal vsem, ki ste zamudile zabavo, da že dolgo ne tako lušno. Vsaka je dobila darilo in potem pa še okusen prigrizek.

Več stvari so članice po starem odglasovale. Nov sklep je, da vsaka članica prispeva 50 centov v ročno blagajno. Katera ne plača, ne bo upravičena do tri-mesečnega assementa v slučaju bolezni. To naklado imamo zato, da bo denar na rokah v slučaju smrti, bolezni in za pravne stroške.

Tajnica prosi, da bi članice bolj točno plačevale mesečnino, ker ona mora vsak mesec točno poslati na glavni urad. Sedaj ne smete pričakovati, da bi ona prišla kolektat, ker nima gazolina in tudi čevljev ne bo, zato poskrbite, da boste imele plačano. Najboljše je, da pridete na sejo in plačate po par mesecev naprej, ako vam ni mogoče priti vsak mesec posebej plačat.

Vabljeni ste na sejo 5. januarja in boste lahko spremenile kar se vam ne dopade in tudi izbrale odbornice po želji. Za stolčce se že danes bojim. Če ne bom pozabila, bom pa jaz nekaj prinesla. Le pridite v velikem številu, saj vam ne bo žal. Sestra Katherine Repasky se kar smeje, bo gotovo imela kaj novega za povedat na seji. Torej le pridite v velikem številu. Pričetek seje ob osmih zvečer.

Voščim vsem skupaj zadovoljno novo leto ter vas iskreno pozdravljam,

Terezija Zdešar, zapisničarica.

Ana Galetova:

K R I K

Živim v občutju, da gre vse okroglo, da vse vrti se in vse kroži, da vse beži in da se vse povrača—le Bog se mi odmika v premi črti. Njegovo sem zapoved obrnila. Najprej človeka sem ljubila, a šele drugi je bil On.

V vrtincih je utonil človek, odmaknil se je Bog. Strahotno prazen je moj krog. Strmim v pisano zapoved—čez vse robove kaplja beseda za besedo, a v meni krčeviti krik: Boga na sredo!

Št. 33, New Duluth, Minn.—Članicam, ki se niso udeležile decembrske seje naznanjam, da je bil izvoljen sledeči odbor:

Predsednica Anna Podgoršek, podpredsednica Frances Kaplenk, tajnica in blagajničarka Mary Shubitz, zapisničarica Anna Hren, nadzornice: Frances Borovec, Mary Spehar Jr. in Amilija Braje.

Voščim vsem članicam srečno in za-

dovoljno novo leto!

Mary Shubitz, tajnica.

Št. 38, Chisholm, Minn.—Decembrska seja je bila obiskana v velikem številu, sicer bi bila udeležba še večja, ampak smo imeli ravno misijon in je mnogo članic šlo v cerkev, kar ni za ugovarjat. Zato bi vas prosila, da pridete na prihodnjo sejo prav gotovo. Izvoljen je bil sledeče odbor: Predsednica Annie Trdan, podpredsednica Frances Krajnek, tajnica Johanna Dolinar, zapisničarica Frances Andolšek, blagajničarka Frances Stonich, nadzornice: Jennie Kochevar, Frances Jelenich in Angela Virant, rediteljica Frances Bečkaj.

Sklenjeno je bilo, da se odslej vršijo seje na vsak drugi torek v mesecu in ne več kot doslej na prvo sredo. To smo premostile zaradi Zarje, da boste vse članice lahko brale pred sejo. Vršijo se je v Community Building ob pol osmih zvečer, namreč pol ure bolj zgodaj kot po navadi, da bomo imele več časa za kakšno zabavo po seji. Sklenjeno je tudi, da prekinemo s sejami v poletnem času, to je za mesec julij, avgust in september. Oktobra meseca pa spet nadaljujemo. Dalje je bilo sklenjeno, da meseca junija prispeva vsaka članica 25 centov v ročno blagajno, kar ne sme nobena oporekat, ker gre za splošno korist.

Po zadnji seji smo igrale karte. Nagrade so dobili: Agnes Kočevvar, Rudolph Kozina, Jelenič, Mustar, Zajtz in S. Petrič. Zahvaliti se moram Evi Vuked, ki je bila načelnica odbora in sestram Huska, Gerzin, Kochevar in Beshel, ki so pomagale. Lepa hvala tudi vsem, ki so pripravile okusna okrepčila ter vsem, ki so količkaj prispevali k uspehu.

Sklenjeno je, da bomo imele igre tudi na prihodnji seji, da bomo vsaj za kratek čas pozabile na naše gorje. Skoraj vsaka članica ima sina ali sorodnika pri vojaki, zato vse žalujemo za njimi in nas skrbi, ali se bodo zdravi povrnili. Bog daj, da bi bilo kmalu konec te krute vojske in bi bili zopet skupaj v domačih krogih.

Bolne so sestre Mary Cvar, Frances Pluth in Emma Grahek. Prosila bi vas, da bi jih obiskale, ker vsak bolnik je vesel obiska članice.

Apeliram na vse tiste članice, ki dolgujete na asesmentu, da bi prišle poravnat dolg na sejo ali na dom tajnice. Vsaka članica bi morala vedeti, da je treba poravnat ob koncu leta, ko nadzorni odbor pregleduje knjige in vidi, koliko članice dolgujejo. Za ene je res težko ob času plačat, ampak hvaležna bom, ako boste poskrbele, da imate plačano vsak mesec. Ni treba mi zamerit, ako vse opominjam.

Zadovoljno novo leto vsem članicam želim.

Johanna Dolinar, tajnica.

Št. 40, Lorain, O.—Letna seja je minila, na kar moram pohvaliti, da je bila prav dobro obiskana, kar bi lahko bilo vsak mesec.

Sklenjeno je bilo, da se dvakrat na leto da članicam številke, za katere vsaka prispeva 25 centov vsakokrat. Potem ne bomo imele drugih prireditiv. Vsaka lahko sama kupi številke ali pa proda drugim.

Na seji smo imele na prodaj pesmarice "Zapojmo" in so se res prodale kot "hot cakes." Katera članica jo še nima, lahko dobi pri meni.

Najlepša hvala našim radodarnim članicam Frances Brešak, Anna Kure, Barbara Ribarek in Mary Kristof za dobitke, s katerimi smo dobile lepo svoto za našo blagajno.

Kadetke vežbalnega krožka so izvolile sledeči odbor za leto 1943: Elsie Tomažič, predsednica; Mary Pogacar, tajnica; Albina Uehlein, blagajničarka; Angela Kozjan, svetovalka.

Odbor od podružnice je pa sledeči: Predsednica Frances Brešak, podpredsednica Frances Dougan, tajnica Angela Kozjan, blagajničarka Frances Russ, zapisničarica Matilda Ostanek, nadzorni odbor: Albina Uehlein, Amalija Ursic in Agnes Mejak, rediteljica Antonija Skapin.

Še nekoliko o šivanju za Rdeči križ. Šiva se vsak torek in petek večer od sedmih naprej v Slovenskem narodnem domu. Ako katera ne more priti šivat v dom, lahko pride iskat in izgotovi doma, da ne bo potem nepotrebne kritike. Šiva se v imenu slovenske skupine.

Voščim srečno novo leto!

Angela Kozjan, tajnica.

Št. 41, Cleveland (Collinwood), O.—Naša letna seja je minila, kakor naše staro leto. Z novim letom se pa prične z novimi idejami in hrepenenju po boljših časih. Prav lepa hvala vsem članicam, ki so se udeležile seje in s tem pripomogle, da smo uredile ves program za novo leto v prid članstva in naše podružnice.

Naj malo pojasnim ostalim članicam, ki so bile doma, kaj smo sklenile. Kar se tiče mesečnih prispevkov, ostane po starem. V novem letu ne bomo imele nobenih posebnih veselic, ker bi ne bilo prav, da bi se mi tukaj zabavali, ko naši sinovi, soprogi in očetje ležijo v mlakah krvi, lačni, bolni in v trpljenju. Zato je bilo sklenjeno, da vsaka članica prispeva svoto 50 centov v ročno blagajno, da se bo imelo za potrebne izdatke v novem letu.

Sklenjeno je tudi bilo, da poklonimo mali dar bolnim članicam, zato se vas prosi, da se javite v slučaju boleznih pri naši tajnici in ona bo poskrbela ostalo.

Vem, da bi prišlo več članic na sejo, pa si mislite, če grem, sem prec ob nekaj denarja, ako pa plačam samo mesečnino, sem pa vsega prosta. Zato smo sklenile, da se v bodoče ne nadleguje članice s posebnim pobiranjem, ako pa katera članica prinese dobitke, se pa z veseljem sprejme.

Na zadnji seji smo tudi oddale prevleke za blazine. Srečne so bile Pavlina Hribar, Mary Radell in Anna Klančar. S tem je zaključeno s prodajo tiketov.

Znano vam je, da je v teku kampaanja za nove članice v odrasli in mladinski oddelki. Sedaj je tisti prilličen čas, da vpišete svojo prijateljico, sorodnico ali sosedo, ker je prosta pristopnina. Pripeljite jo na prihodnjo sejo k sprejemu. Pojdimo na delo, drage sestre in naj bi vsaka pridobila eno novo članico in ako se to uresniči, potem bo naša podružnica gotovo dobila prvo nagrado.

Bolnim članicam želimo ljubega zdravja. Da bi novo leto bilo za vse zdravo in vsem v veselje in da se dostikrat vidimo na seji.

Odbor za leto 1943 je kot sledi: Predsednica Anna Grajzar, podpredsednica Anna Rebol, tajnica Anna Stopar, blagajničarka Ella Starin, zapisničarica Mary Janc, nadzorni odbor: Margaret Rožanc, Sofi Klančar in Eleanor Debenjak., zastavonosilka Frances Meše.

Še enkrat ponovim: Pridno hodite na seje. Na seji v januarju boste slišale račune in letno poročilo.

Na svidenje!

Anna Grajzar, predsednica.

Št. 43, Milwaukee, Wis.—Pozor članice št. 12, 17 in 43 SZZ! Vljudno ste vabljeni na plesno veselico št. 43 v soboto večer, 30. januarja v Tivoli dvorani!

Zagotovimo vsem postnikom prav izvrstno zabavo in prijazno postrežbo. Fečlarjem pa na uho povem: tudi "zauber" deklet ne bo manjkalo. Torej začrtite si ta dan na koledarju, da ne boste pozabili. Članice, ki delajo blazine pa prosim, da prinese na prihodnjo sejo, kakor tudi odrezke od tiketov.

Pozor, kegljačice od št. 12!

Naša kegljaška skupina hoče imeti tekmo "Match game" z vašo skupino. Pogovorite se med seboj in nam naznanite, kedar naj bi bil ta sestanek. Vem, da bomo imele prijetno zabavo, ker bo vsaka skušala podreti vse, kar se bo dalo (ako nam ne bo graben nagajal).

Na seji št. 43 jet bil ponovno izvoljen isti odbor. Prav lepa hvala vsem za vse, kar ste dobrega storili v zadnjem letu in da bi tudi v bodoče delovale v složnosti.

Lepa hvala sestri Tominšek, ki nam je za v bodoče obljubila prostore za sejo. Sestra Tominšek se je tudi koncem leta pridružila ponosnim in solzni materam, ki so žrtvovale svoje sinove za obrambo domovine in sicer so njeni trije sinovi pri vojaki. Dal Bog, da se vsi zdravi povrnejo.

Apeliram, da se v molitvah spominjamo na matere in njihov sinove.

Bolne so sestre Zehel in Medved. Želim hiter povratek zdravja.

Na prihodnji seji bomo imele malo prigrizka in razvedrila, da bomo z dobro voljo pričele novo leto. Seje se vršijo drugo nedeljo v mesecu.

Zadovoljno novo leto! Z najlepšimi pozdravi!

J. V., poročevalka.

Št. 47, Cleveland (Garfield Heights), O.—Glavna seja je minila. Udeležba za tako važno sejo ni bila povoljna. Enkrat na leto bi se pa že morala vsaka zavedati, da je njena dolžnost biti vsaj na eni seji v letu. Upam, da ste čitale v zadnji Zarji sklep novembra, ki bo prizadel veliko število naših članic, ampak se ne jezite na tajnico, temveč same nase. Pomnite, da tajnica je od članic postavljena z nalogo, da mora gledati nato, da se sklepe upošteva ter je za vse delo članicam odgovorna.

Soglasno je bilo sklenjeno, da se v tem letu ne priredi veselice, ker so ženske in moški večinoma zaposleni, mladi

fantje in možje so pri vojaki in dekleta imajo tudi vsakovrstne zadržke. Ker pa moramo skrbeti, da je v blagajni denar za kritje uradnih in drugih stroškov, zato je bilo sklenjeno, da vsaka članica prispeva en dolar v ročni blagajni in za to ima časa prve tri mesece v letu. Saj veste, da kvoder, ki ga plačate na mesec, gre ves na glavni urad. Mislim, da ne bo članice, ki bi temu ugovarjala, ker v sedanjih časih en dolar ni veliko. Prosim vas, da bi ob času plačale.

Glede daril nevestam in novorojenčkom je ostalo po starem, isto v slučaju smrti članice. V letu 1942 smo bile, hvala Bogu, brez smrtnega slučaja, da bi nam bilo tudi v novem letu 1943 prizaneseno v tem oziru.

Odbor za leto 1943 je sledeč: Duhovni svetovalec Rev. J. J. Oman; predsednica Terezija Bizjak, podpredsednica Roselyn Shuster, tajnica "ta stara," blagajničarka Frances Brice, zapisničarica Frances Cergol II, nadzornice: Theresa Kočevar, Agnes Žagar in Rosemarie Bizjak. Seje se vršijo vsako drugo soboto v mesecu ob pol osmih zvečer na 8812 Vineyard Ave. Udeležujte se seji in delujte z odborom bolj pridno kot v preteklosti.

Sestra Louise Zidanič, večletna predsednica se je enostavno odpovedala stolčku radi boleznih in zaposlenosti. Vseskozi je bila zelo delovna za našo podružnico in nam je žal, da ni več v odboru. Upamo pa, da bo prišla na sejo in tudi v bodoče delovala za korist podružnice. Odpovedala se je tudi sestra Rikard kot blagajničarka, tudi radi rahlega zdravja. V imenu podružnice se obenem lepo zahvali za vse delo in trud v prid naše podružnice in članic.

Kot tajnica od ustanovitve podružnice, bi rada članicam priporočala sledeče: Hodite na seje, da bo malo več družabnosti, saj lahko napravimo seje prav zanimive in zabavne in to je mogoče le z vašim sodelovanjem.

Plačujte redno assessment in tej lepi navadi se privadite sedaj, ko ni kriza, da boste imele plačano rajši par mesecev naprej, kakor pa par mesecev dolg. Za posamezno članico ni težko plačati kvoder na mesec, ampak težko so za tajnico, ko ima včasih od \$40 do \$50 denarja pri članicah, katere je založila rajši kot jih suspendirala. Zavedajte se, da mora tajnica poslati točno vsak mesec 26. na glavni urad in ako ne boste imele plačano in boste suspendirane, bo to vaša krivda, kar pazite, ker nihče ne ve, kdaj ga doleti, smrt ali nesreča. Torej prosim točnost. Vpoštečajte mojo prošnjo, ker ne bom več hodila kolektat po hišah in tudi svojih hčerk pošiljala in tudi zalagala ne bom za nobeno več.

Resno je zbolela sestra Rus iz Rosewood. Bolni sta tudi sestri Zala in Stefančič, in mogoče še več drugih. Obiščite jih. Upam, da bo novo leto prineslo vsem ljubega zdravja.

Zelo lepa knjizica je slovenska pesmarica, katero je izdala naša Zveza. Čestitam urednici Albini Novak za lepo delo in trud, da je Slovenska ženska zveza ena prvih organizacij, ki je izdala zbirko slovenskih pesmic v teh časih. Narod bo gotovo hvaležen Zvezi in uredništvu za tako lepo zbirko. Tudi naši rojaki onkraj morja bodo po

vojni zadovoljni, ko bodo videli, da hoče Amerika ohraniti našo pesem. Članicam priporočam, da takoj sežete po teh knjižicah, ki se prodajajo po 35 centov, kar je zelo malenkostna cena za tako bogato zbirko. Kupite knjižico za vašo mladino in možičke. Kadar ima moj France (moj mož) le malo časa, pa ga vidim na gugalniku s pesmarico v rokah in lista in poje od strani do strani. Upam, da mi ne bo zameril, da sem to skrivnost izdala. (Kaj bo zameril, Helen, mar bo vesel, da ga pohvališ, da zna peti.—A. N.)

Voščim vsem skupaj nad vse srečno in blagoslovljeno novo leto 1943, da bi nam Bog dal pravični svetovni mir in srečen povratek našim fantom med svoje domače.

Helen Tomažič, tajnica.

PODRUŽNICA ŠT. 49 SE ZAHVALJUJE

Blagoslovitev bandera in ameriške zastave kadetk podružnice št. 49 v nedeljo, 18. oktobra, 1942, kakor tudi lepa prireditev ob tej priliki, se je vse izvršilo z najlepšim uspehom. Težki oblaki, ki so ves dan v soboto zakrivali nebo in rosili dež, so se v nedeljo razgubili in sijalo je najčistejše sonce in nas ogrevalo s svojimi žarki. Bil je res lep dan!

Torej, prva zahvala Bogu, ki nam je dal lepo vreme in s tem pripomogel, da se je razvila slikovita povorka v naši euclidski naselbini. Udeležba je bila popolna, bodisi od sosednih podružnic, kakor tudi vežbalnih krožkov in tudi od drugih društev kot občinstva v splošnem.

V paradi, ki se je pričela pred Roosevelt šolo na 200. cesti in Arbor Ave. je nastopilo sedem uniformiranih skupin

naše Zveze in sicer od podružnice št. 10, 15, 25, 32, 41, 49 in 50. Njih slikovite uniforme so povzdignile vso slavnost. Korporativno so se udeležile tudi članice sosednih podružnic in to so bile od št. 10, 14, 15, 18, 25, 32, 40 (Lorain, O.), 41, 47, 49 in 50. Dalje so poslali zastopnike društvo Najsvetejšega Imena fara sv. Kristine, društvo sv. Kristine, št. 219 KSKJ, Oltarno društvo, društvo sv. Jožefa, št. 169 KSKJ; društvo sv. Cirila in Metoda, št. 191 KSKJ, in društvo Marije Vnebovzete, št. 103 ABZ.

Boter in botra zastavi in banderu sta bila Anton in Mary Stusek. Potem so slavnost počastili sledeči častni gostje: Dr. in Mrs. James W. Mally, Mr. in Mrs. August F. Svetek, Mr. in Mrs. Louis F. Wess, Mr. in Mrs. Stefanc, Mr. in Mrs. Intihar, Mr. in Mrs. Jerman, Mr. in Mrs. Frank Kosten, Mr. in Mrs. Droblich, Mr. in Mrs. Kapudja, Mr. in Mrs. Urankar, Mrs. Bradač in Mr. Zdešar.

Tovariši in tovarišice so pa bili: Helen Kosten (kraljica sv. Kristine), Fay in Josephine Urankar, Al Phillips, Lucille Urankar, Joseph Stusek, Violet Stefanc, Mrs. Pintar, Lillian Polc, H. Zupancic, Mary Homar, George Trasko, Tillie Walter, R. Lavretič, Tillie Jacksaw, Rudolph Jerman, Louise Rehhar, Mr. Hegler, Genevieve Hegler, Tony Roberts, Betty Petrič, W. Radovich, Mary Lou Kapudja, Alvin Podboj, Mary Urankar, J. Vinsek, Frances Intihar.

Maršala pri paradi sta pa bila Mr. John Urankar in "Major" Frances Kure.

Mr. Anton Grdina je posnel slike, ki bodo kazane v bližnji bodočnosti.

Blagoslovitev so izvršili častiti pater Kazimir Zakrajšek v cerkvi sv. Kristine in to je bilo ob treh popoldne, ki so nam podali v srce segajoč in pomenljiv govor

Po cerkvenih obredih so se pa krožki, svatje in gostje podali v cerkveno dvorano, kjer se je vršil lepo izbran program, katerega je vodila naša požrtvovalna urednica Zarje, Mrs. Albina Novak. Njej smo dolžne največjo zahvalo za njen neumorni trud in vsostransko pomoč.

Predstavljen je bil naš novo uniformiran vežbalni krožek "Noble Cadets" in namreč vsaka kadetka posebej, katero delo je ljubko izvršila kapitanka Mary Ann Intihar.

Podane so bile lepe deklamacije, potem je bilo petje in tudi lepi govori naših svatov in glavnih odbornic Slovenske ženske zveze. Med nami so bile ta dan Mrs. Frances Rupert, Mrs. Frances Ponikvar in Mrs. Frances Susel. Zelo smo hvaležne vsem častnim gostom kot odbornicam za lepe besede in mnogotere čestitke, katere so bile ta dan izrečene.

Najsrdnejša zahvala vsem dragim prijateljem, prijateljicam, članicam in kadetkam Slovenske ženske zveze kakor tudi od drugih društev za vso izkazano ljubeznivost in naklonjenost. Bilo nam je v veliko veselje in v spodbudo za nadaljevanje v našem narodnem delovanju, ko smo videli vzajemnost in sodelovanje naših starejših in mladine. Z vašo velikodušnostjo ste v veliki meri pripomogli k lepemu uspehu, kateri nam bo ostal v trajnem spominu. Bog vam povrni z vsem, kar si sami najbolj srčno želite in posebno še z dobrim zdravjem in zadovoljnosti.

ČASTNI GOSTJE, BOTRI IN KADETKE ŠT. 49 (NOBLE CADETS) OB PRILIKI BLAGOSLOVITVE BANDERA IN AMERIŠKE ZASTAVE 18. OKTOBRA, 1942

(Slika vzeta pred cerkvijo sv. Kristine v Euclid, O., po Mr. Bukovniku.)

Iskrena hvala Mr. in Mrs. Mihelčič in Mr. in Mrs. Znidarsic za darila. Posebna hvala naši agilni tajnici Jennie Intihar in hčerkam za vso velikodušnost in pomoč.

Prav lepa hvala za brzozjavne čestitke našemu županu Frank J. 'Lau-schetu, naši spoštovani glavni predsednici Mrs. Priland in krožku št. 47.

Najiskrenejša hvala vsem, ki ste obdarili naš krožek v gromnem oziru in s tem pomagali deloma poravnati za velike stroške, ki nastanejo pri nabavi novih uniform.

Najlepše se zahvaljujemo uredništvu Ameriške Domovine za lepo reklamo, ki je učinkovala nad našim posetom in pomagala k uspehu.

Sedaj imamo krožek, na katerega smo zelo ponosne. Ima krasne uniforme, potem krasen prapor z imenom, katerega je najlepše izdelal naš slovenski mojster v tej stroki Mr. Frank Kerže v New Yorku in obenem se bodo postavile v paradah s krasno svilen ameriško zastavo. Z drugo besedo rečeno: zdaj imajo vse preskrbljeno za javne nastope in smo jako uverjene, da bodo delale čast št. 49 in Slovenski ženski zvezi. Naša želja je, da bi delovale skupaj dolgo vrsto let in ostale ponosne članice Slovenske ženske zveze! Bog vas živi!

Mary Stušek, predsednica.

Št. 51, Akron, O.—Za leto 1943 so izvoljene sledeče odbornice:

Predsednica Frances Bailey, podpredsednica Rose Alkaje, tajnica in zapisničarka Margaret Patrick, blagajničarka Jennie Golec, nadzornici Mary Vouk in Frances Zakely. Seje se vršijo vsako prvo nedeljo v mesecu točno ob dveh popoldne v navadnih prostorih na 2166 Manchester Rd.

Tem potom se vljudno prosi vse čla-

nice, da se udeležite vsake seje v polnem številu, kar bo pomagalo k lepemu ugledu in napredku podružnice. Fokažimo, da smo ponosne sestre. Slovenske ženske zveze!

Najlepše pozdrave in želje za vse najboljše v novem letu ter obilo zdravja in ljubega miru, katerega vsi težko pričakujemo.

Margaret Patrick, tajnica.

Girard lepo napreduje!

Ob tej priliki bi rada pohvalila nasebino v Girardu nad dobrim in požrtvovalnim vodstvom in sodelovanjem za civilno obrambo, o katerem tako lepo poroča predsednica podružnice št. 55, gospa Theresa Lozier. Naj bi lep vaš vzgled navdušil tudi druge nasebine, da bi se isto organizirali kakor ste se pri vas!

A. Novak.

Slovenci v Girardu imamo "First Aid Station" v Slovenskem domu. K temu je bilo potrebno več sej, urediti s direktorjem in zdravnikom civilne obrambe, da nam je bilo raztolmačeno, kaj vse se potrebuje. Bilo ni konca ne kraja naročin. Skupaj je bilo treba zbrati vsakovrstnih zdravil, posode, postelj, blanketov, nosilnic in Bog ve še kaj. Za vse to je treba tudi denarja in kje se bo dobil? Hitro smo se podale na delo in začele od hiše do hiše zbirati denarne prispevke v ta namen. Med časom, ko so se druge grupe po mestu pregovarjale, kako si bodo ustanovile več takih postaj, smo imeli pri nas že dovolj denarja nabrajanega in vse potrebščine naročene.

Slovenci smo bili prvi v Girardu s popolnoma opremljeno postajo za prvo pomoč. Sedaj pa imamo vežbanje vsak teden za slučaj napada, za kar prosimo Boga, da nas nikoli ne doleti. Pri tem smo vse odbornice naše podružnice, ker zahtevajo, da se najprvo

konča z vajami za "First Aid" in to smo tudi dovršile.

En večer na teden je pa šivanje in pletenje za Rdeči križ in to tudi v Slovenskem domu. Prve mesece, ko je bilo veliko blaga za šivati razne predmete, smo se skupaj zbrale po tri dni na teden in tako našile voz za vozom vsakovrstnih oblek in drugih stvari, kakor tudi spletle veliko število jopičev v čem so se naše ženske v Avon Lake posebno odlikovale.

Pred par meseci pride do nas častiti gospod župnik od naše fare in prosi, da bi Slovenke priredile kart pardi v cerkvenih prostorih. (Naša fara ni izrecno slovenska). Seveda tudi temu apeiu smo se takoj odzvale in uspeh je bil sijajen v vseh ozirih. Bile smo tudi lepo pohvaljene. (Temu se tudi ne upiramo).

Naj omenim, da je naša podružnica kupila vojni bond v svoti \$25 in za isto svoto je kupil bond tudi naš vežbalni krožek. Prosim sestre, ki niste še darovale 25 centov v ta namen, da to storite ob prvi priliki. Srečno novo leto! Theresa Lozier, predsednica.

Št. 57, Niles, O.—Na glavni seji so bile izvoljene sledeče odbornice:

Predsednica Johanna Prinz, podpredsednica Theresa Racher, tajnica, zapisničarka in poročevalka Margaret Mollica, blagajničarka Mary Strah, nadzornice: Elizabeth Logar, Mary Shirkman in Mrs. Opalka.

V prihodnji izdaji bo poročilo o naši zabavi na 13. decembra.

Čestitke sestri A. Drochak, ki je postala mamica zali hčerki.

Naše seje se bodo v tem letu vršile vsak drugi torek v mesecu. Prihodnja seja bo 12. januarja ob pol osmih zvečer v Midway Tavern Club room, 749 Belmont Ave. Pridite v velikem številu.

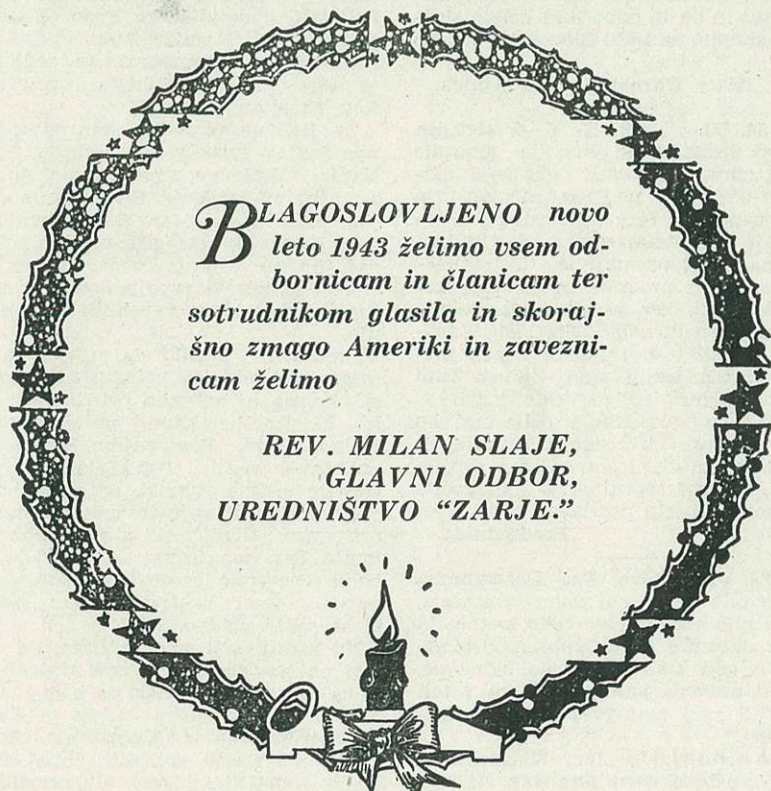
Voščim vsem skupaj srečno novo leto!
M. Mollica.

Št. 71, Strabane, Pa.—Na letni seji je bila velika udeležba, kakoršna bi morala biti vsako sejo in bilo je zmeraj lušno in se tudi kaj koristega ukrenilo. Izvoljen je bil sledeč odbor:

Predsednica M. Tomšič, podpredsednica M. Bostjančič, tajnica Mary Novak, blagajničarka M. Kavšek, nadzorni odbor: A. Kocjan, A. Strle in F. Batista.

Na slovenskem kongresu, ki se je vršil v Clevelandu 5. in 6. decembra, sem jaz zastopala našo podružnico. Tako mi je bilo v čast spoznati našo spoštovano glavno predsednico Marie Priland, glavno tajnico Josephine Erjavec in našo vrlo urednico Albino Novak, ki je imela veliko nalogo na tem kongresu. Ona je predstavljala vse nominacije za odbor, kateremu je bila dana vsa pravica, da izvršuje veliko nalogo do prihodnjega kongresa. Uživali smo tudi zelo lepo urejen program, v katerem so bile predstavljene lepe žive slike, kakor tudi deklamacije, in lepo petje. Posebno so nas ganile pesmi, ki so obujale spomine na preljubo staro domovino. Čestitke vsem, ki so se trudili za lep potek in spored tega pomembnega kongresa.

Na tem prvem vseslovenskem kongresu je bilo zbranih 521 delegatov in

delegatinj iz vseh krajev Amerike, od San Francisco do New Yorka. Kongres je bil pomemben v zgodovini ameriških Slovencev. Tukaj so se zbrali veliki možje in začeli veliko delo, ne glede, kdo je ali kakšnega prepričanja. Imeli so v mislih samo en cilj: Delati roka v roki, da pomagamo našim bratom in sestram onkraj morja, da ne bo izginil naš slovenski narod, kateri sedaj trpi in umira, ker ga sovražnik hoče do kraja zatreti.

Resolucijo, katero je predložila v imenu Slovenske ženske zveze naša glavna predsednica Marie Priland, je bila pretresljiva. Kako človeku krvavi srce, ko sliši o grozotah, ki se dogajajo našim ženam in dekletam. Kako so poniževane in mučene.

Drage sestre! Na tem kongresu se je začelo veliko delo. Ti možje in žene so sprejeli veliko nalogo, da pomagajo naše drage rešiti iz pekla, v katerem se sedaj nahajajo. Kakor je rekel pisatelj Louis Adamič: "Treba bo veliko dela in potrebovalo se bo veliko denarja." Drage sestre, zato moramo tudi me poprijeti vajeti v roke in pomagati. Nabirajmo prispevke ter jih pošljimo na naš glavni urad. Naša glavna predsednica je prva podpredsednica izvrševalnega odbora in to pomeni, da je naša dolžnost pomagati do skrajne meje.

Veliko več bi lahko napisala od kongresa, pa vem, da bodo tudi druge o tem pisale in tudi vem, da ne bo na razpolago veliko prostora, ker bodo poročana letna poročila od naših podružnic.

Prosim naše članice, da se udeležite prihodnje seje v velikem številu. Ena izmed navzočih bo dobila krasne prevleke za blazine in preostanke bo oddan za našo novo Slovenijo.

Pozdrav vsem članicam Slovenske ženske zveze ter srečno novo leto vam želi

Mary Tomšič, predsednica.

Št. 74, Ambridge, Pa.—Na glavni seji smo se res dobro imele, katere ste zamudile, naj vam bo žal za lepo zabavo. Izvoljen je bil sledeč odbor:

Predsednica Frances Rozenberger, podpredsednica Mary Becek, tajnica Mary Anzur, blagajničarka Mary Peltz, zapisničarka Rose Vrečar. Seje se vršijo vsak drugi četrtek v Slovenskem domu, 127 Merchant St. Želim, da bi vse članice redno prišle na bodoče seje.

Vsem bolnim članicam pa želim ljubelega zdravja in povratek med nas.

Posebne pozdrave pošiljam vsem materam, ki imate sinove pri vojaki, z željo, da bi se čim prej vrnili zmagoslavni, srečni in zdravi. Za nas bi bilo v letu 1943 največje veselje, ako bi bilo konec vojne in zopet uživali zaželjeni mir.

Vsem sestram širom Amerike pošiljam pozdrave ter želim srečno novo leto!

Jenny Anzur, bivša tajnica.

Št. 77, N. S. Pittsburgh, Pa.—Bliskoma se je po naselbini raznesla nevrjetna novica, da je 20. novembra nagloma umrla članica naše podružnice Antonija Flore.

Rojena je bila 13. januarja, 1904 v Gradacu v Belikrajini; njeno deklško

ime je bilo Marnetič. Zapustila je zaljučega soproga in tri še nedorasle otroke, 10, 11 in 12 let starosti.

Draga Tončka! Pogrešali Te bomo, ne samo soprog in Tvoji otroci, katere si tako iskreno ljubila in pri njih ostati želela. Pogrešale Te bomo tudi me članice na sejah, katere nisi nobene zamudila.

Pokojna sestra Flore je bila nadzornica od ustanovitve do njene smrti, razven enega leta. Za dobrobit podružnice je bila vedno med prvimi. Bila je vesele narave ter pridna za pomagati, kjer je bila potreba. Bila je tudi dobra pevka ter velikodušnega značaja.

Z žalostnimi srci smo spremile pokojno sestro k zadnjemu počitku. Častiti gospod Rev. Matthew Kebe je napravil ginljiv govor, ki je segel v naša žalostna srca. Povedal je o njenem trudopolnem življenju ter o njenih vrlinah. Vsakemu se je solzilo oko ob njegovih besedah.

V Ameriki je bila 13 let, ako se ne motim.

Draga Tončka! Odpoči se v hladni ameriški zemlji. Naj Ti bo Bog mnogoteri plačnik za Tvoja dobra dela in lepo življenje! Žalujočim sorodnikom in prijateljem izrekam globoko sožalje. Ne žalujte, kajti pot za njo nam je vsem odprta in ji bomo sledili drug za drugim.

Glavna seja je bila še precej dobro obiskana. Rešile smo več koristnih stvari in prid podružnice. Izvoljen je bil tudi nov odbor, ki je sledeč:

Predsednica Angela Jeka, podpredsednica Cilka Zupan, tajnica Frances Vogrin, 2121 Magnolia St., blagajničarka Elizabeth Potez, zapisničarka Anna Filak, nadzornice: Mary Jordan, Mary Pečjak in Mary Dushman, rediteljica Katherine Dauer.

Želim, da bi novi odbor dobro napredoval in da bi odbornice delale složno in skupno za našo Slovensko žensko zvezo!

Mary Chrnart, bivša tajnica.

Št. 84, New York, N. Y.—Petletnica naše podružnice, ki smo jo obhajale 25. oktobra v dvorani tukajšnje slovenske cerkve, je nad vsa pričakovanja dobro uspela in to v vseh ozirih. Udeležba je bila tako velika, da je bila dvorana dosti premajhna. Vsi udeleženci so bili s programom proslave zelo zadovoljni, ker je bil pester, zanimiv, zabaven in nepredolg. Temu primeren je bil tudi finančni uspeh prireditve, s katerim smo članice tudi več kot zaslužile. (Slika pride v feb.)

Radi tega splošnega uspeha naj bo na tem mestu izrečeno priznanje in zahvala vsem članicam, ki so s svojim delom in požrtvovalnostjo omogočile tako povoljen izid proslave.

Predsednica.

Št. 88, Johnstown, Pa.—Decembrska seja je bila še precej dobro obiskana. Ako bi bilo vsak mesec tako, potem bi se več ukrenilo za dobrobit podružnice. Po seji smo se veselo zabavale, sicer ni pravega veselja od srca v teh časih, ali vsaj malo razvedrila vsakega ukoristi.

Naša predsednica Mary Kuzma nam je preskrbela okusen prigrizek, za kar

so ji pomagale blagajničarka Mary Zupan, Jennie Stušek in hčerka Josephine. Vse se je vršilo v lepem redu. Hvala lepa vsem imenovanim.

Drage sestre! Kakor veste, je v decembru precej naših članic prestopilo k št. 104, kjer imajo bližje za na seje in med njimi je bila tudi naša podpredsednica, zato je naša dolžnost, da pridobimo nove članice, da nadomestimo izgubo. Matere, pripeljite svoje hčerke na prihodnjo sejo ter jih vpišite v našo dično organizacijo SZZ.

Sestri Ann Tamkovski je prinesla teta štorcklja krepkega sinčka, kakor tudi sestri Mikolič. Čestitamo!

Naše seje se bodo vršile v dvorani pri sveti Ani vsako prvo nedeljo v mesecu ob sedmih zvečer.

Odbor za leto 1943 je sledeč: Predsednica Mary Kuzma, podpredsednica Frances Zupan, tajnica Mary Lovše, blagajničarka Mary Zupan, zapisničarka Jennie Stušek, nadzornici Frances Debevc in Mary Sudonick.

Pozdrav vsem članicam in srečno novo leto želi,

Mary Lovše, tajnica.

Št. 89, Oglesby, Ill.—Leto 1942 se je poslovilo od nas. Pozabljeno ne bo v zgodovini, ker se je marsikaj zgodilo v tem letu, toda malo dobrega. Resnica je, da se dela dobro, pa zakaj? Za to nesrečno vojsko, katera je že vzela mnogo mladih žrtev. Napravila je veliko žalosti in skrbi, kakor tudi gorja. Upajmo in prosimo Boga, da se skoraj konča to strašno klanje po vsem svetu.

Na decembrski seji je bilo navzočih precejšnje število članic, kar želim, da bi bilo vsak mesec tako. Izvoljen je bil naslednji odbor:

Predsednica Josephine Livek, podpredsednica Mary Ambroš, tajnica Mary Meglich, zapisničarka Mary Prijatelj, blagajničarka Frances Kozel, nadzornice: Bernice Bukovic, Angela Rančingaj in Frances Jerše, rediteljica Mary Miller, duhovni svetovalec Rev. Stephan Kasovic.

Za božične praznike smo se spomnile fantov-vojakov, ki so sinovi naših članic. Vsakemu smo poslale voščilo z majhnim darilom. Spomnile smo se tudi naših deklet Mary Kernc in Caroline Kernc, ki sta pri vojaki. Bog daj, ko se vojska konča, da se vsi srečno in zdravi vrnejo domov k svojim dragim, ki so v velikih skrbah za nje.

Predlagano je bilo, da meseca januarja vsaka članica prinese nekaj masti, katera ni za rabo pri domači kuhinji. Mast se bo skupno poslala na pristojno mesto. Pomagajmo Stricu Samu v vseh ozirih. Tudi Rdeči križ potrebuje mnogo pomoči, namreč pomoč pri šivanju, pletenju in tudi za gmotne prispevke. Članice, ki ste sposobne in imate čas, poprimite se dela, da ne bomo Slovenke zaostajale za drugimi narodi. Čast in hvala vsem tistim, ki še sedaj pridno delajo.

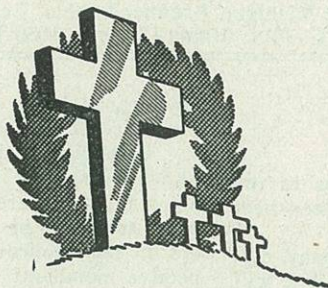
Na zadnji seji smo sklenile, da odslej ne serviramo prigrizek po seji, to je za časa vojne. Imele pa bomo zabavo kot smo jo doslej. Lepo je, da se malo zabavamo in pogovorimo. Samo enkrat na mesec snidemo skupaj in se doma sedeti in jokati ali premišlje-

vati, ne pomaga nobeni, temveč škoduje zdravju.

Po pesmaricah, katero je uredila Mrs. Novak in izdala ženska zveza, so članice hitro segle. Vse so zadovoljne, ker vsebujejo toliko priljubljenih pesmic. Upam, da se jih bo mnogo prodalo po vseh slovenskih naselbinah,

da se s tem razširijo lepe slovenske pesmice.

V oktobru smo zopet izgubile eno naših članic Suzano Turk iz Granville, Ill. Članice smo ji napravile lep sprevid. Zapušča moža in dve sestri. Naše sožalje vsem preostalim. Naj počiva v miru božjem!

V BLAG SPOMIN POKOJNIM

SESTRAM, KI SO PREMI-

NULE PRI SLEDEČIH

PODRUŽNICAH

- ŠTEV. 6 — Angela Begg, 253—16th St., N. W., Barberton, O. Rojena 11. sept. 1887, pristopila 23. jan. 1927, umrla 12. okt. 1942.
- ŠTEV. 12 — Rose Pucel, 721 W. Virginia St., Milwaukee, Wis. Rojena 16. sept. 1890, pristopila 28. aprila 1933, umrla 19. okt. 1942.
- ŠTEV. 15 — Antonia Cesnik, 8006 Union Ave., Cleveland, O. Rojena 2. maja 1877, pristopila 7. nov. 1927, umrla 3. okt. 1942.
- ŠTEV. 16 — Margaret Bencsics, 10556 Ave. N, Chicago, Ill. Rojena 15. maja 1886, pristopila 16. junija 1937, umrla 14. okt. 1942.
- ŠTEV. 25 — Theresa Kostajnshek, 5408 Homer Ave., Cleveland, O. Rojena 4. junija 1874, pristopila 18. dec. 1928, umrla 20. okt. 1942.
- ŠTEV. 25—Mary Zgajnar, E. 34th St., Cleveland, O. Rojena 5. jan. 1897, pristopila 1. jun. 1937, umrla 15. okt. 1942. Družabna članica.
- ŠTEV. 41 — Agnes Smole, 5385 Stanard Ave., Cleveland, O. Rojena 17. jan. 1891, pristopila 6. marca 1930, umrla 15. okt. 1942.
- ŠTEV. 41 — Josephine Toporis, 1415 E. 39th St., Cleveland, O. Rojena 3. jan. 1897, pristopila 1. jun. 1937, umrla 15. okt. 1942.
- ŠTEV. 89 — Susanna Turk, Granville, Ill. Rojena 15. sept. 1888, pristopila 5. jun. 1940, umrla 26. okt. 1942.
- ŠTEV. 97 — Mary Vidmar, RFD Box 28, Cairnbrook, Pa. Rojena 25. marca 1888, pristopila 10. marca 1940, umrla 2. sept. 1942.
- ŠTEV. 2 — Elizabeth Juzna, 1845 W. 21st Pl., Chicago, Ill., rojena 19. nov. 1880, pristopila aprila 1930, umrla 7. nov. 1942.
- ŠTEV. 6 — Mary Mehelik, Box 141, Barberton, O., rojena 13. nov. 1897, pristopila 26. junija 1935, umrla 1. dec. 1942.
- ŠTEV. 12 — Fannie Novak, 627 West Virginia St., Milwaukee, Wis., rojena 27. marca 1916, pristopila 6. marca 1939, umrla 13. nov. 1942.
- ŠTEV. 12 — Frances Zagar, 2641 N. 32nd St., Milwaukee, Wis., rojena 6. jan. 1893, pristopila 6. junija 1932, umrla 29. nov. 1942.
- ŠTEV. 14 — Mary Strekal, 21274 Arbor Ave., Cleveland, O., rojena 6. sept. 1887, pristopila 21. jan. 1930, umrla 18. nov. 1942.
- ŠTEV. 17 — Mary Hrlevich, 1419 S. 69th St., West Allis, Wis., rojena 25. marca 1885, pristopila 14. sept. 1934, umrla 27. okt. 1942.
- ŠTEV. 19 — Mary Horvat, 516 Hayes St., Eveleth, Minn., rojena 26. maja 1861, pristopila 12. nov. 1928, umrla 7. nov. 1942. Družabna članica.
- ŠTEV. 31 — Frances Germ, 18 S. Nebraska Ave., Gilbert, Minn., rojena 19. maja 1889, pristopila 8. avg. 1928, umrla 12. nov. 1942.
- ŠTEV. 32 — Jennie Tomsic, 884 E. 230th St., Cleveland, O., rojena 21. maja 1893, pristopila 2. aprila 1935, umrla 19. nov. 1942.
- ŠTEV. 49—Cecilia Bradac, 20974 Miller Ave., Cleveland, O., rojena 10. okt. 1894, pristopila 11. sept. 1931, umrla 11. nov. 1942.
- ŠTEV. 54 — Antonia Dolgan, Windham Township, O., rojena 17. jan. 1888, pristopila 5. maja 1936, umrla 3. nov. 1942.
- ŠTEV. 77 — Antonia Flore, 1469 High St., N. S. Pittsburgh, Pa., rojena 14. jan. 1904, pristopila 6. maja 1936, umrla 20. nov. 1942.

Bog jim daj večni mir in pokoj!

V mesecu decembru smo pridobile sedem novih članic. V Granville jih je dobila Mrs. Katarina Groznik pet novih članic. Želim, da predno bo kampanja končana, da jih dobimo še mnogo več. Matere, nagovorite svoje hčere, naj se vpišejo v Slovensko žensko zvezo in se zavedajmo, da bodo ostale Slovenke. (Bog vas usliši in blagoslovi z najlepšim uspehom.—A. N.)

Članice, prosim vas, kadar plačujete asesment, prinesite s seboj knjižico, da bo vse v redu.

Članicam in glavnim odbornicam po Ameriki voščim srečno in zadovoljno novo leto. Da bi bilo zmagojavno, vam želi Mary Meglich, tajnica.

POJASNILO UREDNIŠTVA

Kar se tiče dopisovalk za v Zarjo, naj pa velja sledeči red: Odložite se poslati dopis takoj isti dan po seji, potem bo gotovo red. Ako bodo seje v drugem tednu v mesecu, potem se bodo vršile od 8. naprej in to pomeni, da le v slučajih, kjer padejo le enkrat na leto dnevi na 14. bo izjema, da se sprejme dopis okrog 15. v mesecu. Za vse druge pa velja 12. v mesecu kot zadnji dan za dopise. Vaša točnost bo mnogo pomagala uredništvu in zapomnite si to, novice v naselbinah se največkrat pojavijo med sejami, torej ni vzroka, da bi morale čakati za sejo za dopis, le v slučajih, kadar se osvoji kakšne posebne sklepe je treba v javnost ž njimi, drugače pa dopis prav lahko pošljete tudi pred sejo, da bo na naših rokah vsaj do 12. v mesecu.

Ta mesec se je Nežika "mufala" na angleško stran 36. Prosimo obrnite. Uredništvo "Zarje."

Zbira Frances Sušel: NAŠA KUHINJA

Janeževi piškoti

Razstapi tri jajca, dodaj še šest žlic sladkorja, pol majhne žličke soli in vse skupaj dobro zvrkljaj. Prideni še štiri žlice kisle smetane, pol žlice stolčenega pa presejanega janeža, malo cimeta, nastrgane limonove lupinice in zopet mešaj še kakih pet minut. Nato takoj vmešaj toliko moke, da narediš mehko gladko testo. Testo naj stoji tri do pet ur, nakar ga razvaljaj in zreži v majhne oblike. Polagaj jih v vročo ne namazano pekačo. Pečica mora biti zgoraj in spodaj enako vroča.

Orehovi kruhki

Dve jajci dobro razstapi, dodaj kosček masla, štiri žlice sladkorja, štiri žlice goste smetane in vse dobro zmešaj. Prideni dve žlici zmletih orehov in toliko moke, da narediš mehko testo, iz katerega napravi majhne, okrogle kruhke. Vsakemu napravi v sredo malo udrtino, kamor vtakni cel izluščen oreh. Pekačo potresi z moko ter peci kruhke v precej vroči pečici.

Rožičeva potica

Testo naredi kakor za medeno potico. Nadev: Zribaj en funt rožičev (Johnny bread) in jih popari z vrelim mlekom. Dodaj še približno pol pajnta kisle ali toplene smetane, cimeta, klinčkov, drobno zrezane limonove lupine, dve žlici sladkorja in vse prav dobro zmešaj. Razvaljano testo namaži enakomerno, ga tesno zavij in deni v namazano posodo in naj se peče kot vsak drug kruh ali potica.

OFFICIAL ORGAN OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

YOUTH AND RECREATION BOARD

DISTRICT 1—Mrs. Albina Novak, 1135 E. 71st St., Cleveland, Ohio, president of Board
 DISTRICT 2—Miss Molly Sumic, 222—57th St., Pittsburgh, Pennsylvania
 DISTRICT 3—Mrs. Lillian Kozek, 2244 So. Wolcott Avenue, Chicago, Illinois
 DISTRICT 4—Mrs. Frances Marinshek, 438 Sheridan St., Ely, Minnesota
 DISTRICT 5—Mrs. Dorothy Meister, 332 Michigan Avenue, Pueblo, Colorado
 DIRECTOR OF JUNIOR DEPARTMENT—Mrs. Albina Uehlein, 1686 E. 32nd St., Lorain, Ohio

NEW YEAR'S MESSAGE

A Healthy and a Happy New Year to all!

A Happy New Year and Victory to our boys in the Army, Navy, Marine and Air groups. May God protect them and bring them home safely!

Undoubtedly, the New Year will bring us many disappointments. We are living in turbulent times. War will take away many a luxury, many a convenience, but we will gladly sacrifice in knowing they are necessary to the Victory for our country and her allies.

A little over a year ago, when our country was attacked, we said: "America's first duty is to defeat and to destroy the Axis powers and their partners in crime." This continues to be our first duty today!

In fulfilling this duty, we must exert every effort and make decisive contributions towards the accomplishment of this goal. Our members are fully aware of the vital stake in the outcome of the great struggle of civilization against barbarism.

Bonds

While our sons, brothers, fathers and sweethearts are in the armed forces serving in the front lines, we at home will gladly accept the obligation to render every possible service and aid to our government. We know that without victory for America, dictators will enslave mankind everywhere. Therefore, it is our duty to buy United States war bonds and stamps, and to buy them as often as we can. I appeal especially to the branches of our Union to invest all surplus funds in war bonds. Over fifty branches have reported thus far on their investments, but I am awaiting the report of forty others.

The Slovenian Women's Union is investing exclusively in United States war bonds, and was doing so long before Pearl Harbor. I am urging our branches and all our members to assure Victory to ourselves and to the peoples of the world by supporting our country in buying war bonds.

Convention

The sixth regular convention of the Slovenian Women's Union of America will be held this year in May in Pittsburgh, Pennsylvania. The delegates should be elected at the March meeting.

Campaign

Our annual membership campaign is in full swing. It is supervised by our editor, Mrs. Albina Novak, the members of the educational board, captains of our drill teams, directors of sport groups and singing clubs. With such an array of able leaders and workers, our campaign must be a success.

It is most gratifying to achieve something worthwhile, something out of the ordinary and something national in scope. The winner of this campaign will have real reason to feel proud; she will be awarded with the distinguished title of "Convention Queen of SZZ" at the convention next May. This is an honor worth striving for.

In anticipation, we salute the queen!

MARIE PRISLAND, President.

NOTES FROM HEADQUARTERS

Board of Directors meeting. The Executive committee and Board of Trustees will have the annual meeting and audit of books at the Headquarters on January 20, 1943. If

any branch has a report to submit, it should be mailed to the office of supreme secretary prior to this date.

Campaign. The membership drive now in force could be more inspiring if all the officers and members would create a bigger interest. Maybe the second half of the campaign term will be more enthusiastic. Here are some pointers on the application forms which are filled out for prospective members!

When a cadet of a drill team, member of a glee club, dramatic or any other club of our organization recommends a new member, she should see to it that her name appears on the application blank at the designated place, so that proper recognition be given to the worker in the campaign report published in *Zarja* every month.

I earnestly hope that every cadet or member of a sport or educational club will take an interest in this Pre-convention campaign. You are part of the committee in whom lies the responsibility of the current drive. It is the duty of everyone to do all possible to make this campaign successful. Manager of the campaign is Mrs. Albina Novak, our editor, who is the president of the Youth and Recreation Board. She is greatly interested in the outcome of this campaign and it behooves everyone of us to do our part.

To arouse more interest among the cadets, I promise to give an award to the cadet who secures the most new members from now to the close of the drive, which date is March 31, 1943. You should begin to work at once and thereby help in making this Pre-convention campaign a very successful one.

Secretaries. There is an available stock of bound books for the secretary and treasurer which are very appropriate in handling the records properly. One book costs \$2.50 and the set of two is \$4.00. These books would cost much more if we were to reorder them at this time. We are very fortunate in being able to accommodate our officers with these books. Order the books at once and remit for them when sending your next monthly report.

JOSEPHINE ERJAVEC.

IMPORTANT DATA ON THE PRE-CONVENTION CAMPAIGN

We're beginning a New Year and also the second half of our Pre-convention campaign period in which we hope to reach the goal that has been set thus far for the annual membership drives. As things look at this time, we'll have to work mighty hard to reach the number of a thousand new members. Of course, this does seem almost impossible, but it is probable if the usual workers and the educational committees with its wonderful sub-committee get into action.

As you know, the president of the Educational committee is your editor and at no time was she more interested in satisfactory campaign results as at this particular time.

No matter how poor a showing we made during the first half of the campaign, we can really do big things in three months, providing we really make up our minds to get busy.

An urgent appeal is made to all the captains of the drill teams and also the leaders in the various sports and singing dramatic and other clubs which exist among our branches, that every one of you would try and instill as much enthusiasm in your particular group as possible. Alone we can do very little but if we put our shoulders to the wheel, there

is no reason in the world, why we couldn't meet results of previous campaigns.

Who'll Be SZZ Queen"?

Every loyal member is interested in the outcome of this Campaign and also in the person who'll be crowned "SZZ Queen" during the Coronation ceremony at the coming National Convention which will be held in Pittsburgh, Pa., in the month of May. This recognition will be bestowed on the worker who secures the most new members during the present drive. She will have all traveling expenses paid and besides receive many beautiful gifts. The six workers next in line will be recognized as "SZZ Princesses" and they, too, will receive many lovely gifts. These are the grandest honors our Union gives to its loyal workers.

Individual awards to the members are as follows: for every three new members each worker will receive the lovely Emblem pin and for five new members a cash award of two dollars. This award will be given for every additional five new members.

The first award to the winning branch will be a beautiful trophy and ten dollars in cash. Second award is \$7.50

and third award is five dollars in cash or a charter.

Two members of the Juvenile division count for one adult member in the distribution of awards. All awards are based on adult members.

The membership campaign closes March 31, 1943. Only three months remaining. Please try your best to secure as many new members as possible.

We accept girls into the Juvenile division from 4 to 18 years of age and the dues are only ten cents per month. In the adult division we accept applicants from 14 to 55 years of age and the dues are 25 cents per month. This includes the monthly publication "Zarja." Only members of the adult division get "Zarja."

In case of death of a member either in the juvenile or adult division, a funeral benefit up to one hundred dollars will be paid.

Here's hoping we'll make up in the month of January for the time we lost during the first three months of the campaign.

In behalf of the campaign committee, I wish every worker a Prosperous New Year!

A. NOVAK.

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

No. 1, Sheboygan, Wis.—Happy New Year to all! At our annual meeting it was decided to change the date of our meetings which hereafter will be held every second Tuesday of each month. Our next meeting will be January 12th.

An invitation was extended by the president to all the members and their friends to attend our "Domaća zabava" at the Standard Hall December 26th.

We donated \$5.00 towards the Christmas flowers for the altars in our church.

Mrs. Anna Modez, president of the Mid-West Bowling League gave a report on the coming bowling tournament which will be held in Milwaukee.

The following members were elected to office for 1943: Mrs. Anna Zavrl, president; Mrs. Mary Godez, vice-president; Mrs. Christine Rupnik, secretary; Margaret Fischer, treasurer; Mrs. Marie Priland, Miss Mary Erzen, Mrs. Anna Golichnik, trustees; Mrs. Ursula Marver, sentinel. For librarian was chosen Mrs. Anna Golichnik, assistant Miss Mary Erzen. Representatives for local JPO-SS Branch 4, are Mrs. Anna Modez and Mrs. Anna Zavrl.

Beginning January 1st, any sick member who has been with the branch for one year and is under doctor's care for two weeks or more, is entitled to three months free assessment once a year. This also applies to confinement cases.

The secretary appealed to all the members to pay their dues promptly. Names of those members who leave our branch without paying their assessments up to date, will be read at every annual meeting by the secretary.

Our branch has 45 Red Cross workers of whom many were honored with Red Cross emblems.

This year I will add social items with the monthly reports of our meetings. As I can't possibly cover all the social news I would appreciate if the members would give me "scoops" on blessed events, parties and etc.

Congratulations to Mr. and Mrs. John Udovich Jr. who are the proud parents of a girl. We know how delighted they and their relatives must be as "girls"

are very rare in the Udovich families.

We were very glad to see our vice-president Mrs. Mary Godez at the meeting and looking well after her recent illness.

Miss Ann Braeger who is one of our young members has enlisted in the U. S. Navy—the WAVES.

All the members join with me in wishing her success and good health in this new field. We are proud of Ann who is the first girl in our parish and branch to volunteer her services to the Navy of United States.

MARGARET FISCHER.

No. 10, Cleveland, O.—With the coming of the New Year our thoughts turn to beginnings, not ends; everything begins with the New Year—hopes of it being better than the last, regrets at our increasing age, inspiration and renewed ambitions to achieve more than we had the previous year, and resolutions to mend our ways; but with all our hopes and resolutions nearly every year follows closely the pattern of the previous one and our lives are lived much the same as always.

With this New Year with our country at war let us pray for Divine guidance to lead us on to victory.

At our annual meeting for the election of officers the following were elected:

President, Mary Troha; vice president, Margaret Jeric; secretary, Alice Sluga; treasurer, Josephine Sustarsic; auditors, Rose Miklich, Elsie Batick and Jean Planisek; sergeant-at-arms, Josephine Rogelj; reporters, Frances Susel, Angela Glavan and Alice Kumel; chairman of the flower committee, Alice Boitz; captain, Frances Susel; lieutenant, Alice Boitz.

Due to the limited time I have to spare for team activities the team has decided that instead of electing a new captain, as I had requested, to elect, rather, an active lieutenant to take my place when I am unable to attend drill practice.

I am very grateful for the team's cooperation and trust and even more grateful for acquiring such an able lieutenant as Alice Boitz.

I extend my wishes for a very Happy New Year to all.

FRANCES SUSEL, captain.

No. 13, San Francisco, Cal.—Our meetings will be held every second Thursday of the month and we are looking forward to better attendance. Monthly dues should also be paid on time. Some of the members have to be continuously reminded to pay and that gives me a lot of worry because the dues must be paid by the 15th of the month in order to mail same to the Headquarters on time. In the future, any member who does not pay her dues at least every two months she will be suspended the third month. Please come to the January meeting and pay up and we'll all be happy!

I have the Slovenian song books on hand. These books are very practical and also educational and the cost is only 35 cents per book. Come to the meeting for your copy. Wishing every one a Happy New Year!

LINA MARINCICH, secretary.

No. 16, So. Chicago, Ill.—Our last meeting was really something to talk about. The attendance was very good and therefore we were able to accomplish very much. The main topic of the meeting was the blessing of the new uniforms and staffs to be held on January 24, 1943. This will take place at the 11:30 o'clock Mass at St. George's Church. After the Mass there will be a banquet and program in the Church Hall. Pauline Spretnak has been elected as publicity chairman and Pauline Kete is in charge of the entertainment. Tickets may now be purchased from the cadets.

After the meeting refreshments were served by our most generous president Katie Triller. She made her very delicious and famous "Koločki" and "Fiance" and also served coffee with sugar. It really was swell and we thank her loads.

Again we must say that we were sorry to hear we were losing another cadet. She is Edna Triller and is now in training in the Women's Army Auxiliary Corp, in Daytona Beach, Florida.

Edna has been a very active member in our Branch and we only hope that this war will soon come to an end so that she will be with us again. Beside being a cadet she is also on the bowling team, and bowled at the tournament in LaSalle. It was through her hard work last June as publicity chairman that we were able to have such a successful affair. Another job she held was trustee. Not only was she active in the S. W. U. but Edna was also an instructor in the Red Cross. She was the Block Captain in her Civilian Defense Zone and very recently held a successful dedication. So it is very evident that Edna is going to be missed, not only by the cadets but by her community. We wish her all the luck and success in the army and we are proud to say she is the first Slovenian girl from our Parish to enlist.

We were sorry to hear that our member Mrs. Hanna Kocka passed away and we extend deepest sympathy to those dear to her. She is the sister of Mrs. Agnes Mahovich.

The cadets made another appearance at the Flag Dedication of our cadet Pauline Kete on November 22nd. It will be long remembered as the coldest day, but nevertheless we enjoyed it.

Three new cadets who have joined our drill team are Ann Kete, Phyliss Vidivic and Rose Kure. We are happy to have them with us and know they are going to enjoy being a cadet.

The cadets wish to thank our member Mrs. Antonia Yaki for the beautiful hand-made pillow cases. Her interest in our drill team is greatly appreciated by each cadet. Thanks ever so much Mrs. Yaki.

Hoping to see you all on that very important day of January 24, I am,
GLADYS K. BUCK, secretary.

No. 16 Cadets Invite You!

So, Chicago, Ill. — On the 24th of January, the Cadets of Branch 16 are again looking forward to a big day. We are now preparing for the blessing of our new uniforms and staffs, at the 11:30 Mass at Saint George's Church.

Immediately afterward, a banquet and program will be held in the Church hall. The banquet again is in charge of our well-known cook, Katie Triller. The program is under the direction of Pauline Kete, and she assures us that the short play the girls are now rehearsing a long time to come. All plans are well and you will remember for under way despite the fact that some of the girls are working overtime in defense plants.

To all officers and members of neighboring branches we extend a cordial invitation and assure all of a good time.

We bid farewell to Miss Edna Triller, a former cadet, who recently flew to Daytona Beach, Florida, where she is now stationed with the WAAC'S. Beside being very active with the drill team, Edna has been with the bowling team and competed in the tournament, in La Salle last year. Congratulations, Edna, we all wish you luck in your new venture and hope to welcome you back after the war. With your training you will make a fine authority on drill-work.

We welcome Ann Kete, a new recruit,

to our drill team.

Our team, which is also known as the "Singing Cadets," would like to take the opportunity to thank Mrs. Albina Novak and the staff who compiled the Slovenian songbook "Zapojmo." We are planning to use it in our choral work.

In closing we ask the cadets of Branch 16 to co-operate in every possible way, to make this affair successful, so that the debt on our new uniforms can be alleviated. Please remember to attend meetings and drill practices regularly.

CADET PAULINE SPRETNJAK.

Congratulations No. 16 Cadets!

Every time, one of our new drill teams makes a debut, it is one of the most wonderful occasions for me to witness and I believe my thrill surpasses even that of the individuals directly connected with the group. The reason for this excitement of mine, is no doubt the great interest that I have in every one of the drill teams of our Union. Thus far, I have closely followed the instituting of every one of our drill teams and with some I had the close contact of choosing the style, color and everything else that goes with the uniform. Therefore, it makes me feel like one of the group whenever I see the cadets on parade.

The No. 16 South Chicago Cadets were on my mind ever since we met last July and decided on the uniform and I was very anxious to see them actually worn by the cadets. Well, I had the pleasant privilege on Sunday, November 8th in Joliet at the magnificent ceremony planned by the No. 20—1942 Honor Cadets. Perhaps I wouldn't do justice to a description of the uniforms without the illustration, so I'll not attempt the job but will ask the readers to bear with me until next month when the picture of this team will appear.

For the time being I'll only say: No. 16 Cadets you looked lovely! Everyone paid the highest compliments on your spectacular appearance and I hope you will always make as good a showing as you did the first time, I witnessed you on parade!

God bless you! ALBINA NOVAK.

GRAND AFFAIR ON JANUARY 24!

The No. 16 Cadets will have one of the most spectacular events in their history on Sunday, January 24. It is hoped that success will reward the many sacrifices and efforts made by the officers and cadets.

Bowling is every Tuesday at the Y. W. C. A. Get in shape for the tournament which will be around before we know it. Several of the cadets are also bowlerettes.

The cadets of No. 16 are known as the most active group in South Chicago! Cadet Mary Slobodnik will be missed by all. She left for Dayton, O., where she is now employed in a Civil Service position.

On August 6, 1942, I enlisted into the WAAC. I was accepted and notified to report for duty on December 14, 1942, at Daytona Beach, Florida. So until after the war, I'll say good-bye to No. 16 Cadets. It was grand being with you.

Don't forget to make the affair on January 24, 1943, one of the biggest celebrations in the history of our organization.

EDNA TRILLER.

GOOD LUCK, EDNA!

We wish the best of luck to Miss Edna Triller who is now in the WAAC. We know she'll do honor to the women's corps and the country she is serving so nobly. God bless you!—A. Novak.

No. 17, West Allis, Wis.—Our annual meeting was well attended and the officers re-elected. The meetings will be held every second Sunday of the month at St. Mary's Church hall. Please attend regularly. All members absent from December meeting must pay a 25 cents fine.

Our Victory Cadet drill team will hold a pillow case party on January 17, at 8 p. m. at the Church hall. Members and friends, please attend.

It was decided that every member get a book for which gifts will be received on March 14, 1943. At that time we will exchange 10 cent gifts. We hope all members co-operate.

A Happy and Prosperous New Year!
MARIE FLORYAN, secretary.

No. 20, Joliet, Ill. (continuation)

And then in the Joliet Evening Herald-News, Monday, November 9, we read:

HONOR CADETS WHO CAPTURED DRILL TITLE

Joliet paid tribute yesterday to the national championship Slovenian Women's Cadets, Branch No. 20, which took the highest honors at the national competition in Cleveland this year. Yesterday's celebration was marked by a parade, dedication of the Flag and a dinner in which tribute was paid by civic and organization leaders to the young women for their victory.

A parade in the morning was a colorful feature. Lt. Ralph R. Maloney, U. S. N., was marshal of the parade and John L. Jevitz was marshal of the day.

The Joliet High School band, directed by A. R. McAllister, R. O. T. C. units, the Veterans of Foreign Wars, the American Legion, the Boy Scouts, St. Joseph's School band and high officials of the city and the national and local Slovenian societies took part in the parade.

Flag Is Blessed

At 11 o'clock a solemn high mass was celebrated in St. Joseph's Church with blessing of the American Flag and the cadet staffs by the Rev. M. J. Butala, pastor of St. Joseph's Church. The Rev. Father Butala celebrated the high mass, assisted by the Rev. George Kuzma and the Rev. Alexander Urankar, of Lemont. The Rev. Father Alexander gave the dedicatory sermon.

An interesting and varied program was presented at the dinner which was served in St. Joseph's hall at 1 o'clock. The address of welcome was given by Cadet President Isabelle Musich and Mrs. Josephine Erjavec, Supreme secretary of the S. W. U. A., acted as toastmistress.

High praise was given the cadets by Mrs. Marie Priland, of Sheboygan,

Wis., Supreme president of the S. W. U. A. "This organization has brought great fame to your city and we are all very proud of it," Mrs. Prislund said.

Jones Praises Cadets

Mayor George T. Jones pointed out that the championship won by the Cadets was an indication of the team work which has marked this community in everything it has done. He said the Cadets won the championship because they had worked hard and he extended to them the congratulations of the entire community.

Director McAllister, of the high school band, praised the girls and also paid tribute to Fred Pearson, the drillmaster of the Cadet Corps.

Joseph Zalar, supreme secretary of K. S. K. J., added his word of praise to the cadets. Other talks were made by Mrs. Emma Planinsek, president of Branch No. 20, the Rev. Father Butala, William R. McCabe, the Rev. Father Kuzma, Vincent Cankar, of Chicago, Lt. Maloney, Mr. Jevitz, Mrs. Josephine Muster, supreme treasurer S. W. U. A., Andrew Hochevar, president of the Holy Name Society, Frank J. Wedic, Gale Hufford, superintendent of city schools, John F. Lux (incidentally, he is the publisher of the Joliet Herald-News), and by representatives of fraternal societies.

An extensive musical and entertainment program was given. Music was furnished by the American Arts club orchestra, directed by Prof. Edward Dorazil.

Entertainment numbers were given by Lillian Bebar, Virginia Bebar, Mildred Gregorcich, Rosemary Horvatin, Theresa Mikolic, Evelyn Mutz, Albina Potochnic, Mary Ann Kostelz, Eileen Ferkol, Marion Metesh, Sylvia Metesh, Gloria Ann Papesh, Bernadine and Marie Vranicar, Mildred Erjavec, Isabelle Musich, Agnes Schmidberger, Helen Zadel, Joan Setina, Delores and Florence Zupancich, Henrietta Brunskol, Mrs. Frances Rogina, Theresa Metesh, Bobby Nemanich.

Awards were presented to the members of the Cadet corps by Mrs. Albina Novak, Editor of "The Dawn" of Cleveland, Ohio.

A gift in behalf of the Cadet Corps was presented to Miss Josephine Mahkovec, who is captain of the cadets. Other officers of the cadets are Isabelle Musich, president; Marie Popek, vice-president; Jean Gombac, secretary; Bernice Kuzma, treasurer; Olga Erjavec, reporter; Frances Ancel, American Flag bearer; John Muster, cadet banner carrier; Jonita Erjavec and Irene Planinsek, mascots.

The officers of Branch No. 20 are Mrs. Emma Planinsek, president; Mrs. Anna Korevec, vice-president; Mrs. Joseph E. Muster, secretary; Mrs. Anna Stukel, recording secretary; Mrs. Anton Terlep, treasurer; Olga Erjavec, Mrs. Jennie Benedict, Mrs. Elizabeth Kastelic, trustees; Mrs. Mary Kunstek, sentinel. The Rev. Father Butala, spiritual director.

That in brief was our American Flag and cadet staffs dedication and our championship celebration. But the papers did forget to mention that the weather was perfect, that the bells were rung most harmoniously by Mr. John Riffle and Mr. John Russ and that the

Branch No. 16 cadets in their new navy blue and white uniforms and the Veterans of Foreign Wars Cadets of Joliet also participated in the parade.

Also not mentioned in the Herald-News was the presentation of the cadet staffs by our Commander-in-chief Mrs. Marie Prislund during the first part of the Mass, the receiving of the Holy Eucharist by the cadets, thirty-five in uniform and six in formals and the exquisite singing during the Mass by the St. Joseph's church choir, directed by Prof. Anthony Rozman.

The names of military sponsors, mother and father, brother and sister, godmother and godfather, godparents, aunts and uncles (cadets' folks), matrons of honor and maids of honor will be listed in next month's Zarja.

During the banquet program Mrs. Marie Prislund presented Captain Jo Mahkovec with a lovely gift.

The choral groups partaking in the program were the Branch No. 16 cadets from South Chicago, the Rockdale members, directed by Mrs. Jennie Sprengel, and the Joliet members, directed by Prof. Rozman.

Youth, middle age, old age and a maid were superbly enacted by Agnes Schmidberger, Isabelle Musich, Helen Zadel and Mildred Erjavec, respectively, in an odd, cute and comical one-act playlet. Four tableaux were also presented which told the story of the three states of Jugoslavia, Slovenia, Serbia and Croatia, and their trust in God and their hope "in our great United States."

With the presence of our Commander-in-chief Mrs. Marie Prislund and our Colonel Mrs. Albina Novak in their uniforms it gave our affair a military distinction unseen before in the Union's cadet celebrations. To them as well as to so many other individuals, we cadets are most grateful for the assistance and cooperation given us in making our affair so beautiful, solemn, impressive, entertaining and successful. This cadet affair, I am sure, will linger in our memories above all else for many years to come.

After the banquet was over, Colonel Albina Novak went on stage to obtain a better view of the flag. While very intent in her occupation, the cadets surprisingly surrounded her, sang "Happy Birthday" and presented her with a gift.

The sponsor and patron committees are especially grateful to Agnes Schmidberger and Helen Zadel for their willingness in typing "stacks" of letters.

OLGA ERJAVEC.

No. 20, Joliet, Ill.—A most happy and peaceful New Year to you! This is the wish we extend to each other and then we cautiously open the door to a New Year. A year shrouded in darkness, mystery, uncertainty, a year of much sacrifice, of unselfish love for our fellowmen and of hopefulness for a peaceful future. But we enter this New Year with with courageous steps because we walk hand in hand with Divine Guidance.

The singing of a variety of Slovenian Songs was the principal form of entertainment at a party given in Trojan's Hall November 29 in honor of all the workers who aided us in making our

celebration so wonderfully successful. Also included in that Sunday afternoon program was a luncheon and dancing. From all appearances everyone had an enjoyable time. The cadets are grateful to No. 20 for sponsoring this party, to Mrs. Emma Planinsek, president of the branch for her management, to Mrs. Caroline Gregorcich and cadets Isabelle Musich, Marie Terlep, Bertha Planinsek and Mildred Mikolic for their assistance.

Whether it was fried chicken, roast beef or chicken ala king, it was all very delicious at the dinner given in the Woodruff Hotel, December 1, in honor of every cadet and in memory of our successful victory celebration, November 8. After-dinner speeches and toasts were given by the guests which included Mrs. Josephine Erjavec, supreme secretary; Mrs. Emma Planinsek, president; Mrs. Anton Terlep, treasurer; Isabelle Musich, cadet president, and Jo Mahkovec, captain; Mr. Fred Pearson, drillmaster; Mr. John L. Jevitz; Mr. LeRoy Tezak, Herald-News carrier; Mrs. Earl Barr, WCLS reporter, and Mr. Joseph Avsec of the West Side Printing Co. Mr. Avsec, a most considerate and warm friend of the cadets, surprisingly presented each cadet with a lovely red carnation. Mr. LeRoy Tezak was honored at the dinner since he sold the largest amount of U. S. War Savings Stamps in a drive sponsored by the Herald-News.

Gifts of appreciation were presented from the cadets to Mr. John L. Jevitz, Mr. Fred Pearson and President Isabelle Musich.

Awards for distinguished service in the patron and ticket drives were conferred by Mrs. Josephine Erjavec. These awards were promised by Mrs. Erjavec at the beginning of our preparations for our affair. Marie Terlep, first place individual winner in both drives, brought in \$34.65 for tickets and \$68 in patrons. Second, third, fourth and fifth place winners are Bertha Planinsek with \$32.50; Jo Mahkovec, \$32.25; Isabelle Musich, \$30.30, and Mildred Mikolic, \$21.75. The two sisters who brought in \$29.70 for tickets and \$128 in patrons are Mildred and Olga Erjavec.

In the presence of our newly dedicated flag, the singing of "God Bless America," led by Mrs. Earl Barr, concluded a lovely and enjoyable evening.

I'm sure that many of the "Zarja" readers, who have been watching our affairs closely, are anxious to know what profits our Victory Celebration netted. Well, here is the complete report:

INCOME	
Sponsors	\$723.10
Patrons	538.00
Banquet Tickets.....	290.45
Miscellaneous	174.50
	<u>\$1,726.05</u>
EXPENSES	561.99

PROFIT

Before Father Time closed his books for 1942, he inserted two final events in a book titled, Joliet Cadets. On December 22, a Christmas party was held in Trojan's Hall for the cadets and their mothers. And on December 29, the cadets held their annual meeting, where a complete report of the

profits was given and elections followed. Who's who of the officers for the New Year and details of the above two events will be related to you in the next report.

On January 20, we, the cadets of the Slovenian Women's Union of Branch No. 20, will be five years old. Of the original twenty-two, eleven remain to carry on with thirty-six loyal, hard-working cadets. Happy birthday, everybody!

Looking forward to a new year of co-operation, friendship and a series of successful, exciting and enjoyable cadet affairs, I remain as ever your cadet reporter,

OLGA ERJAVEC.

THANK YOU, JOLIET!

Sunday, November 8th, will remain a long time in my memory as well as the many ways of hospitality which were shown to me in such a generous way by my Joliet friends. I must be brief this time because of space, but I do want you to know that my appreciation is very extensive and I'll forever remain your grateful and loyal servant. To the Cadets: thanks a million for the useful gift (a leather portfolio).

Very sincerely,

AL. NOVAK.

No. 20 Cadets Thank You!

I want to take this opportunity to extend a sincere "Thank You" to the chairmen of the various committees who had so ably helped to make our program a success. They are as follows: Jo Mahkovec, sponsors; Mildred Erjavec, patrons; Mildred Mikolic, banquet; Marie Terlep, banquet tickets; Jean Gombac and Bernice Kuzma, donations; Irene Korevec, decorations; Lillian and Lucille Brulc, posters; Olga Erjavec and Anne Kunich, publicity.

And now, in behalf of my committee and myself, I want to publicly thank and mention the following who through their own efforts made our VICTORY CELEBRATION even more glorious: To those who honored us with their presence at the Banquet, namely: Mayor and Mrs. George T. Jones of Joliet; Mr. John F. Lux, editor of the Joliet Herald-News; Mr. William R. McCabe, editor of the Spectator and personal friend of the cadets; Mr. A. R. McAllister, director of Joliet Township High School Championship Band; Lieut. Ralph R. Maloney, U. S. N. and Marshal of parade; Dr. Leonard B. Wheat, Supt. of the Joliet Township High School; Capt. Charles Shure, of the R. O. T. C.; Dr. Gale Hufford, Supt. of Joliet City Schools; also, Mrs. Marie Prislant, Mrs. Albina Novak, Mrs. Emma Shimkus and Mrs. Mary Tomazin, all out-of-town supreme officers of the Slovenian Women's Union of America; the Reverend Fathers Butala and Kuzma of Joliet and Alexander Urankar of Lemont; the following representatives of various societies—Mr. Joseph Zalar, Supreme Secretary K. S. K. J.; Mr. Vincent Cankar, Supreme President S. N. P. J.; Mr. Frank J. Wedic, Supreme Secretary D. S. D., and Mr. Andrew Hochevar, President of Men's Holy Name Society; and not to be forgotten are our own Branch President, Mrs. Emma Planinsek, and the two Supreme Officers of Joliet, Mrs.

Josephine Muster and Mrs. Josephine Erjavec, who also acted as Toastmistress of the Banquet. The program during the Banquet was beautiful. I wish to thank all who participated.

The parade was made colorful with the presence of the Joliet Township School Championship Band, the R. O. T. C. Military Unit, the Slovenian Women's Union No. 16 Cadets of South Chicago, Ill.; the Veterans of Foreign Wars Cadets, Joliet; the St. Joseph's Boy Scouts, Troop No. 39; the S. W. U. Juniors No. 20, Joliet, and the St. Joseph's School Band.

Next to be thanked are the fathers and mothers of the Flag, Mr. Simon Setina and Mrs. Emma Planinsek; the brother and sister, Mr. and Mrs. Anthony F. Golobitsh; godfather and godmother, Mr. and Mrs. Joseph Erjavec; and to all those who acted as godparents, uncles and aunts, matrons and maids of honor, and all others who had so generously contributed.

The following who donated their cars for the parade: Mr. Michael Radakovich, Mr. John Adamich, and Mrs. Frank Konda.

A special word of recognition to Mrs. Mary Palesko, who was head of the kitchen, and all the faithful members who so ably aided her. Thanks also to the waitresses who tried their best to serve such an unusual crowd of people; also the bartenders, ushers, boys who worked in the checkroom, and last but not least, Mr. Edward Ancel, our Branch No. 20 Cadet Reporter's boy friend who did more than his share for our celebration.

A personal note of thanks we must extend to Mr. John L. Jevitz, father of our Cadet member, Dorothy Jevitz. Mr. Jevitz seems to take such pride in helping our drill team. I'm sure we all agree that his being appointed marshal of the day made our entire program "different" from anything, we've ever had in Joliet.

And way, way down at the bottom of our list to be thanked we have our most competent drill master, Mr. Fred Pearson. This spot we reserved especially for him; not because he is least important, on the contrary we think he is most important, because if he had not worked so faithfully and untiringly with us for weeks and weeks before we left for Cleveland, we would not have received the distinction as "the Honor Cadets of 1942." So, Mr. Pearson, we saved this space to tell you that your leadership will ever remain in the minds of the Cadets and their well-wishers and you are the one very much responsible for their being the SLOVENIAN WOMEN'S UNION NATIONAL CHAMPIONSHIP HONOR CADETS OF 1942 in Joliet. Gratefully,

ISABELLE MUSICH,

General Chairman, Cadet President.

P. S.—I wish to beg pardon of anyone I may have unintentionally omitted.

Supreme Officers' Birthdays

Mrs. Agatha Dezman celebrates her birthday on January 1 and Mrs. Emma Shimkus on January 15. Many happy returns of the day!

To the "1942 Honor Cadets" ... by a father ...

Last August 29th in a colorful contest day at Cleveland, Ohio, our Joliet Slovenian Women's Union No. 20 Cadets emerged victorious and brought back to their home town—Joliet, the City of Champions—another title: "The Slovenian Women's Union—'Champion and Honor Cadets of 1942!'"—another honor for our St. Joseph's Parish, for the Slovenes of Joliet and the entire community. The news being received with the highest enthusiasm, acclaim and approval, as they had on many previous occasions exhibited their excellent marching ability.

Mr. John L. Jevitz

Monday, Aug. 31st following the day of the Cleveland (a great city) meet and after the "good news" was already pretty much circulated—you could hear and observe the hustling and bustling commuters, the crowded loop building elevators, the early shoppers, the throngs in the munition plants and other industries, the usually morning chat of the (wash day of course) neighbors, the grocer to the early customer as well as the early patrons at the "hard" refreshment dispensary—all happily passing on the latest FLASH—"The Cadets won another Championship for Joliet. Hurrah! Hurrah! Hurrah! . . . and then officially announced by the local radio station and the daily newspaper:—"SLOVENE CADETS WIN NATIONAL TITLE and ANOTHER CHAMPIONSHIP FOR JOLIET!"

Fortunately, the inspiration of this fine achievement over which all rejoiced—is sufficient reason to enable praise to come from the heart rather than the head, so if I do not present it with all the logic of Daniel Webster, you will at least know that I am sincerely proud of what has been done by the members of your organization and if I can have the privilege of bespeaking that pride through this medium, I shall have accomplished my purpose.

To many of you, it may seem that I am occupying a unique position in

writing this article, and when I say it is unique I can do so without egotism, because whatever credit I may take from it is due to my daughter rather than to myself. Being the father of a member of the team which secured such honors for Joliet, and, naturally, when you permit a father or parent to remark or write about anything successful in which his son or daughter has been engaged, you can imagine my proud feeling and position. Indeed, we parents are proud of the Cadets!

When we stop to realize that for the first time in the history of this competition the award for the championship has been wrested from the great State of Ohio, we can realize that these fine girls have achieved something more than an ordinary victory. Their achievement had given us a focal-point around which we built our Championship Celebration of Sunday, Nov. 8th and has added glory and inspiration to the flag ceremonies which in itself touches our hearts more deeply than usual by reason of the conflict in which we are now engaged, and the stake which we all have in it's outcome. The part that women are playing in this conflict grows more and more important and more and more apparent each day and with the WAACS and the WAVES we have a clearer picture than ever, of the very definite part which women can play in a war effort.

Without in any way disparaging either of those fine groups, I think we all know that the women who are not fortunate enough to participate in this more colorful side of the effort are doing as big and as fine a job here at home. Many members of the Slovenian Women's Union—Cadets—are mothers, wives or sweethearts of the boys who are serving on the sands of Egypt, near the blue waters of the South Pacific, on the frozen slopes of Iceland and in the many camps of our own country, and the fine moral courage which they show, no doubt has it's greatest motivation in their love and respect for you. So you see, just by being present and participating in such events as a flag unveiling you accomplish one great purpose, and the cheer and encouragement which you give these boys multiplies it one-hundred fold.

Not satisfied with this, our women are engaging in industry, engaging in acts of mercy through the Red Cross, are the backbone of our war drives for funds to carry out this great effort, and are examples of discipline from which we men can well take a lesson. The Cadets who have brought such an honor to our community are a fine example of that discipline, because their very effort is based on team work, on adapting themselves to their co-workers' efforts, and on so submerging their own wishes and desires that as one whole team they can produce the perfect effect.

That is what we are proud of. That is the reason I can boast about having a daughter in the group and enjoy my pride to the utmost . . . and of course sharing it with her mother. Certainly you will permit me that participation in your accomplishment.

Day after day we are reminded that we are in a war. The flag which the Cadets, relatives and a wealth of friends with impressive ceremonies dedicated on November 8, 1942 was a symbol of united effort. It was one of the many flags that symbolize for all the united nations their hope that eventually a peace may be achieved which can mean that everyone of those flags will in the future wave over a free land of liberty loving people whose fine accomplishments in victory were not for themselves, but primarily that these girls—our Cadets as they grow into womanhood and assume the duties of directing and building fine homes—shall be permitted to do it in a country where no shackles are imposed upon their children and their children's children.

This is a day in the midst of uncertainty and disillusionment, devoted to promising ourselves that, however gloomy the outlook, we have a symbol around which we can rally; we have women of whom we can be proud and there will be VICTORY which will make them and our country secure for the future!

Again, Congratulations to the "Honor Cadets of 1942!"

JOHN L. JEVITZ.

No. 23, Ely, Minn.—All members are kindly requested to pay the dues in arrears. Members who will continue to overlook their duty in this respect will be suspended and that will not be anybody else's fault but your own. The secretary will be grateful for your cooperation, but please do not expect her to come collecting because that's too much work. Every member should pay on time. Please! Yours truly,
BARBARA ROSANDICH, sec'y.

No. 25, Cleveland, O.—Our last meeting was held at the home of President Jean Paik. Many new plans for the new year were discussed. Elections will take place at the next meeting. We missed cadets Ann Garvas, Mary Hrovat and Mary Bunjevic. We wish to thank Jean for her generous hospitality and the delicious lunch she served us after the meeting.

An enjoyable time was had at our annual Christmas party. Main event of the evening was the gift exchange.

Our heartiest wishes for a very happy birthday go to Cadet Mary Hrovat, who will celebrate it on January 18. Here's hoping she'll have many happy and lucky future years.

Have you approached your friends about joining our drill team? What do you say we double the number of our team in the coming year. I'm sure, if everyone co-operates, this can be accomplished.

Until the next time, here's wishing everyone loads of success and happiness in the New Year.

NEWSY.

A Card of Thanks

I wish to express my thanks to the members of No. 27, North Braddock, Pa., for the beautiful bouquet of flowers I received while in the hospital for an appendectomy. Special thanks to Mrs. Tomasic, our president, and Mrs. Rednak and Mrs. Anzlovar for visiting

me in the hospital. Again, thanks to all!

ANN ZIMMERMAN.

No. 46, St. Louis, Mo.—Our December meeting was very well attended. Results of elections are as follows: Theresa Gabrian, president; Elsa Susin, vice president; Rose Lucas, secretary; Helen Skoff, treasurer; Mary Petrovic, Mary Yakapovic and Margaret Dolenz, trustees. Congratulations to all! Thanks are expressed to our officers for their untiring efforts in 1942.

Congratulations are also extended to Mrs. Prebil on her good fortune in getting the nice award. Thanks to all the members and friends who so faithfully assisted to make this affair a success.

Mrs. Franko is convalescing at her home and we are glad to hear her health is improving. We hope she'll soon attend our meetings.

Members! This is news! A party at the next meeting! Remember your birthday pennies, well, here they'll come to use. Be sure to attend! The birthday fund will be continued in the coming year, so let's start saving.

Wishing everyone a Prosperous and Happy New Year!

MARY MOENIGMAN, Reporter.

No. 57, Niles, O.—At our annual meeting the following officers were elected for 1943: Mrs. Johanna Prinz, president; Mrs. Theresa Racher, vice-president; Margaret Mollica, secretary; Mary Strah, treasurer; Margaret Mollice, recording secretary and reporter; Elizabeth Logar, Mary Shirkman and Mrs. Opalka, auditors. Plans were completed for the Christmas party held on December 13. More news about this affair in next edition.

A daughter was born to Mrs. Antoinette Dorchack in November. Congratulations! Members, please take notice: In the future meetings will be held on the second Tuesday of the month. The next meeting will be on January 12, at 7:30 p. m. in the Midway Tavern club rooms, 749 Belmont Avenue. Please come as we have important business to discuss. Maybe we can start the New Year with at least more than fifteen members attending, or can we? How about it?

M. MOLLICA.

No. 32, Euclid, O.—Well, here it is, another New Year. Now that all the celebrating is over with, everyone can settle down to work again. The last few meetings have not been attended as well as they should have been. It's true the weather is cold, but isn't it possible to sacrifice just an hour or two twice a month?

Several new members have joined our drill team. They are: Mildred Stopar, Ella Praznovsky and Betty Gall. Welcome, girls! I hope you'll find much happiness among our group as I have.

At a recent meeting, we elected the following officers: Elsie Weber, president; Dorothy Lokar, secretary and reporter; Dorothy Weber, treasurer; Irene Jazbec, captain.

Our former captain, Josephine Jamnik, enlisted in the W. A. A. C. and likes it very much. At the present time

she is at Des Moines, Iowa, where she completed her basic training. Good luck, Jo, keep up the good work.

As I sign off, I leave one reminder to our cadets: A special meeting will be held on January 11, at 8 P. M. Please be present.

DOROTHY LOKAR,
secretary and reporter.

No. 43, Milwaukee, Wis.—Attention Nos. 12, 17, 43! You are most cordially invited to attend our Dance, Saturday, January 30, at Tivoli Hall. We guarantee everyone a good time.

All members making pillow cases which will be given away at the dance are kindly requested to bring them to the next meeting, also the stubs.

Attention No. 12 Bowlerettes! Our bowlerettes would like to have a "Match game" in the near future. How about it? I'm sure a good time will be had by all and it will also give us a chance to get a little more practice for our tournament.

The same faithful officers were re-elected to serve for another year. Meetings will be held every second Sunday of the month. Refreshments will be served after the business session. I hope every member will make an effort to be present. With the very best wishes for a Happy New Year.

J. VERBICK.

No. 52, Hibbing, Minn.—The following officers were elected for 1943: Mrs. Louise Oberstar, president; Mrs. Rose Chiodi, secretary; Mrs. Mary Bartol, recording secretary, and Mrs. Mary Gutzwiller, treasurer. The meeting date has been changed to the second Wednesday of each month.

Five dollars were donated to the Red Cross fund of SWU and a twenty-five dollar War Bond purchased.

MARY TECHAR.

No. 68, Fairport Harbor, O.—Our annual meeting was well attended. Thanks to all the members. Among the newly elected officers are two of the most popular Slovenes in our community, Mrs. Bajc and Mrs. Zalek. Mrs. Bajc is our new secretary and Mrs. Zalek is our president. I'm sure that under their leadership, our branch will expand rapidly. Of course, they'll need co-operation and it is up to us members to help in every possible way.

Therefore, I urge you members, please go to work, bring a new member to the next meeting and progress will be our reward.

I'm also happy to announce that Mrs. Lunka is steadily recovering from her recent illness.

I'm wishing every member of SZZ throughout America, a Happy New Year and the best of health and God bless you all!

MRS. MARY SEBENIK,,
former secretary.

Congratulations, Mrs. Sebenik

Your message to the members upon your resignation as secretary is very inspiring and I must congratulate you on the stand you're taking. It must be wonderful to share your good will and I hope the members will act according to your fine suggestions.

A. NOVAK.

No. 73, Warrensville, O.—Now that Christmas season is over and everyone is once more back to normal living, aren't you glad that Christmas comes but once a year?

Congratulations to Pvt. and Mrs. Steve Kainec, proud parents of a baby girl and to Mr. and Mrs. Steve Grega on the birth of a baby boy.

Ann Yane, Louise Godec and Rose Samarge were the recipients of prizes at the last meeting.

Results of elections are as follows: Ann Yane, president; Sophie Nosse, vice-president; Mary Turk, secretary; Alojzia Turk, treasurer; Frances Travnik, recording secretary; Rev. A. Baznik, spiritual advisor. The meetings will hereafter be held on the second Sunday of the month at the same time and place. The next meeting will be held Sunday, January 10, 1943.

Wishing everyone a Happy New Year. So long until you hear from our new reporter, Frances Travnik.

ROSE SAMARGE.

Selected by Emma Shimkus:

Fashion News

When the government ruled that wide skirts were out for the duration because we must conserve material, many of us thought that women's clothes would be robbed of both style and comfort. But we find that Fashion designers have worked just a little harder to bring to us a very complete and satisfying assortment of coats, suits, dresses, and two-piecers.

Vivid colors are used to make the Fashion picture lovely to look at. In place of the wide skirt we find a narrower Dirndl. Some of the one piece dresses are patterned so that in front they are Princess style and the back is full like the Dirndl. Basic dresses of soft wool or crepe in dark color have white collars that are easily removed for laundering, and in this way give you extra service. The softly tailored shirtwaist dress of the collarless type is in favor again, and calls for costume jewelry. Instead of the lavish use of stone and color seen in the heavy jewelry until now, we see new designs, more delicate in appearance and smaller in size. The bowknot and butterfly are favorite designs for pins fashioned of white rhinestones and are worn in a new place, either the shoulder or on the collar. Many of these pins come in sets of two, and some with earrings to match.

One of the most practical ways to have color harmony at all times, is to pick three or four shades and stick to them for a season or, better yet, for a year.

For your coat you might select dark brown and with it brown accessories. If next you buy a suit, a carmel color in a deep shade could be worn under your coat now and will be good for the Spring, too. Blouses of white, green, and brown will give you variety so that you will not tire of the suit. A green two piece frock in print or plain color will give you another skirt and blouse to mix and match. A white dress for those special occasions will lift your spirits on a dull day, and so you would

assemble a wardrobe that you could add to, as you saw fit, in brown, carmel, green and white.

In One Hour

The human race upon the face of the Earth is so numerous, and its activities are so voluminous, that the mind can scarcely comprehend the happenings in the short space of one hour. A genius for figures recently delved into the maze, and emerged with the following tabulation:

Each hour of the day 6,200 babies are born, and about 4,600 persons are laid to rest. 2,500 couples are married, and 85 are divorced. 15 homicides take place, while 200,000 crimes are committed. One perpetrator out of ten eludes discovery.

The World consumes, in one hour's time, 65,000,000 pounds of potatoes, 8,000,000 pounds of meat, and 80,000,000 pounds of bread. Hens lay 2,500,000 eggs, and 1,500,000 quarts of wine and 500,000 quarts of beer are consumed. Coffee is the world's favorite beverage, 50,000,000 cups being consumed each hour. The world's hourly tobacco bill is \$1,500,000.

About 700 new automobiles are built, and more than 170,000 barrels of petroleum are produced hourly. Automobile accidents throughout the World, mostly in America, claim the lives of eight victims every hour.

Every hour \$120,000 worth of new gold is mined. 5,000,000 telephone conversations take place, and over 65,000 telegrams are sent. The post offices of the world every hour handle more than 1,000,000,000 pieces of mail, bearing postage upwards of \$25,000,000.

Mother Earth is not to be outdone. At the equator she rotates at the rate of 1,000 miles per hour, and rushes through space around Old Sol at the dizzy speed of 65,000 miles an hour.

A HAPPY NEW YEAR

May it really be a happy one for every one of us in some way or another! The times have changed our modes of living and most of us are making some sacrifice towards the worthwhile cause for which America is fighting.

At this time the Editor wishes to extend New Year's greetings to every member and reader of Zarja. May God give you health and good will to continue co-operating with the program set by our organization and together may we some day reach the great goal for which we are striving. I thank each and everyone who has in any way contributed towards the success we have attained in the past.

Some of the editions, like this one for instance, were filled with reports from the branches making it impossible to include everything we'd like to. But we'll try to make up for it in another edition. In the next edition we'll devote a special page to Home-Making and thereby give our readers what we had to omit this time.

On page 36 we have included the Slovenian material contributed by Urna Nežika, our comic columnist. She joined the WAAC's a few months back and that is the reason for the new picture.

A. NOVAK.

Juniors' Page

MONTHLY MESSAGE

Albina Uehlein,
President Juvenile
Department

Dear Juniors!

With the holidays over and our minds definitely based on New Year's resolutions, we should start this 1943 with a bang as we never did before. This year will mean more to us, because there are big tasks awaiting for our assistance. It's to be a year of big events and happenings.

Of course, one of your resolutions is to get at least a new member during the big pre-convention campaign. Juniors, there are many new possibilities for our Union because there are many problems confronting all of us. I'm sure you have made many new friends as you are growing up and your friends are becoming interested in our organization and they want to join our groups.

If every girl gets at least one new member, just think, our number will be doubled before we realize and the more juniors, the merrier it will be. So let's all try hard to get our chum in our junior circle.

I would also like to suggest to our juniors, to report more often on activities in your community. It's fun to write and how happy you'll be when your name will appear in print and just think, thirteen thousand members throughout the United States read what you write. It will be easy, once you start to write for the paper. I enjoy reading various reports very much and every month that goes by I enjoy it more by writing to you.

Now that I'm back in Lorain, Ohio, again, I can resume some of my duties where I left off before I left for Fort Wayne, Indiana.

A word again: Join the campaign and get a member!

Wishing everyone a Victorious New Year!

Wife—These eggs aren't fresh.
Grocer—Why, lady, they came in from the country this morning.
Wife—Yes, but what country?

A Little Child
with a Heart so wide
It takes the whole world in,
This is God's message
at New Year's time
To the world
He came to win.

May the light of Thy love,
dear Christ - Child, shine
On every land and race,
That all the world,
in that Heart of Thine,
May find a Peaceful Place!

Dear Juniors:

NEW YEAR'S MESSAGE—Let us begin the year by cultivating a Spirit of Thankfulness for the many blessings we receive, grateful to God for the sun and rain and crops, grateful for friendships, health, and the homes in which we live.

Surely all of us have something to be grateful for, both in our homes and in our Junior work. Every day brings new evidence of this fact; gratitude for the many things that are being done to educate our juniors, helping them along the way to real friendship.

As I think of the many avenues which lead to this, I am thankful that our organization plays such an important part in bringing happiness to so many children through our Junior branch.

Wishing you a very enjoyable and bountiful New Year 1943 and with the very best regards, I am,

Sincerely yours,
EDITOR.

Three Kings' Day, January 6

How blessed Christmas Stories are—
Wise Men coming from afar,
The Star that gleamed on Christmas
Night,

Shepherds dazzled by it's light;
Angel voices from above,
Proclaiming words of hope and love—
How blessed New Year's customs too
By which glad wishes go to you!

WHY?

I've noticed every single holiday,
With strangers or my own folk,
That little boys can always eat
A great deal more than grown folks,
Of turkey or of pumpkin-pie—
Will someone please to tell me why?

PEANUT PARTY

A simple, quickly arranged party which may be used in any season and always with the same results of good fun.

Invitations:

"Dear Mrs. Jones: Accept a hearty Welcome to our peanut party, Next Thursday night at half past eight; We trust you're free that hour and date.

'Twill be informal, like this rhyme—
Just peanuts and a jolly time."

Invitations may be written on cards and mailed, though they are more novel if they are written in pencil on tissue paper and enclosed in peanut shells. The shells may be held together by means of rubber bands. In this case the invitations are, of course, delivered in person.

Fun:

The fun generally begins with a peanut search. A few of the peanuts may be wrapped in red, white, or blue paper, these peanuts counting for two of the unwrapped kind. A box of peanut brittle may be given as a prize for the person finding the greatest number of peanuts.

RACE. Mark out an irregular race course on the floor. The person making the best time in rolling a peanut over this course, using a pencil as pusher, is declared the best racer.

PEANUT STAB. A number of nuts are set afloat in a washtub or basin of water. Each player attempts to stab as many of them as possible, using a hatpin as a spear. A prize is awarded to the person spearing the most peanuts.

GRAB CONTEST. Each player tries to grab as many peanuts as possible at one time in the right hand. Or, players may have partners and count the number of peanuts grabbed by both.

BEST BANKER. Have a big basket of peanuts on display and let the guests try to guess the number of peanuts it contains.

ART SHOP. Provide large needles and heavy thread and thimbles. In addition, have some odds and ends of bright cloth, ribbons, laces, etc. Each guest is to make a peanut doll and dress it. The dolls are placed on display and a vote taken for the cleverest or the prettiest.

Prizes:

It will be noticed that all of these games call for prizes. Instead of awarding a prize after each game, it is often more fun and less expensive to have the guests count their score each time and at the end of the evening award the grand prize (and second and third, if you wish). In the Race and Best Banker, 15 points may be given for the best, 10 for the second best, and 5 for the third best. All the other games may be scored by counting the peanuts.

Refreshments:

Do not have too many peanut dainties in the menu. Peanut butter sandwiches are an appropriate relish. The nuts themselves may be salted and served. Peanut butter taffy is tasty when served with coffee. Pickles, olives, and cakes may fill out the menu.

DO YOU KNOW . . .

What sea horses are?

A sea horse is a small fish, found in most warm seas, which has a head and neck suggestive of those of a horse. These fish swim upright and anchor themselves to seaweed with their tails to keep from being swept away. Their bodies are covered with rough bony plates. The commonest species, found off the Atlantic coast of North America, is about three inches long. Sea horses have a very unusual way of protecting their eggs, as the male carries them in a pouch until they are hatched. Their scientific name is Hippocampus, which comes from two Greek words meaning "horse" and "sea monster."

How pepper grows?

Most pepper is obtained from the East Indian pepper vine. The mature fruit of the flower spikes is a small berry, red when ripe. These berries furnish both black pepper and white pepper. Black pepper is the ground dried berries with the outer skin removed. As the oil which gives pepper its strong flavor is in the outer covering, the white pepper is less pungent than the black. Red pepper is the dried and ground fruit of the capsicum and chile plants. The milder "paprika" also comes from a species of the capsicum plant.

What is meant by "Ground Hog Day"?

February 2nd is known as "ground hog day." On this date, according to tradition the ground hog emerges from his winter home and, if he sees his shadow, retires again and winter is thereby prolonged for six more weeks. Hibernation is the winter sleep which certain animals enter to escape periods of cold and lack of food. During hibernation breathing nearly stops. The heart beat is very slow and the body temperature lowers to nearly that of the surrounding air. Among hibernating mammals are bears, raccoons, skunks, badgers and hedgehogs.

Prophecy

We shall thank our God for graces
That we've never known before;
We shall look on malier faces
When our troubled days are o'er.
We shall rise to a better nation
From the battle's grief and grime,
And shall win our soul's salvation
In this bitter trial time.
And the old flag waving o'er us
In the dancing morning sun
Will be daily singing for us
Of a splendor new begun.
When the rifles cease to rattle
And the cannon cease to roar,
When is passed the smoke of battle
And the death lists are no more.
With a yet undream—of beauty
As a people we shall rise,
And a love of right and duty
Shall be gleaming in our eyes.
As a country, tried by sorrow,
With a heritage of worth,
We shall stand in that tomorrow
With the leaders of the earth.

Reporters, Please Note!

Reports which you are submitting for publication in Zarja must be at our office by the 12th of the month. Only in cases where the meeting is held on a later date will exceptions be made. Tardy reports will be put aside for next publication.

URNA NEŽIKA

"Notuse"

The following notice was actually posted on the bulletin board of one of the mountain towns:

Los'em self one caff. Red all over.
One foot white. Other three same like.
Bin loss 3 daze. Yesterday, today, tomorrow.
Any one finer, give everybody five bucks.

* * *

Sergeant—Say, Johnny, if you eat any more pie you'll burst.

Johnny—Well, pass the pie and get out of the way.

* * *

Shopper—That skunk fur looks mighty nice. Will it hold up if rained on?

Sure, Madam. Did you ever see a skunk carrying an umbrella?

Work, Don't Worry

It is not work that kills men. It is worry. Work is healthy. You can hardly put more upon a man than he can bear. Worry is rust upon the blade. It is not the revolution that destroys the machinery, but the friction. Fear secretes acids; but love and trust are sweet juices.

* * *

Jack—Late hours are not good for one.

Ruth—But fine for two.

Vsem, ki to kolone berete: ZDRAVO IN ZADOVOLJNO NOVO LETO! Da bi se v tem letu uresničile vse Vaše želje in moje, ki je: ZMAGA AMERIKE IN NJENIH ZAVEZNIC!

Ob novem letu imajo razni preroki navado, da napovedujejo prihodnost. Tako smo brali že nešteto prerokovanj, kdaj bo sedajne vojne konec, kdaj bo Hitlerja vzel tarogati itd.

Spomnila sem se tudi jaz prerokovanja moje stare mamice, ko sem ob večerih sedela na nizki pručki poleg nje in sem jo prosila, naj mi pove kako storijo. Bila sem takrat kakih 12 let stara. Izmed vseh njenih pripovedk, sem si najbolj zapomnila njeno prerokovanje o bodočem svetu. To prerokovanje je moja babica slišala

od svoje stare matere, ki je dosegla visoko starost; tako so te besede zdaj okrog 200 let stare. Babica je takole pravila:

"Jaz tega ne bom čakala, ker sem že stara, ti pa boš, ker si še mlada. Moja stara mati so mi pripovedovali, da bo prišel čas, ko bodo ljudje tako kunštni ratali, da bodo po luftu letali. (Zrakoplov.) Po vsem svetu bo lezla železna kača. (Železnica). Ljudje bodo postali mehkužni, se v žido oblačili in na fedrih spali. (To morajo biti naši innerspring modroci.)

"Nastala bo med ljudmi velika favšarija, da bo brat brata skušal vtopiti v žlici vode. Vse se bo mujalo le za denar, ljubezen med ljudmi bo pa izginjala. Prišel bo na svet Antikrist, ki bo imel križ brez Boga. (Svastika.) Učil bo krivo vero in vse ljudi bo zmešal. Nato bo prišla strašna morija, ena hujša od druge. (Obe svetovni vojni.) Nesrečni bodo tisti ljudje, ki bodo takrat na svetu.

"Po moriji bo prišla lakota in kuga, ki bo pol sveta uničila. Potem za vsemi temi nadlogami in šibo božjo bodo pa nastali dobri in zlati časi. Samo ljudi bo takrat tako malo na svetu, da se bosta dva človeka poljubila in objela od veselja, ker sta se srečala.

"Žanjica se bo jokala ob njivi zrele pšenice, ker jo bo morala žeti sama. Farni zvon bo zvonil pol ure, pa ga bo slišalo le devet ljudi. Bolezni takrat ne bo več, tudi povodnji ne in ne potresov. Zavladalo bo pravo srečno življenje med ljudmi, ki bodo še ostali na svetu . . ."

Takole je prerokovala moja stara mamica.

Zdaj pa še vi eno povejte!

URNA NEŽIKA.

Jože Pograjc

Poglej me, Nežika, nalašč sem se dal slikat samo zate za krizmus prezent, da me boš rajši gledala. To ti povem, da sem fejest fant in za prezent boš že dobila svoje, kar sem obljubil. Le pokaži to sliko svojim prijateljicam, ampak nisem odgovoren za posledice, namreč če se bom še kateri drugi dopadel. Slovenski fantje, to smo mi . . .

A BRIEF HISTORY OF THE ITALIAN OCCUPATION OF SLOVENIA

(Continuation.)

OPEN REBELLION

Mussolini's paper, "Popolo d'Italia" blames the Slovenes for their ungrateful disposition toward Italy and concludes that the rebellious Slovenes must be exterminated!

The fascists burned the villages Osredok and Centa, although no fighting had taken place there and killed all male population. Sodražica and all populated places on the line Ljubljana-Zelmlje and Brezovica-Borovnica were burned.

In Slovenia, unlimited terror forces the entire nation to fight for its national survival.

The Italians try to destroy every trace of Slovene culture. The resistance is ascribed to Communism and British bribery. The insurrection is also spreading in the Province of Venezia Giulia, annexed by Italy after the first World War, where the Slovenes and Croats have the majority. Since March, 5000 Slovenes have been deported to Italy, innumerable hostages shot and appalling number of villages burned and destroyed. 60,000 soldiers have been brought into the province from Italy.

On August 29th, 1942, Mussolini's paper "Popolo d'Italia" stated: Virginio Gayda declares that the patience of Italy is exhausted.

(Underground report) — In a new wave of terrorism, 86 villages were recently destroyed and hundreds bombarded.

On September 4th, 1942, the United Press reported: The number of destroyed Slovene villages exceeds a hundred. 7000 Slovenes were killed and 30,000 deported.

(Underground report) — Women and children deported to Italy are handcuffed during transportation.

The last underground report is a heart-breaking outcry: ". . . The situation — between two fires — is hopeless. In the Province of Ljubljana with the population of approximately 300,000 are now at least 70,000 to 75,000 Italian soldiers . . . Our greatest distress, however, is this: ALREADY MORE THAN ONE AND ONE-HALF YEARS WE ARE FIGHTING, DYING, 25 PER CENT OF THE ENTIRE POPULATION HAS BEEN DEPORTED, CONFINED, SHOT AND STILL NEITHER ENGLAND NOR AMERICA HAVE SAID ANYTHING ABOUT THE SLOVENE FRONTIERS, OR THE SLOVENE PRIMORJE, OR GORICA AND TRIESTE! Make England and America tell us about this, that we may know what we are fighting for, and dying."

Conclusion

The present situation in the Slovene territory, occupied by Italy will forever disgrace the fascist Italy and remain the evidence of its return to primitive barbarism. Because of the vital communication lines crossing its territory, an entire nation—one of the foremost on the continent in social progress, education and culture—is being brutally exterminated. For a year the Italians have gradually increased their tyranny and are now competing with the Germans in lawless cruelty and oppression. Life under their rule has become unbearable.

A modern army of five divisions is pinned down in the minute territory of Italian occupied Slovenia—70,000 to 75,000 men against a total population of 300,000 to 350,000 men, women and children who refuse to be conquered. The Slovenes are undergoing the greatest tragedy in their history. In one year they lost 25 to 30 per cent of their numbers. In the struggle of the United Nations they contributed and lost proportionally the most.

The revolt is spreading to Primorje, the part of Slovenia given to Italy after the first World War, where the population is joining the heroic struggle of all the Yugoslavs for survival, freedom and self-determination. This fight against impossible odds is the noble expression of their unbending resolution to enter into the free Slovene Community in Yugoslavia after victory is won.

A WISE MAN'S GIFT

Draw your steps closer to Him.
Within heart's hallow nurture God's love with vim.
Let love fill living life with holiness.
Suffer your eyes to radiate God, and Him bless;
With holy waters of tears sprinkle, sanctify God's want.
Refresh your mouth with baptismal waters at God's font.
Listen your ears to God's words voiced so tender and soft.
Breathe in aromatic aromas to majestically soar your soul aloft.
Anoint your lips with holy oils of love;
Chamber His kingly ecstasies within the throne of your breast.
Let all your thoughts, words, and actions within Him lay at rest;
And of His wonders speak a silent speech;
Beseech Him to bind you to all in an all-embracing reach.
Let all good works at your finger tips lay,
Pluck from His garden His handiwork for your daily play.
All this you are and more—to His desire.
So, to a beauty of soul, beauty of mind, beauty of body; aspire.
And as a cherished garland gift let it be tendered safely,
Unto Him at the end of life's harvest so humbly.

MISS MARY C. MISKULIN,
member of Branch No. 95,
10809 Bensley Avenue,
South Chicago, Illinois.

Blagoslovljeno novo leto 1943 želimo vsem
glavnim odbornicam in članicam podruž-
nic Slovenske ženske zveze v Ameriki!

PODRUŽNICA ŠT. 12

MILWAUKEE, WISCONSIN

Marica Kopač, predsednica — Mary Schimenz,
tajnica — Agatha Dezman, blagajničarka

BEST WISHES
FOR A VICTORIOUS NEW YEAR

SHELDON HEIGHTS CLEANERS & DYERS

PRESSING AND REPAIRING
RUGS AND DRAPES CLEANED

Joseph Puzell, Manager

319 West 115th St. Tel.: Pullman 6326
Chicago, Illinois

A HAPPY NEW YEAR!

I. ANDRICH GROCERIES AND MEATS

11367 Champlain Ave. Tel.: Pullman 0679
Chicago, Illinois

FINANČNO POROČILO S. Ž. Z. ZA MESEC NOVEMBER, 1942

Financial Report of the SWUA for the Month of November, 1942

St.	DOHODKI: Podružnica	Mesečnina		Družab. članice	Zarja članice	Razno	Skupaj	St. članic	
		Redni	Mlad.					Prist.	Redni
1	Sheboygan, Wis.	\$ 43.25	\$ 1.10	\$ —	\$ —	\$.10	\$ 44.45	172	11
2	Chicago Ill.	71.75	1.10	—	—	.10	72.95	287	11
3	Pueblo, Colo.	58.50	4.70	—	—	.10	63.30	234	47
4	Oregon City, Ore.	9.50	—	—	.10	—	9.60	39	—
5	Indianapolis, Ind.	39.50	1.80	—	—	—	41.30	158	18
6	Barberton, Ohio	53.25	.80	—	—	.25	54.60	212	8
7	Forest City, Pa.	40.00	.60	—	.10	.10	40.80	161	6
8	Steelton, Pa.	21.25	—	—	—	—	21.25	82	—
9	Detroit, Mich.	15.75	—	—	.10	.25	16.10	64	—
10	Collinwood, Ohio	162.50	7.70	—	.10	.25	170.55	649	77
12	Milwaukee, Wis.	102.25	2.80	—	—	—	105.05	401	28
13	San Francisco, Cal.	46.50	.30	—	—	—	46.80	184	3
14	Nottingham Ohio	110.00	5.60	—	.10	.40	116.10	447	56
15	Newburgh, Ohio	102.95	7.30	—	—	.25	110.50	409	73
16	South Chicago, Ill.	59.50	2.40	—	—	—	61.90	236	24
17	West Allis, Wis.	45.60	1.90	—	—	—	47.50	183	19
18	Cleveland, Ohio	26.50	1.10	—	—	—	27.60	106	11
19	Eveleth, Minn.	40.65	1.30	—	.20	.50	42.65	161	13
20	Joliet, Ill.	156.20	11.10	—	.50	.25	168.05	626	110
21	Cleveland, Ohio	32.50	1.10	—	—	—	33.60	134	11
22	Bradley, Ill.	7.25	—	—	—	—	7.25	29	—
23	Ely, Minn.	76.35	3.50	—	—	—	79.85	305	35
24	La Salle, Ill.	52.75	3.30	—	.10	—	56.15	212	33
25	Cleveland, Ohio	274.00	7.40	—	.40	—	281.80	1,100	74
26	Pittsburgh, Pa.	48.00	1.50	—	—	.10	49.60	193	15
27	North Braddock, Pa.	23.00	.30	—	—	—	23.30	90	3
28	Calumet, Mich.	30.00	2.60	—	—	—	32.60	120	26
29	Browndale, Pa.	10.50	.30	—	—	—	10.80	42	3
30	Aurora, Ill.	10.50	.50	—	.10	—	11.10	43	5
31	Gilbert, Minn.	31.50	—	—	—	.40	31.90	126	—
32	Euclid, Ohio	48.25	1.70	—	—	—	49.95	192	17
33	New Duluth, Minn.	18.50	.70	—	—	—	19.20	74	7
34	Soudan, Minn.	9.00	—	—	.30	—	9.30	39	—
35	Aurora, Minn.	22.50	.20	—	—	.40	23.60	90	2
36	McKinley, Minn.	6.50	—	—	.10	—	6.60	27	—
37	Greaney, Minn.	12.00	1.30	—	—	.20	13.50	48	13
38	Chisholm, Minn.	55.45	.10	—	.30	.10	56.30	225	1
39	Biwabik, Minn.	10.25	—	—	.10	—	10.35	42	—
40	Lorain, Ohio	39.00	2.40	—	.10	.60	42.60	157	24
41	Collinwood, Ohio	85.50	1.40	—	—	—	86.90	342	14
42	Maple Heights, Ohio	11.25	—	—	—	—	11.25	45	—
43	Milwaukee, Wis.	33.50	1.80	—	—	—	35.30	134	18
45	Portland, Ore.	13.50	—	—	—	.20	13.70	54	—
46	St. Louis, Mo.	10.75	.30	—	—	—	11.05	43	3
47	Garfield Heights, Ohio	41.75	.50	—	—	—	42.25	166	5
48	Buhl, Minn.	5.50	—	—	—	—	5.50	22	—
49	Noble, Ohio	28.10	.50	—	—	.20	29.05	107	5
50	Cleveland, Ohio	38.00	.40	—	—	—	38.40	152	4
51	Kenmore, Ohio	6.00	.40	—	—	—	6.40	24	4
52	Kitzville, Minn.	13.25	—	—	—	—	13.25	53	—
53	Brooklyn, Ohio	13.25	—	—	—	—	13.25	53	—
54	Warren, Ohio	19.75	1.60	—	—	—	21.35	76	16
55	Girard, Ohio	22.75	.60	—	—	—	23.35	91	6
56	Hibbing, Minn.	44.25	1.00	—	—	.25	45.50	177	10
57	Niles, Ohio	11.75	.90	—	—	—	12.65	47	9
59	Burgettstown Pa.	7.00	.10	—	—	—	7.10	29	1
61	Braddock, Pa.	15.65	.60	—	—	.25	16.50	56	6
62	Conneaut, Ohio	6.50	—	—	—	.10	6.60	26	—
63	Denver, Colo.	19.45	1.00	—	—	.30	21.00	77	10
64	Kansas City, Kans.	20.50	.10	—	—	.25	20.85	82	1
65	Virginia, Minn.	25.00	.10	—	—	—	25.10	100	1
66	Canon City, Colo.	12.75	1.10	—	—	—	13.85	51	11
67	Bessemer, Pa.	24.00	.30	—	—	.30	24.60	87	3
68	Fairport Harbor, Ohio	4.50	—	—	—	—	4.50	18	—
70	West Aliquippa, Pa.	5.75	—	—	—	.20	5.95	23	—
71	Strabane, Pa.	24.00	—	—	—	.20	24.20	96	—
72	Pullman, Ill.	13.50	1.40	—	—	.20	15.10	54	14
73	Warrensville, Ohio	16.75	—	—	—	—	16.75	65	—
74	Ambridge, Pa.	18.50	—	—	—	.10	18.60	73	—
77	N. S. Pittsburgh, Pa.	17.00	.20	—	—	—	17.20	68	2
78	Leadville, Colo.	—	—	—	—	—	—	51	3
79	Enumclaw, Wash.	7.25	—	—	—	.80	8.05	29	—
80	Moon Run, Pa.	8.50	—	—	—	—	8.50	35	—
81	Keewatin, Minn.	16.00	.30	—	—	—	16.30	63	3
83	Crosby, Minn.	6.30	—	—	—	—	6.50	26	—
84	New York City, N. Y.	25.50	—	—	—	.60	26.35	101	—
85	De Pue, Ill.	9.00	—	—	—	.10	9.10	36	—

DOHODKI:		Mesečnina		Družab. članice	Zarja članice	Razno	Skupaj	Št.članic		
Št.	Podružnica	Redni	Mlad.					Prist.	članice	članice
86	Nashauk, Minn.	9.00	—	—	—	.10	9.10	36	—	
87	Pueblo, Colo.	14.40	3.10	—	—	—	18.25	57	31	
88	Johnstown, Pa.	25.50	1.20	—	—	—	28.10	102	12	
89	Oglesby, Ill.	23.75	1.60	—	—	.20	25.55	95	16	
90	Bridgeville, Pa.	23.00	.20	—	—	.50	23.70	92	2	
91	Verona, Pa.	13.75	1.00	—	—	—	14.75	55	10	
92	Crested Butte, Colo.	8.25	—	—	—	—	8.25	33	—	
93	Brooklyn, N. Y.	14.00	—	—	—	—	14.00	56	—	
94	Canton, Ohio	6.75	.40	—	—	—	7.15	27	4	
95	South Chicago, Ill.	37.75	1.50	—	—	—	39.25	151	15	
96	Universal, Pa.	13.25	—	—	—	.40	18.65	54	—	
97	Cairnbrook, Pa.	10.30	.60	—	—	—	10.90	40	6	
99	Elmhurst, Ill.	6.50	—	—	—	—	6.50	26	—	
100	Ottawa, Ill.	4.00	.50	—	—	.50	5.00	16	5	
101	Duluth, Minn.	5.25	.10	—	—	—	5.35	21	1	
102	Willard, Wis.	8.00	.10	—	—	—	8.10	26	1	
104	Johnstown, Pa.	8.20	.30	—	—	—	8.50	34	3	
Skupaj		\$2,957.30	\$103.70	\$—	\$ 2.70	\$ 9.10	\$10.55	\$3,083.35	11,852	1,040

STROŠKI:		
Za umrlo Elizabeth Juzna, podr. št. 2 (rojena 19. nov. 1880, pristopila aprila 1930, umrla 7. nov. 1942)		\$ 100.00
Za umrlo Fanny Novak, podr. št. 12 (rojena 27. marca 1916, pristopila 6. marca 1939, umrla 13. nov. 1942)		100.00
Za umrlo Margaret Bencsics, podr. št. 16 (rojena 15. maja 1886, pristopila 16. junija 1937, umrla 14. okt. 1942)		100.00
Za umrlo Mary Hrlevich, podr. št. 17 (rojena 25. marca 1885, pristopila 14. sept. 1934, umrla 27. okt. 1942)		100.00
Za umrlo Mary Horvat, podr. št. 19 (rojena 26. maja 1861, pristopila 12. nov. 1928, umrla 7. nov. 1942)		25.00
Za umrlo Theresa Kostajnssek, podr. št. 25 (rojena 4. junija 1874, pristopila 18. dec. 1928, umrla 20. okt. 1942)		100.00
Za umrlo Frances Germ, podr. št. 31 (rojena 19. maja 1889, pristopila 8. avg. 1928, umrla 12. nov. 1942)		100.00
Za umrlo Agnes Smole, podr. št. 41 (rojena 17. jan. 1891, pristopila 6. marca 1930, umrla 15. okt. 1942)		100.00
Za umrlo Josephine Toparis, podr. št. 41 (rojena 3. jan. 1897, pristopila 1. jun. 1937, umrla 15. okt. 1942)		100.00
Za umrlo Cecilia Bradač, podr. št. 49 (rojena 10. okt. 1894, pristopila 11. sept. 1931, umrla 11. nov. 1942)		100.00
Za umrlo Antonia Dolgan, podr. št. 54 (rojena 17. jan. 1888, pristopila 5. maja 1936, umrla 3. nov. 1942)		100.00
Za umrlo Susanna Turk, podr. št. 89 (rojena 15. sept. 1888, pristopila 5. jun. 1940, umrla 26. okt. 1942)		100.00
Ameriška Domovina, za tiskanje, pošto in raznašanje novembrske Zarje		767.34
Urađne plaće		350.00
Najemnina za urade		30.00
Poslovni in potovalni stroški		150.17
Joliet Office Supply Co., za "Stapler"		10.42
Ameriška Domovina, za tiskanje pesmaric		406.45
Skupni stroški		\$2,839.38

Ostalo v blagajni 31. okt. 1942 (Balance Oct. 31, 1942)	\$123,055.76
Dohodki v novembru (Income in November)	3,083.35
Skupaj (Total)	\$126,139.11
Stroški v novembru (Expenses in November)	2,839.38
Preostanek v blagajni 30. nov. 1942 (Balance Nov. 30, 1942)	\$123,299.73

NOVE ČLANICE V NOVEMBRU, 1942			NEW ADULT MEMBERS IN NOVEMBER		
Podr.	Ime nove članice	Ime agitatorice	Podr.	Ime nove članice	Ime agitatorice
2	Cunk Marv	Josephine Dolinar	16	Novosel Antonia	Agnes Mahovlich
2	Krek Mary	"	16	Novosel Mary S.	"
2	Rozich Carolina	"	16	Pertekel Ursula	"
5	Schmitt Amelia	Margaret Sustarsich	16	Vuksinic Helen	"
5	Dezelan Frieda	Julia Zupancic	20	Dragovan Marie	Mrs. Anton Terlep
5	Little Louise	"	20	Koren Irene	"
5	Sekula Joanna	"	20	Shroba Mary	"
5	Zupancic Mary	"	25	Faletic Victoria	Mary Otonicar
12	Pesch Marie	Agatha Dezman	25	Adamovich Angela	Sophie Sever
13	Krcofalo Anna	Kate Duba	25	Polis Josephine Jr.	"
14	Kusar Mary	Josephine Bait	32	Stariha Anna	Mary Praznosky
14	Lourin Jean Ann	"	38	Hanegman Jennie	Agnes Mustar
14	Sajovic Pauline	"	49	Znidarsic Frances	Jennie Intihar
14	Jagodnik Mary	Frances Rupert	50	Salav Sophie	Josephine Kozel
14	Maurich Frances	"	61	Ribic Mary	Frances Kasher
14	Mihalich Viola	"	63	Popish Josephine	Amalia Svigel
14	Pavlovich Anna	"	63	Tursick Angeline	"
14	Pavlovich Frances	"	81	Rebrovich Catherine	Mary Poje
14	Young Dorothy	"	86	Chihos Bertha	Helen Drazenovich
15	Cebtron Maria	Mary Hrovat	88	Krasovic Zora	Apolonia Lindic
15	Hrovat Mary	"	95	Grbac Kate	Marv Karich
15	Kresevič Anna	"	95	Sabljak Anna	Antonia Svorcina
15	Znebel Angela	"	97	Maticic Hilda	Anna Penko
16	Ban Louise	Agnes Mahovlich	97	Maticic Mary	"
16	Brezovec Lorene	"	97	Satkovich Mary Jr.	Angela Satkovich
16	Bublich Mary	"	104	Ashcom Valeria	Jennie Klučar
16	Krempatic Mary	"	104	Kluchar Mildred	"
16	Kroma Mary	"			

NOVE MLADINSKE ČLANICE V NOVEMBRU, 1942

NEW JUNIOR MEMBERS IN NOVEMBER

Br.	New Member	Ime agitatorice
10	Pozun Ann	Frances Susel
12	Bizjak Hilda	Mary Schimenz
14	Sajovic Patricia	Josephine Bait
15	Blatnik Betty Jane	Mary Hrovat
15	Volcansek Bernadette	"
15	Van Cott Alice	"
16	Adamczewski Lorita	Agnes Mahovlich
16	Kraly Irene	"
16	Krempatic Phyllis	"
16	Novosel Annie	"
16	Novosel Frances	"
16	Stone Victoria	"
16	Strus Frances	"
23	Zgonc Margaret Ann	Barbara Rosandich
28	Shute Bernice	Mary Kocjan
28	Shute Clara	"
87	Chorak Rose	Carolyn Petros
87	Nicksich Josephine	"
88	Krasovic Frances	Mary Lovse
100	Less Elizabeth	Frances Less

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

PRISPEVKI ZA ODPOMOČ UBOGIM V
STARI DOMOVINI

Skupni seznam prispevkov od vsake posamezne podružnice, kamor članice spadajo ter so darovale do 1. dec. za Jugoslovanski pomožni odbor - slovenska sekcija (JPO-SS).

Podr.	Mesto	Vsota
1	Sheboygan, Wisconsin	\$ 52.25
2	Chicago, Illinois	50.50
3	Pueblo, Colorado	27.00
4	Oregon City, Oregon	10.00
5	Indianapolis, Indiana	8.00
6	Barberton, Ohio	13.00
7	Forest City, Penna.	6.00
10	Collinwood, Ohio	55.00
12	Milwaukee, Wis.	35.25
13	San Francisco, Calif.	5.00
14	Nottingham, Ohio	5.00
16	South Chicago, Illinois	54.00
17	West Allis, Wisconsin	25.00
19	Eveleth, Minnesota	35.35
20	Joliet, Illinois	112.90
21	Cleveland, Ohio	5.00
22	Bradley, Illinois	5.00
23	Ely, Minnesota	77.25
24	La Salle, Illinois	1.00
25	Cleveland, Ohio	161.00
26	Pittsburgh, Penna.	12.00
27	North Braddock, Penna.	18.50
28	Calumet, Michigan	4.00
30	Aurora, Illinois	13.50
31	Gilbert, Minnesota	52.70
32	Euclid, Ohio	10.00
33	New Duluth, Minnesota	5.00
35	Aurora, Minnesota	5.00
36	McKinley, Minnesota	2.00
37	Greaney, Minnesota	8.50
41	Collinwood, Ohio	35.00
46	St. Louis, Missouri	7.00
47	Garfield Heights, Ohio	8.00
50	Cleveland, Ohio	7.00
54	Warren, Ohio	12.00
56	Hibbing, Minnesota	15.50
59	Burgettstown, Penna.	6.00
63	Denver, Colorado	10.00
65	Virginia, Minnesota	6.00
66	Canon City, Colorado	12.75
67	Bessemer, Penna.	6.00
71	Strabane, Penna.	10.50
77	N. S. Pittsburgh, Penna.	5.00
81	Keewatin, Minnesota	1.00
88	Johnstown, Penna.	9.75
89	Oglesby, Illinois	2.50

91	Verona, Penna.	2.00
92	Crested Butte, Colorado	5.00
93	Brooklyn, New York	26.75
96	Universal, Penna.	12.00
99	Elmhurst, Illinois	4.00
102	Willard, Wisconsin	7.00
Iz glavne blagajne		200.00
Obresti od denarja na banki		1.79

Skupaj na rokah do 1. dec. 1942\$1,370.74

DAROVI ZA RDEČI KRIŽ
Red Cross Contributions

Glavni urad		\$ 100.00
Clevelandske kadetke		265.00
Št. 1, Sheboygan, Wisconsin		10.00
Št. 2, Chicago, Illinois		10.00
Št. 5, Indianapolis, Indiana		10.25
Št. 6, Barberton, Ohio		10.00
Št. 10, Cleveland, Ohio		10.00
Št. 14, Cleveland, Ohio		37.00
Št. 19, Eveleth, Minnesota		2.00
Št. 21, Cleveland, Ohio		10.00
Št. 25, Cleveland, Ohio		150.00
Št. 24, La Salle, Illinois		10.00
Št. 27, North Braddock, Penna.		15.00
Št. 28, Calumet, Michigan		5.00
Št. 29, Broundale, Penna.		5.00
Št. 30, Aurora, Illinois		4.00
Št. 31, Gilbert, Minnesota		2.00
Št. 43, Milwaukee, Wisconsin		10.00
Št. 47, Cleveland, Ohio		6.00
Št. 50, Cleveland, Ohio		5.00
Št. 54, Warren, Ohio		5.00
Št. 63, Denver, Colorado		10.00
Št. 64, Kansas City, Kansas		5.00
Št. 71, Strabane, Penna.		5.00
Št. 72, Pullman, Illinois		7.00
Št. 73, Warrensville, Ohio		10.00
Št. 89, Oglesby, Illinois		5.00
Št. 91, Verona, Penna.		5.00
Št. 97, Cairnbrook, Penna.		5.00
Št. 99, Elmhurst, Illinois		10.00

Skupaj (Total) do 10. dec. 1942\$ 737.25

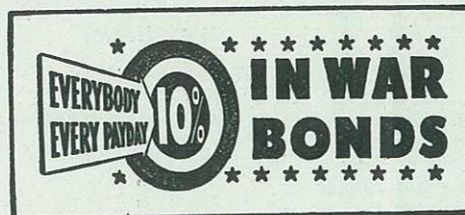
DRAGE ČLANICE!

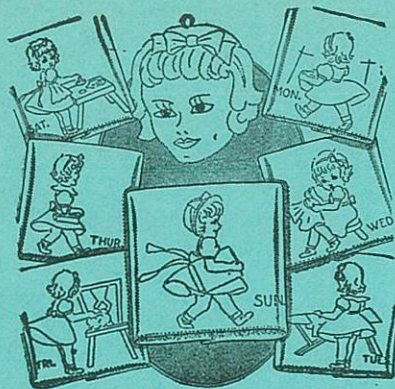
Vse leto sem Vas opominjala glede prispevkov v sklad, ki ga nabiramo za Rdeči križ. Kakor vidite v gornjem seznamu je že nad polovico podružnic, ki se niso sploh odzvale. Zakaj ne, to ne vem, ker nisem prosila za velike darove, pač pa le za majhne prispevke. V zadnji izdaji se je prosilo podružnice, da bi vprašale vsako članico samo za 5 centov in tisočak, katerega bi radi poslali na glavni stan Rdečega križa bi bil že gotovo skupaj. Torej prošene ste ponovno, pošljite vsaj majhen dar v tem mesecu v ta sklad. Kako bomo vse ponosne, ko bomo storile svojo dolžnost in častno bo za vsako podružnico, ki bo označena v tem seznamu prihodnji mesec. — A. NOVAK.

CENJENIM POROČEVALKAM!

K zaključku te izdaje vas zopet prijazno opominjam, pošljite dopis na uredništvo v začetku meseca, najkasneje do 12. v mesecu. Le v slučajih, kjer imate seje okrog 14. ali 15. se bo sprejelo dopis po 12. v mesecu. V vsakem drugem slučaju bomo morali se pa ravnati po splošni določbi, to je 12. v mesecu.

Prosimo vas za sodelovanje in vam želimo zadovoljno in zdravo novo leto!
Uredništvo "ZARJE."

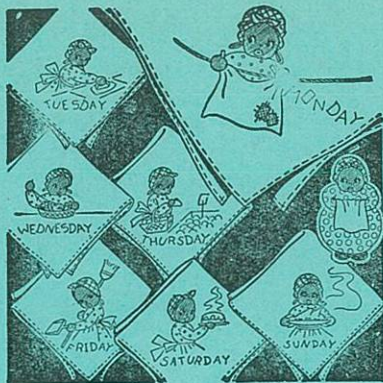

A TEA TOWEL A DAY

Flaxen-haired and blue-eyed, this charming little maid comes to help with the dishes. Why not stamp a set of these for your own 9 or 10-year-old? Let her embroider them and keep them for her very own use—you'll notice far more interest in helping with the dishes. C8766, is a NUMO hot iron transfer giving the 7 tea towel designs, as well as the pan holder motif. NUMO transfers may be stamped several times, you know.

Order by number, or tear out illustration and send with 10 cents stamps or coin. (Any three 10c "Make It Yourself" patterns only 25c.) Address your order to "DAWN" MAKE IT YOURSELF PATTERN BUREAU, BOX 166, KANSAS CITY, MO. Be sure to give name and complete address.

DIXIE MAMMY TEA TOWELS

From "Way Down South in de Land ob Cotton" comes this Dixieland Mammy—ready and waiting to decorate the corners on your new tea towels. It is a most decorative job she does, too, all the while cleverly suggesting a practical weekly household routine. So, embroider these Mammy motifs and hang them on your towel rack to brighten your kitchen, to keep your work routine going smoothly, and last, but not least, to dry your dishes. Hot iron transfer C9469, gives seven Mammy tea towel motifs and an extra one for a panholder. Pattern is 10 cents.

ZASTAVE, BANDERA REGALIJE

lahko naročite pri nas,
kjer to delo izvršujemo
lično in v zadovoljstvo
društvom, kakor tudi po
zmerni ceni.

Kadar potrebujete dru-
štvene potrebščine, se obr-
nite do

FRANK KERZE

2661 Heath Ave.

Bronx, New York, N. Y.

FOR YOUR PORTRAIT OR GROUP PICTURE

go to

BUKOVNIK STUDIO

762 E. 185th St.

Phone IVanhoe 1166

CLEVELAND, OHIO

Za simpatično postrežbo se obrnite na
ZAKRAJŠEK FUNERAL HOME, INC.

6016 St. Clair Avenue

Cleveland, Ohio.

LICENZIRANI POGREBNI ZAVOD

Invalid Car Service.

Postrežba noč in dan.

Avtomobile za vse prilike.

Tel. ENdicott 3113

SLOVENSKO-AMERIŠKI DRŽAVLJANSKI PRIROČNIK

je naslov knjižice, ki je pravkar izšla. Vsebina je sledeča:

1. del obsega v slovenščini in angleščini vprašanja in odgovore o Ameriki, njeni vladi in drugi tvarini, ki jo morejo poznati vsi oni, ki iščejo drug državljski papir.
2. del nudi čitatelju kratek zgodovinski pregled Amerike (v slovenščini).
3. del pa obsega: a) Proglas neodvisnosti, b) Ustavo Zed. držav, c) Zgodovinski govor predsednika Lincolna v Gettysburgu, d) Predsednike Zed. držav in dobo njihove vlade, in e) Posamezne države, njih glavna mesta, prebivalstvo in površino.

Sedaj bolj kot kdaj prej je potrebno, da pozna vsak Amerikanec svojo domovino čim natančneje. Zato naj bi imela vsaka naša hiša to knjižico vedno "pri rokah." Cena ji je samo 50 centov. Naroča se pri:

LEO ZAKRAJŠEK

302 E. 72nd Street

New York, N. Y.

ŠE NISTE PRESTARI

da zboljšate znanje v angleščini v branju in pisanju. Uporabljivo tudi za učenje slovenščine

Angleško-slovensko berilo

(English-Slovenian Reader)

Sestavil Dr. F. J. Kern

Cena \$2.00

Naročite lahko pri uredništvu "Zarje"

1135 E. 71st Street.

Cleveland, Ohio.

IMPORTANT NOTICE

Families receiving more than one issue of "Zarja" are kindly requested to sign the release below, giving name and address of members to be taken off the mailing list. This is war time and we should save wherever possible. Mail the release to: "Zarja" Office, 1135 East 71 St., Cleveland, Ohio.

IZJAVA ČLANICE

(Ko podpišete, pošljite takoj na uredništvo Zarje, 1135 East 71st St., Cleveland, Ohio)

Jaz,, članica podružnice št. SZZ

v, dovoljujem, da se do nadaljnjega obve-
stila ne pošilja "Zarje" sledečim članom v naši družini, ker je prav, da v vojnih časih
hranimo, kjer nam je mogoče:

Naslov Mesto in država

Podpis članice

"Ameriška Dome"

Erjavec Josephine
527 N. Chicago St
20

NAJBOLJ ZANIMIV SLOVENSKI
DNEVNIK V ZED. DRŽAVAH

Največja jugoslovanska unijska

tiskarna v Ameriki

Se prijazno priporoča za vsa tiskarska
dela po jako zmernih cenah
6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Tel.: HEnderson 0628.

DR. JOHN J. ZAVERTNIK

PHYSICIAN and SURGEON

OFFICE HOURS AT 3724 W. 26th STREET
1:30 — 4:00; 6:30 — 8:30 Daily, Tel. Crawford 2212

Wednesday and Sunday by appointment only
Residence 2219 S. Ridgeway Ave.
Chicago, Illinois Tel. Crawford 8440

IF NO ANSWER—CALL AUSTIN 5700

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 40 let že obratujemo naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjetja;
prihranili si boste denar in dobili
stoprocentno postrežbo.

Glavna prodajalna: 6019 St. Clair Ave.
Tel.: HEnderson 2088

Podružnica: 15303 Waterloo Rd.
Tel.: KEnmore 1235

Pogrebni zavod: 1053 E. 62nd St.
Tel.: HEnderson 2063

CLEVELAND, OHIO

Personal Loans

Na razpolago za financiranje nakupa

- avtomobila
- gospodarskih predmetov

Za:

- družinske in hišne potrebščine
- popravo posestva
- plačilo zavarovalninske premije
- poravnavo računov

—To je nekaj tipičnih namenov—

Pridite in povejte nam o vaših potrebah.
Ni treba, da bi bili vlagatelj.

THE NORTH AMERICAN BANK COMPANY

6131 St. Clair Ave.
15601 Waterloo Rd.
Cleveland, Ohio

BOLEZEN . . NESREČA . . SMRT

so tri težke skrbi, ki se jih ne more nihče
ubraniti. Danes ali jutri, bolj ali manj bo vsak
prizadet. Če hočeš dobro sebi in svojim
dragim, pristopi v

KRANJSKO-SLOVENSKO KATOLIŠKO JEDNOTO

*Najstarejša slovenska podporna
organizacija v Ameriki*

Članstvo: 38,200. Premoženje: \$5,000,000

Sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta;
otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod
svoje okrilje.

Za pojasnila o zavarovalnini vprašajte
tajnike ali tajnice krajevnih društev
KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD
351-353 N. Chicago Street, Joliet, Ill.